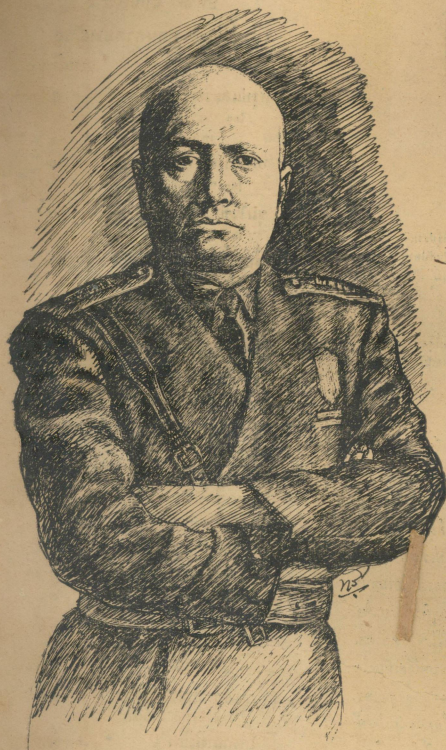

เสรีภาพของข้าพเจ้า

เท่ากับเสรีภาพของคนที่อับอาย

เฉลี่ยเวลาตามคนหนึ่ง แต่ทว่าตัวเขามือปืนสลับเหมือนเหมือนนาฬิกาสามัญแห่งอิตาลีอยู่คนหนึ่ง กล่าวคือทั้งๆที่มีใจเคารพพณูติและ วัฒนธรรม ที่มีความระแวงและดูเหมือนมีปัญญาชนพร้อมกันไปด้วย โดยเหตุนี้มุสโสลินีจึงได้จองล้างจองผลาญปัญญาชนอิตาลีเกินคอคอดมา เฉพาะอย่างยิ่งปัญญาชน ที่ไม่ยอมว่าอะไรว่าความเขา...."

นี่คือ.....เรื่องที.....

ลงแล้วครับ... ลงแล้ว... ที่ว่านี้หมายถึง "เทคนิครัฐประหาร" ซึ่งเราได้ "เกริ่น" ติดต่อกันมาสองสามครั้งสองสามครา เคยวันลงแล้วครับ... ลงในฉบับนี้เป็นประเดิมเริ่มต้น และจะติดต่อกันอีกนานเท่าตามตามความยาวของพอดิบพอดีของต้นฉบับซึ่งได้แนบและเรียบเรียงอีกทั้งจัดเกล้าเป็นภาษาไทยให้อ่านกันอย่างสนุกสนานโดย จินดา จินต์เสวี ดังที่ทราบกันอยู่ พลิกไปสี่ห้าห้าหกหน้าทีพบ "เทคนิครัฐประหาร" อ่านได้เสียอย่างสบายใจ.

"เทคนิครัฐประหาร" จะเป็นเรื่องยิ่งใหญ่อีกเรื่องหนึ่งของ "โท-สปีด" ที่ให้ผู้อ่านเก็บไว้ด้วยความศรัทธาต่อ "เกมการเมือง" อันบริสุทธิ์ที่เหมาะสมแก่ยุคแห่งยุคนี้ของเมืองของเรา ถ้าถึงคนทั่วไปอยู่ด้วยนักการเมืองมากหน้าหลายตาทั้งหน้าเก่าและหน้าใหม่ที โค้ชขึ้นเวทีการเมือง ทั้งโดยถูกลูกกระชากลากอุ้มไป และโดยความสมัครใจขึ้นไปเอง ในยุคแห่งพหุภคนี้ นักการเมืองทั้งหน้าเก่าและหน้าใหม่เหล่านี้เป็นยุคที่พูดเลอะว่า ส่วนน้อยที่คบไปผ่านการอ่านหนังสือเรื่องมาก่อน และส่วนมากกว่าครึ่งก่อนเข้ามานั้นยังไม่เคย "รู้" ของ "เทคนิครัฐประหาร" มาแต่ก่อน นอกจาก รอมพล. พิลลส์ทราฟ มูซังซอห์นชื่อ Technique du Coup d'Etat มาจากประเทศฝรั่งเศสเมื่อครั้งยังเป็นนักทหารชั้นใหญ่ เขามาศึกษาการทำการปฏิวัติ ๒๔ มิถุนา และกระทำการรัฐประหารครั้งต่อมาเป็นผลสำเร็จอย่างน่าชื่นชม โดยปราศจากการเสียเลือดเนื้อ"

ท่านที่อ่านหนังสือราวสปีดทีประเภทการเมืองฉบับนี้ จูมา อาซาเคยเห็นชื่อ Technique du Coup d'Etat ปรากฏอยู่ในหนังสือ ฉบับนี้แล้วก็ได้จึงอยากเรียบเรียงให้ทราบ... วิธีการถอดสลับความจากต้นฉบับเดิมของ G. Malaparte ที่มาลงใน "โท-สปีด" นั้นเป็นวิธีที่ถูกต้องกว่าและจากต้นฉบับ "งานแปลและตีพิมพ์" โดยแท้จริง จึงขอได้โปรดเข้าใจตามด้วย.
(อ่านต่อหน้า ๕๐)

“---” แม้จะมีปรากฏการณ์ที่อุปถัมภ์บ่อยครั้งนักในการที่คนเฉลี่ยเวลาคนหนึ่งจะตายอย่างน่าพิศวงด้วยการถูกคนหนึ่งจับตัวแขวนแห้วฟ้า ส่วนหนึ่งของตน โดยในคนหมู่นั้นมีอยู่หลายคนที่เคยได้ยิน เขามักเป็นเวลาที่ขี้สัปดน ก็เป็นที่แน่นอนว่ามุสโสลินีเป็นคน

โดย : นาย ชัยวัฒน์ ขจรศักดิ์ อธิบดี

6

ปล่อยให้ลูกไปไหน เวียนหัวกันถึงการเล่าเรียนแบบยักยอกว่า "อย่าให้สูงให้เกินศักดิ์" นั่นเองแล้ว ท่านขุนก็เลออตัวออกมาในเรื่องอภินิหาร นักเรียนนายร้อยก็ให้สีกอถูกทหารก่อน โรงเรียนก็ให้สีกอถูก คั้นขบัก ก่อนถึงนั้น ท่านขุนจึงถูกนักเรียนชั้นเข้าให้ว่า "การที่ท่านกล่าวโรงเรียนนายร้อยก็ควรให้เลือกทหารก่อนนั้น ผมขอเรียนถามว่าเลือกชาวนาเป็นทหาร ไม่ได้หรือ?" นั่นทำให้ท่านขุนรู้สึกอึดอัด ท่านขุนแทบหงายหลังไม่มีท่าเลบ ทั้งเป็นทนายที่ท่านขุนจะร้อง รมก็มีวงรีทว่า เกือบจะโดน ๆ ไม่มีฝีมือพาเพิ่มเมื่อตอนจะให้เหมือนเจ้าพี่ไว้ ไม่มีเสียละ

เรื่องอภินิหารเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานานแล้ว เมื่อสมัยยังมาโรงเรียน

จอมพล. พลุสสงคราม รัฐมนตรีกลาโหมได้ลงนามในคำสั่งให้ลูกชายของผู้ยิ่งใหญ่คนในการทรงงานออกไปเรียนต่อโดยทุนของกลาโหม นั่นทำให้มีอีก

ว่าอภินิหารแล้ว เรื่อยๆอะไร อภินิหารให้ชายคนออกมารวมถึงการศึกษา

ษา ปรากฏว่า โรงเรียนช่างกลูกถูก

ไปอภินิหารเข้าเรียนหลายร้อยคน ใน

ขณะนั้นเองก็ส่งสยามกับวันเกิดขบวนนักเรียนคนที่โดนอภินิหาร

ปรากฏว่าสอบไล่ได้ แต่หาที่เข้า

เล่าเรียนไม่ได้เลย นักเพราะอภินิหาร

เมื่อถึงนั้น ลูกคนแรกกลายเป็นบุคคล

ที่ชาติไม่ปรารถนา ในทางตรงกันข้าม

ลูกคนเล็กก็เข้าโรงเรียนกับของว่าดี

สายเลือกให้ จึงเป็นบุคคลที่ชาติต้องการ

การเช่นนั้นหรือ กรณีเช่นนี้เอง นักเรียนก็ไปร้องทุกข์ขึ้นเรียกแยกตัวขึ้น

ครั้นก็มีการ ผู้มีอำนาจโพทนาว่า "ลูกคนใหญ่โตคนหนึ่งรับสอนข้างกรม

มันคงลูกดูอัน

เรียนแบบเดิมกับบอกแจกจ่ายน้ำดื่มแล้วกัน ถ้าถึงขั้นมูลนิธิเปิดตั้งออกทั้งโรงเรียนแล้วละก็ เห็นจะค่อนข้างผู้ดูแลการมูลนิธิ นั้นมาเป็นรัฐมนตรีเป็นแน่ แต่จริงใจอยู่อย่างเดียวกับว่า รัฐบาลจะเอาหน้าไปซุกไว้เสียที่ไหน เท่านั้นเอง. ▲

V.2.

บิณฑของเขา

ถึงเวลาออกแล้วไม่อาจออก ผู้เผด็จการเลยตกกระป๋อง.

ในบางกรณี ผู้เผด็จการผู้เรืองอำนาจ ระบอบสังคมนิยมอำนาจสานไปโดยที่ ไม่มีความรู้สูงมาก ก็ขอยกข้ออ้างขึ้นทำการขโมยโลโซสให้เป็นที่เลื่อมใสเลือกเนื้อ และทรัพย์สินของบ้านเมืองแก่อย่างโรย, เพียงแก้วนั้นก็ขอยกไปนานกว่า ท่านผู้เผด็จการผู้ชนะเสวยอำนาจเข้าไป ในเมื่อที่นี้เรามีเขาเท่านั้น. เพราะว่ามีเหตุอันน่ากลัว แต่ มีการเกิดมีความหวังแทนอำนาจ

เป็นคาบโอกาสที่ระบอบไทย ผลประโยชน์ของประเทเช่นมากที่ ไม่ได้อยู่แห่งความจำเป็นใหญ่ในประเทศของคนใกล้ชิดแล้ว ท่านผู้เผด็จการพวกหนึ่งทำการ ท่องเที่ยวอำนาจของคาบไว้อย่างสูงความสามารถ ด้วยวิธีการนี้ ซึ่งบางครั้งก็ทำเอาท่านผู้เผด็จการมีอันเป็นไป ต้องเสียทั้งการบดขยี้ไปเอง โดยที่ประชาชนที่ถูกกดขี่ข่มเหงไม่พอใจในทำนอง เช่นที่พลโทสิดาโว โรสดี พินด่า ผู้เผด็จการ แห่งโคลอมเบีย รัฐอเมริกา โทนาพาบทกฏเมืองซึ่งมีค่าที่แล่นมาเอง

โคลอมเบียสาธารณรัฐทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอเมริกาใต้ซึ่งมีพรมเมืองอยู่ ๑๐ ล้าน ๕ แสนคน อย่างเชิฐียุคสมัยเมื่อวัน ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๑ วันนั้นเป็นวันศุกร์ จึงเรียกกันว่าวันศุกร์มีพิพ ก่อนหน้านั้นมาเป็นเวลา ๔๐ กว่าปี โคลอมเบียเป็นประเทศประชาธิปไตยที่มีประวัติอันคงทน เป็นที่นิยมของประชาชนของอเมริกาใต้ แต่อย่างไรก็ดี, มาในวันศุกร์นั้นพักกว่าหนึ่ง ชั่วโมง พระคิเบอรัล ซึ่งเป็นที่นิยมมากในหมู่ประชาชนผู้หนึ่ง ได้ถูกมีอันติดสังหาร

ไปอย่างทารุณ โคลอมเบียจึงเริ่มประสบวิกฤติการทางการเมือง ทางกองทัพเกิดแตกแยกกันอย่างรวดเร็ว พรรคคิเบอรัลทำการก่อกบฏขึ้นบรรดาสมาชิกพรรคใหญ่ของโคลอมเบียอย่างรุนแรง คือพรรคคอนเซรเวอติฟ ซึ่งกำลังครองอำนาจอยู่ในขณะนั้น ทางฝ่ายพรรคคอนเซรเวอติฟก็ได้ต่อสู้ด้วยการประกาศใช้กฎอัยการศึก ทั่วประเทศ สงครามกลางเมืองจึงเกิดขึ้นต่อมา ทางฝ่ายรัฐบาลต้องใช้กำลังทำการปราบปรามพวกกองโจร ซึ่งก่อการอาชวาทตามเมืองใหญ่ๆ เกือบทั่วประเทศ.

ครั้นมาใน พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ปรากฏว่ามีนายทหารชั้นนายพลโท ซึ่งสำเร็จการศึกษาจาก สหรัฐอเมริกาผู้หนึ่ง ชื่อ กุสตาโว โรสดี พินด่า, ทนต่อการการณนี้ นับว่าแรงของประเทศคือไปไม่ไหว จึงนำกองทหารซึ่งอยู่ภายใต้ความบังคับบัญชา ถูการรัฐประหารขึ้น แล้วสถาปนาตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้ารัฐบาลโคลอมเบีย. คำนั้นการปราบปรามพวกกองโจรที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปไม่ไหว ภายหลังใช้เวลาเพียงสองสามเดือนเท่า

นั้น พวกกบฏทั้งหลายก็ถูกปราบปราม
เรียบขึ้นหนาเกลี้ยง. บ้านเมืองกลับ
คืนเข้าสู่ความสงบสุขประชาชน พล
เมืองต่างเช่ซอ้อสอ้อการไปมา กัน
นับถือกันว่านี่เป็นยุคทองไว้ ให้แก่
ประเทศชาติอย่างสำคัญ. ชาวโคลอม
เบียต่างให้ชานาพลกันแล้ว ว่า
เป็น “ผู้ประสาฬหิตผู้ยิ่งใหญ่”

แต่ในเวลาไม่นาน “ผู้ประ
สาฬหิตผู้” ก็เริ่มวากลงกลายกลาย
เป็นเหตุการ กบฏอาณานิคม พิน
ล่าปกครองบ้านเมืองด้วยอาศัยกำลัง
ทหารดลันและลูกปืน. ในปี พ.ศ.
๒๔๕๘ ผู้เผด็จการโรสตี ใช้อำนาจ
บังคับรัฐสภา ซึ่งมีสมาชิกทั้งสิ้นแก่
โรสตีแห่งหนึ่งจนมาละทิ้งกัน ให้แก่
กบฏเองจนมาเป็นประธานาธิบดี เป็น
กัปตันเวลา ๕ ปี ซึ่งกำหนดครั้งนั้น
อยู่ถึงในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ นี้
เท่านั้นมา นายพลโรสตีก็ปกครองประ
เทศกับมืออันแข็งแรงยิ่งขึ้น ด้วย
ความสนับสนุนของกองทัพพลทั้ง
ทหารทั้งชาวเมืองให้เขา “รัฐบาล
ทหาร” ในขณะเดียวกันก็ยกโทษพล
ประโชนของประเภทซัการเข้าอย่าง
ไม่ขึ้น ทหารทั้งการเตรียมการของ
ประเทศชาติ คุกอยู่ในอาวรณ์อันนับ
มากทีเดียว. ผลการเมื่อสลายค่านลูก
โรสตีและพวกทหารที่เป็นลูกสมเอน
งานกันให้ไว้เช่น ไม่ถูกขับเข้ากระทรวง
ก็ถูกขังขังเสียจนแทบไม่มีใครที่ขึ้น
มา โหมต่อต่อไป. หนังสือพิมพ์ ถ้า
ไม่ถูกเซ็นเซอร์ ก็ถูกขังกันเป็นระนา
นเข้าจากเสรีภาพโดยสิ้นเชิง. ประ
ชาชนก็ถูกวิหะเสียดสีต่างๆ จนไม่มี
ใครกล้าเข้าปาก แลถึงความคิดเห็น
กับขบวนการด้านการเมือง แต่
อย่างไร. โรสตีขึ้นขึ้นมาไม่อาจเป็น
นักการเมืองหรือคนคิดมาเป็นโศกพิ
และตำรวจของเผด็จการโรสตี ยังกฎไป
ตามทุกที่. แม้แต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ บรร
คาถาว่าลูกสมเอน ก็ระทำการอย่าง
โหดร้ายทารุณเป็นที่สุด. อย่างเช่น

เมื่อมีกลานนี้เอง มีการขังไว้ทั้งคน
มีสินนาไม่ไปโกวิท นครหลวงของโคล
อมเบีย อีกสาวสวยของประธานา
ยิตที่โรสตีได้ไปขังด้วย จึงถูกประชา
ชนให้ชานาพลเพราะความเกลียดชัง
การารลูกสมเอน ของประธานาธิบดี
เผด็จการ ได้เกิดกลานมากที่นางเงี้ยว
เย้ยหยันลูกสาวเข้ามา ขวัญขึ้นไป
จนคิดว่าร้าย แล้วได้ถูกขังคนอย่าง
ไม่เลือกหน้า ผู้ที่เคราะห์ร้ายน้อย
ก็ถูกขังเหวี่ยงลงไปตามลานสนาม คง
เหลืออยู่ตามทุกที่ เหตุการณ์ครั้งนี้
เองก็ยังความแค้นเคืองให้แก่ชาวเมือง
เป็นอย่างมาก แต่ไม่รู้ว่าหาทางออก
แทนอย่างไร ได้แต่ร้องคร่ำครวญ
เท่านั้น.

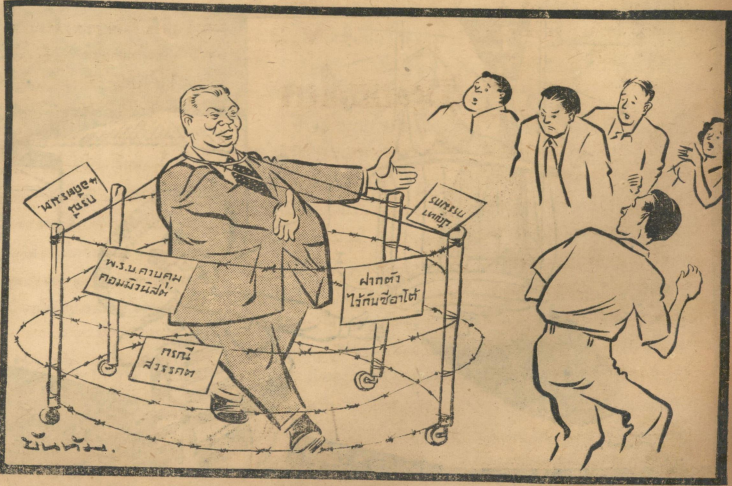
ประธานาพลงเมืองโคลอมโบ
ต้องทนกับหน้าไม้การขังกรรมอยู่อย่าง
นี้ต่อไปอย่างสงบ เพราะคิดว่าอย่างไร
เสีย ผู้เผด็จการวร้ายคนนี้ก็กระ
ดองหมกอำนาจอวสานไปภายในไม่ช้า
นี่เอง เนื่องจากวการเป็นประธานา
ยิตที่ของโรสตีห่มกลายลงในเดือน
สิงหาคมศกหน้า. แล้วก็จะมีการ

เลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่อย่างธ
ระสิทธิ์การรัฐธรรมนูญ ชาวโคลอม
เบียมีความสนใจอย่างหนึ่งว่า โรสตีจะ
กลบฝังคนชั่วร้ายเลือกตั้งเป็นประธานา
ยิตอีกไม่ได้นั้น เพราะการรัฐธรรมนูญ
ที่ถูกใช้ปกครองประเทศนี้ระบุห้ามไว้
อย่างเด็ดขาดว่า ผู้ที่เป็นประธานา
ยิตที่แล้ว ระกตย์มาสมัครรับ
เลือกตั้งอีกไม่ได้. เมื่อรู้ตัวว่าระก
อำนาจสวาทกันแล้วคราวนั้น โรสตี
ก็ตั้งเอาลูกไม้ “ผู้ไม่เรียบร้อย”
ออกมาใช้แทนที่-เมื่อต้นปีเอง โดย
ประกาศเลิก ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้
กล่าวนี้เสียคือๆ แล้วประกาศต่อประ
ชาชนอย่างหน้าเลศตาเลวว่า ก็ทำ
เช่นนั้น ก็เพื่อผนวกรวมการขังทั้ง
การอย่างนี้เป็นเอกฉันท์ ของนายทหาร
แห่งกองทัพทุกที่หลาย.

การตัดสินใจของประธานาธิบดี
หน้าหน้า ก่อให้เกิดวิกฤตการทาง
การเมืองขึ้นอย่างรุนแรง. ผู้ที่เห็นชอบด้วย

ไท-สปีตาเค

กับการตัดสินใจของโรสตี ก็มีความ
ทราบกันรู้แจ้งกันทั่ว ก่อให้เกิดความ
และพวกนักการเมืองที่โรสตี แต่งตั้ง
ไปเป็นๆ เป็นตามตามตาม เมืองน้อย
ใหญ่ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยก็มัก พยายามคัด
ษา, พอล, คอบบี้, กรรมกร, นัก
การเมืองพรรคเดโมแครต และคนอื่น
เซอเวต์! กับพวกศาสนานิกายโรมัน
คาทอลิก ซึ่งต่างมีความหวาดกลัวกัน
ว่า ประธานาธิบดีโรสตีจะเพิ่มมาเล
งานศาสนา เช่นเดียวกับ ประเทศเด
การแห่งอารยันต์แล้ว เลยกทำแล้ว
ครั้นมาเมื่อเดือนที่แล้วนั้นเอง โรสตี
แต่งตั้งพวกพรรคให้เป็นสมาชิกรัฐสภา
ขึ้นใหม่ และบังคับให้เลือกตั้งตนเอง
ขึ้นเป็นประธานาธิบดีต่อไปอีกสมัยหนึ่ง
เป็นเวลา ๕ ปี และกำหนดเดววันพุธที่
๑ พฤษภาคมเป็นวันเลือกตั้ง, ๔ เป็น
เวลา ก่อน หน้าที่จะเริ่ม อายุคน เป็น
ประธานาธิบดีสมัยใหม่ถึง ๑๕ เดือน
ความเสียหายของอำนาจของโรสตี คือ

จะเข้าหาได้บ้าง-1

ไฮ-ลีปตาช

กล่าวนี้ ที่เป็นขบวนการให้ประชาชนพลเมืองก่อการกระทำกระตือรือร้น และรัฐสภาใหม่อย่างรุนแรง ถึงขนาดที่โรสคัตต้องสั่งทหาร ๓๕,๐๐๐ โคนเข้ายึดนครหลวงไฮโดไตไว้ หมายที่จะทำการปราบปรามให้แตกหัก.

ตกมาตอนนี้ ประชาชนเหลือทนแล้วต่างรวมใจกันแก้ไขชนวนคดี - คำนี้ยังไม่หมดลึกลับขึ้น ส่วนกรรมกรกำลังที่พากันลงงานทำให้การเค้นขุดก็ของประเภทออกไป ทั้งเป็นในนครหลวงไฮโดไต และที่เมืองคาลังนครจนยอมศิโรตม์ไว้ ได้เกิดการจลาจลจนวุ่นขึ้น คำราวของโรสคัตให้เข้าทำการปราบปรามผู้เค้นขวนอย่างไม่ปรานี ละเพราะที่เมืองคาลัง ปรากฏว่าในการต่อสู้กันอย่างนองเลือด ราษฎรสมัยปลายไปราว ๕๐ นาย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อวันพุธที่ ๘ เดือนธันวาคม สภาของโรสคัต ซึ่งมีสมาชิกเพียงหยิบมือเดียวที่ตนควรเลือกทั้งให้ โรสคัตเป็น

ประธานาธิบดีแห่งโคลอมเบียออกไปอีก แต่ พ.ศ. ๒๕๐๑ จนถึง ๒๕๐๔ นั้น สงครามในในประเทศนั้นยังคงกระชกขึ้นอย่างดุเดือด ราษฎรไฮโดไตต่อต้านโรสคัตอย่างเปิดเผย ต้นครทลงโยโยโตที่ปรากฏว่า พวกพ่อค้า นักธุรกิจ นายธนาคาร นักอุตสาหกรรม รวมใจกันพยายามโคโยไป คราวนี้ โรสคัตยังคงอยู่ในตำแหน่ง ส่วนทางการศาสนิกโรมันคาทอลิก ก็กล่าวประณามระบอบการปกครอง โรสคัตเห็นว่าการศาสนาอย่างร้ายแรง แต่ทว่าโรสคัตคอยอย่างเล่ห์เหลี่ยมว่า "ต่อไปนี่จะต้องปราบกันด้วยกำลังแล้ว"

แต่ยังมีนักผู้เผด็จการทำการปราบปรามอย่างเด็ดขาดต่ออย่างโคโย บรรดาพวกนายทหารชั้นผู้ใหญ่ นายพลแห่งกองทัพและกองทัพเรือต่างก็มีอำนาจการเห็นหัว ให้ผู้เผด็จการขึ้นครองอำนาจอยู่ต่อไป แต่นักต้องถูกขึ้นไฮโดไตไม่มีปัญหา จึง

พร้อมใจกันขอรับให้ โรสคัตออกไปเสียจากตำแหน่งประธานาธิบดีโคโยค แต่เนื่องจากพวกนายพล ชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้ เป็นผู้สนับสนุนแก่การขึ้นมามีอำนาจจึงไม่อาจทำอะไรกับเขาได้ ให้รุนแรงนัก เป็นแต่ขอรับให้ออกไปจากประเทศเท่านั้น แต่การโรสคัตเมื่อเห็นหมดทางเข้าวังแล้ว ก็กลับใจออกจากตำแหน่งไปยังคนวางใจในกองกลางนั้น แล้วหล่นหล่นหายไป หอยเมี่ยงเครื่องขึ้นไปยังเกาะเบอร์มูดา. นี่น่าจะไปยังที่หลีกแหล่งอยู่ในประเทศสเปนต่อไป.

พอข่าวนี้แพร่ออกไปในนครจนเข้ามิด ประชาชนพลเมืองต่างก็อดใจออกมากันเห็นแว่นตา คืบคืบด้วยความโง่โลดกิดตามถนนหนทาง พวกยุวชนต่างชั้นรอบนี้กระแวงไปทั่วเมือง พลองเข้าประทุให้ประชาชนลุกขึ้นทรรบว่า บัดนี้ จอมเผด็จการวร้ายได้สิ้นอำนาจ วสสนาไปแล้ว. ประชาชนพลเมืองต่างส่งเสียงร้องว่า "อิสระภาพจงเจริญ" กันสนั่นเมือง. ▲

แก้ว โคมระ.

จากศาล

"ช่วยงาน-ซ่อม-สร้าง"

นายน้อย เกตแก้วนายเพื่อ สมศต นายเซ็น ขึ้นครอง ๓ สหายผู้รักความไม่พอใจรถไฟสายเหนือ และก็ไม่ทราบสาเหตุว่า อันการที่ไม่พอใจรถไฟสายเหนือนี้ สืบเนื่องมาจากประการใด.

เจ้าที่ ๓ คนจึงร่วมหัวจมแบบสืบให้รถด่วนสายเหนือจะถูกรื้อเดินเสียครั้ง เมื่อวางแผนการสำเร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ดำเนินงานกันไปทันทีที่ปิด ล้างกับ ๓ สหายก็ถ่มยาบอมบ์แล้วหนีขึ้นบน จ.จ.๒ และพ้นพนาจากโพนไม่มีใครทราบมาก่อน นอกจากพวกที่ติดขึ้นบนแล้วแต่โดยแท้เอง แต่ที่ขบวนรถไฟซึ่งมีทั้งรถโดยสาร และรถสินค้าจะวิ่งเข้าทางเมหา เหตุก็ถ่มยาบอมบ์ของทาง "ถ่มยาบ" พัง" เป็นระยะเสี้ยวระหว่างสถานีอุตรดิตถ์ เจ้าที่ ๓ พากันเอาถนัดที่จะวางยาบอมบ์เข้าขบวนรถแล้วถ่มออกจากรถ จึงบริเวณที่เป็นทางลาดลงก้นเนินเขา น้ำหนักของรถมีมาก เมื่อกระทบกับเครื่องถ่วงเข้าก็เกิดระเบิดรถก็ถล่มกระเด็นระเือก ลงจากทางไม่เป็นที่น่าอัศจรรย์ต่าง ๆ ของโยธินสารที่กระจัดกระจายไปบนถนัดก็ถ่มยาบอมบ์เข้าที่บริเวณของตัวรถจักรและรถไฟโดยสารที่พิลึกคัก ก็เป็นระเบิดบนอื่น ๆ บนพื้นไป.

เมื่อตำรวจรถไฟ เสียใจขบวนแล้วก็เลยขยายอยู่ในนาน ทางเจ้าหน้าที่ที่ตรวจรถไฟ และดำเนินการฟ้องตามกฎหมาย ทั้ง ๓ สหายผู้พิงบ่ศาล จ.จ.๒ อุตรดิตถ์ตามฟ้อง "ทำให้เสียทรัพย์สิน พยาบาทลักทรัพย์ และทำให้คนบาดเจ็บ"

ศาล จ.จ.๒ อุตรดิตถ์ พิจารณาความประกรพยานหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีความผิดจริงตามข้อฟ้อง จึงพิพากษาให้จำคุก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๓ ให้จำคุกไว้คนละ ๒ ปี ทั้ง ๓ รับสารภาพลงโทษจำคุกไว้คนละ ๓ ปี ๖ เดือน ▲

"บัดนี้"

จากโรงชก

ฟังเพลงอิทกันฟีก.

เมื่อ ๒๒.๐๐ น.เศษของคืนวัน ที่ ๑๖ เดือนนี้ ขุนระคัตกรจันทรย์ มีการแสดงในเวทีกีฬาสด ทรงข้ามสถานที่ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

เสียงเพลงดังแล้ว ๆ

ภายในประเทศ.

เกล้าให้อุปัชฌาย์ได้เคยรับสั่งว่า ‘คนไทย
 ลืมเก่ง’ และพระราชดำรัสดังนี้เป็นความเรียงอย่างครบถ้วนทุกด้าน ซึ่งเป็น
 นิสัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ชาวไทยเจริญช้ากว่าที่ควร เพราะความลืมนั้นเกี่ยว
 ของ คนที่รักก็ไม่อยากทำที่ๆ ประสงค์รักลืมนั้นและแรงจูงใจเอาเสียด้วย
 คนที่หาวิชาที่อะไรไป เพราะประเพณีลืมนั่นอีก ยิ่งทำให้ได้เงินมาก
 แล้ว ก็ผิดก็ถูกตรงๆ พอพบโทษก็มีคนพินิจพิเคราะห์การดำเนินชีวิต
 แล้วเพราะจำว่าเงิน การมีฝ่ายขึ้นเรอเรามาเปรียบกับพหุชาติที่ตัว
 ‘เรา’ ย่อมรองรับด้วยความไม่พอใจเรา’ ทำให้ได้ เราได้โทษกับเราควร
 แก่คนที่ทำด้วยหรือคนที่ไม่ได้ ทำอย่างไร ให้เราสู้ด้วยเขาไม่ได้อีกเท่า
 และเช่นเปรียบคนถูกหลอกลวงอย่างเราด้วย และไม่ว่าใครมีเหตุการณในสิ่งที่
 เป็นประวัติดำรงตนผ่านพ้นมาแล้วเสียทีเดียว

ผู้เขียนถือว่าตนเป็นคนหนึ่ง ที่มีส่วนเป็นเจ้าของประเทศไทย
ไม่ว่าความมีสิ่งใดมากมาให้อะไรเกิดขึ้นจริงเห็น คนไทยรวมกันเข้าเป็นชนกลุ่ม
กันสิ่งใดในกรณี เลยถึงไปคิดกันเองกันมีอายุของบทเพลงเมื่อเห็นหัว
ไปทางกรุงเทพฯ ไปอยู่บ้านนอกที่ไหนถ้าไม่คิดแล้ว แต่กรณีก็
ซึ่งทั้งหมดว่า เมื่อวันที่๑๓กรกฎาคม ร.ศ.๑๑๒ (พ.ศ.๒๔๓๖) เวลารุ่ง

จาก... เพราะความมีชัยของฝรั่งเศสในครั้งที่โกระโซไปเพราะความก
ชาติอันเนื่อง และสมเด็จพระอริยวงศราชเจ้าพระพุทธเจ้าหลวงเจ้าพระ
เพชโรทัยเมื่อครั้งเสด็จทรงผนวชมาแล้ว ซึ่งให้สกลโยทิต์เสด็จแทน
ไปหลายครั้งนอกราชการยังมีเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งกับเสด็จให้เห็นว่าสมเ
พระอริยวงศราชเจ้าทรงสู้ถึกันทศพรราชหฤทัยดั่งยากในไม่ใคร่พอถึง
จึงเสด็จกลับคืนมาให้ฝรั่งเศสคืน เจ้าบาทพระองค์จึงได้ยอสิ่งซึ่งเร
แก่ญ์เขียน ในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาสยุโรป
โดยมีชัยกับข้าศพท์ แต่ประเทศสวีทก็เกิดพระชนกศกษัตริย์กับศพท์
จะองค์นี้ปัจจุบัน ให้เชิญเสด็จสมเด็จพระอริยวงศราชเจ้าสวพระกระยา
หาว่าที่พระราชวังกรุงสต็อกโฮล์มระหว่างเสวยสนทนากันอยู่นั้นพระเจ้าศพ
ให้ดูตามเป็นภาษานี้จึงทูลว่า "What on earth did you cede your territory
to France" "มันเรื่องอะไรกันจึงต้องยกดินแดนให้ฝรั่งเศส" ทรงท
มูห์สิ่งของสมเด็จพระอริยวงศราชเจ้าทศกัณฐ์เจ้าพระนคร และสมเด็จพระ
กรมพระสวัสดิโกวิมล (ต้นตระกูล สวัสดิ์วัฒน์) ให้ดูทูลออกไปเหมือนเป็น
เรื่องความที่ใครจะเชื่อได้ ณ ที่ พระเจ้าศพทอดพระเนตรหาไม่คิดเปลี่ยน
สิ่งขององค์ไป.

[illegible]

บุษิณีไว

๔.

วัดคันเต้งตัวเตรียมออกนอกสำนักงาน เขาคิดว่าสิ่งที่ควรทำก่อนอื่น

ในคืนนี้ควรได้พบกับอดีตสังฆบาล พัทย์ อย่างน้อยพัทย์อาจจะทำประโยชน์ได้มากมาย อย่างที่เขาเคยใช้พัทย์มาแล้ว วัดก็เปิดประตูห้องทรงไปยังพนักงานต้อนรับใคร่ครุห์

“ผมจะไปหานักคุณพัทย์” เขาบอกวารี “อีกสักครู่หนึ่งจะมีคนมาหาผมคนหนึ่งชื่อนายสัมพันธ์ คุณบอกวารีภาให้คอยรับเขาในห้องทำงานของผม ขณะที่เขากำลังสนทนากับคุณก็สละไปบอกผมที่บ้านคุณพัทย์เข้าใจไหม?”

“เข้าใจค่ะ”

“ดีแล้ว ผมไปละ” เขาเดินไปยังประตูเขี่ยออกพาท้าวออกไปขึ้นแถวอยู่ที่ฟุตพารช่วงขณะ เมื่อเทียซี่ผ่านมา วัดก็โบกมือให้เธอในสีกันแล้ววาดเข้ามาเทียบริมถนนอย่างว่างไว หลังจากยกทิฟฟานขึ้นขึ้นแล้ววัดก็เปิดประตูเข้าไปถึง เริ่มสนปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีของวันชัย

สิบห้าวันก่อนวารีก็กลับมาอยู่บนหน้าพัทย์ภายในห้องรับแขก พัทย์เป็นคณางสูงโปร่งเช่นเดียวกับวัดก็ เขากำลังอ่านเอกสารบางอย่างที่รับการสืบสวนมาจากบู๊จ๊าง เขามองว่าเมื่อเห็นวัดก็

“อะไรใหม่ ๆ อภิกริ?”

“มันด่วนวารีพิลึก”

“อะไรใหม่จะช่วยให้มีร่อง?”

“ตอนนั้นต้องการหลบตัวสักสิบนาที่ คุณทำงานของคุณไปก่อนเถอะ” พัทย์เลื่อนกระบองพระมาตรงหน้าวัดก็พร้อมที่รื้อถอนสัน

“งานของผมเสร็จแล้ว คุณก็คิดว่า บู๊จ๊าง วัดก็เปิดกระบองหนีบหนีออกมามวนหนึ่ง พัทย์เงยคตเหมือนไม่เคยเห็น พัทย์เป็นคนจิ๋วรอสันให้ เขาจับคตทนายความหนุ่ม อย่างมีความเลื่อมใส เพราะเขาเห็นผมมาแล้ว และเป็นผมที่ ไม่เคยพลาดเลย หากเขาถ่มน้ำหรือว่าความของโลว

“คดีใหม่นี้ผมจะมีส่วนบ้างไหม” แนนอน ไม่ถึงจะจับคต ได้อย่างไร “วัดก็หัวเราะ” งานชิ้นสำคัญ ๆ คุณเป็นผู้ช่วยก็ถือผมอย่างวิเศษที่สุด”

“นี่มาขอผมหรือมาให้ผมทำงานกับคุณ” แม้รัฐสภาวัดก็พูดออกมาอย่างจริงจังแต่พัทย์ผู้กระดากอายก็อดหน้าแดงและเสแสร้งพูดไม่ไว้ และเพราะความอายนั้นเอง เลยไม่ให้แต่งงานมานานนัก

“ว่าเรื่องเขยเข้าพิณ” วัดก็หัวลกลยไปหาเรื่องที่พัทย์ เคยว่าพระเนอัยย

“หูฉันไม่ค่อยพวย” พัทย์ตอบ

“อ้อ”

“ดีผู้หญิงภาษาจะอะไรของคุณนาน ๆ พูดยังงั้น ขอโทษ สันนิษคายไปกินหมัก”

พัทย์ได้แก้มหัวเราะฟันขาว

“เลิกพูดเรื่องผู้หญิงดีกว่า”

แต่เรื่องใหม่ของคุณได้ทำนองไหน?”

“ทักหลัง!”

“ใคร?”

“เรื่องนั้นเล่า กว่าจะเรื่องที่แล้ว ๆ

มาเพราะเจ้าทักซ์ ไม่ยอมออกหน้า ไม่ต้องการให้ชื่อของเขาปรากฏไม่ว่าที่ไหน นอกจากให้เข้เท่านั้น”

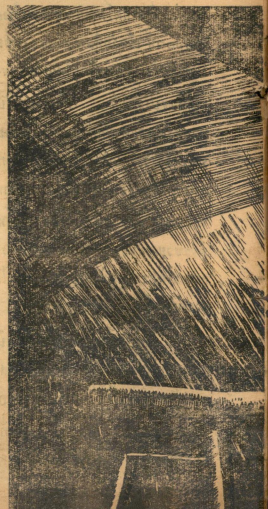
“แล้วคุณจะทำเรื่องอื่นไหนกัน? พัทย์มองหน้าทนายความอย่างสนทน

“นั่นสิ แต่เราต้องร่วมมือกัน คุณ

นายสัมพันธ์ เชิดไปไกลโดย

ทุกความของคุณรับผู้พิชิต มาจากข้างจังหวัด เขาไปตั้งที่โรงแรมที่เขามักเตือนขึ้นผู้เคิดร คุกกลางคืนเขาจะระงับไปหาตอน ไม่ไปมีของน้อยออกมาแต่ฉัน ก็ถูกตำรวจจับ

ภาพประกอบโดยมีชื่อ “แทน”

โทรศัพท์ติดอยู่ ไปยังธนาคารต่างๆ แล้วหรือยัง?”

“เรื่องนี้รีบรีบไปบอกกันเอง” “ก็มาก”

“คุณอะไรประโยชน์อะไรจากการทำเช่นนั้น?”

“ผมเพียงแต่หวังเท่านั้น ถ้าเขากระหายเงินจริงๆ เรื่องมันก็จะเร็ว”

“แต่มันอันตรายมากที่คุณวิตต์ ความรู้คุณเสี่ยงกับขบวนการ ถ้าเขาจับได้” พิกย์เหมือนวิตต์ถาม.

โทรศัพท์ที่วางลงสนั่น.

วิตต์บ่นออกมา.

พิกย์หยิบโทรศัพท์ขึ้นแนบหู.

“โอ้ครับ เขาอยู่ที่นี่... ครับ ผมรีบเรียกเขาเดี๋ยวนี้” พิกย์หันมาทางวิตต์ซึ่งกำลังมองอยู่ก่อนแล้ว “สำนักงานของคุณเขายกมาว่าทุกอย่างเป็นไปได้”

“ถ้ามันผมต้องกลับสำนักงานเดี๋ยวนี้” วิตต์ลุกขึ้น

“หมายความว่า คุณจะไปพบนักทักต้วงมนุษย์คนนั้นหรือ?”

วิตต์ก็หัวเราะให้ขำๆ

“แม้ว่าคุณจะมีบ้านอยู่เห็นว่าคุณวิตต์”

การพบปะระหว่างบุรุษผู้ถือกฎหมายกับบุรุษผู้ถือปากกาเต็มไปด้วยความตึงเครียด

ฝ่ายหนึ่งเร่งรีบวิ่งไปในที่ที่เล็ดลอด ซึ่งเคยประจันประจันมา แต่อีกฝ่ายหนึ่ง กลับสับสนงุนงงในแบบฉบับของทราบดีนเจอร์

โตม... ป.แสงเบี่ยง

“ยังไม่จำเป็นตอนนี้” วิตต์พูดอย่างมั่นใจ.

“คุณจะแน่?”

“เออเถอะว่า...” วิตต์เดินออกจากห้องรับแขกของพิกย์ ไปเงียบๆ พิกย์มองตาม พลางโคลงศีรษะไปมา ลองวิตต์พูดว่าจะทำอะไรแล้ว เป็นต้องทำตามความคิดเห็นของเขาทันที พิกย์รู้มานานแล้ว.

วิตต์เปิดประตูห้องรับแขกของสำนักงานของเขาเข้าไป พนักงานโทรศัพท์ที่พิกย์หนีไปทางห้องส่วนตัวของเขา วิตต์ตรงไปเปิดประตูทันที ขณะนั้นเขาเห็นวิลกากำลังดิ้นรนกับ นายสัมพันธอยู่ เขามองที่เก้าอี้สำหรับลูกความ แล้วผลักเก้าอี้เล็กๆ วางอยู่ตรงมุมโต๊ะเขียนหนังสือ เมื่อวิตต์ย้ายเข้าไปในห้อง วิลกากำลังพูดอยู่กับสัมพันธอย่างอ่อนหวาน

“คุณวิตต์ออกไปข้างนอกค่ะ รอประเด็นจะคุยค่ะ” กลับมาแล้ววิตต์ วิตต์กับวิลกาสนทนา.

“คุณสัมพันธหรือครับ?”

“ครับ” บุรุษผู้นั้นตอบโดยไม่ลังเล ขึ้นจากเก้าอี้และไม้นั้นมาขอวิตต์ดูเช็คธนาคารสองพันบาท ออกมาด้วยผ้าเช็ดหน้าเดินผ่านไปทางหน้าต่างของสัมพันธ โดยรวดเร็ว วิตต์เช็คเช็คฉบับนั้นเข้าไปในแฟ้มทันทีแล้วเดินเลยไปนั่งที่เก้าอี้.

“คุณคงจะมึนไปพูดกับผม”

นายสัมพันธไม่ตอบทันที จับตาดูวิตต์ชั่วขณะ แล้วเหลือบไปมองทางวิลกา พลางยกมือที่จับนพรีชีพขึ้น แลเห็นนิคโคตินจับที่กลาง และนิ้วชี้เป็นสี่เหลี่ยม.

“ไม่ใช่เวลานี้” เขาตอบทันที

“วิลกา คุณกลับไปได้แล้ว”

วิลกาลุกไปจากห้องทันที วิตต์มองสัมพันธเข้มแข็ง.

“คุณมีเรื่องอะไรที่ไป?”

“ผมไม่มีอะไร”

“คุณไปพบคุณความ ของผมไม่ใช่หรือ?” วิตต์เหลือบความสนใจ.

“นั่นหรือ?” สัมพันธนั้นไม่ใส่ใจแล้ว วิตต์ก็.

“คุณไม่ใช่ตัวอะไรหรือที่ชื่อว่า ทำอะไรไปบ้าง?” วิตต์ยืนยัน.

“ผมก็ต้องติดต่อกับคน เป็นจำนวนมาก ผมไม่เคยถามเขาเลยว่าใครเป็นหมอประจำตัวของเขา หรือใครเป็นทนายความ ประจำตระกูลของเขา” นายสัมพันธยังคงพยายามทำวิตต์อยู่ ประกายตาเห็นแสงที่เล็ดลอดใต้เท้า.

“นี่ก็แล้ว” วิตต์มีสีหน้าเคร่ง

เรื่องตลก-ตลกการเมือง ตีปดตาตึกเวียงตีปดตาตึก

ของ

"กบิลสิงห์"

เขา รู้สึกคล้ายคลึงคลบลคลา เหมือนว่าได้เดินหลงเข้าไปในทุ่งกว้างอันสวยงาม เดินไปด้วยคันไม้คอกไม้แปลกๆต่างสรรพที่ไม่เคยรู้จักหรือพบเห็น มันขึ้นกระจัดกระจายสอดแทรกกันไม่เป็นระเบียบ แต่ก็มีองค์สวยงามและทำให้จิตใจสดชื่น ยิ่งเดินลึกเข้าไปยิ่งรู้สึกปลอดภัยสบายและยังมีกลิ่นหอมอ่อนๆโชยมาวนตามลม เขาพยายามนึกว่าเป็นที่ใดแต่ก็ไปออก เท้าก็เดินเรื่อยไป จนในที่สุดก็ซังกหยุก จ้องสายตาก็ไปข้างหน้าอย่างแรงโลง.

หญิงสาว - มองเห็นแต่ข้างหลังก็รู้สึกลัวว่ากระสวยเขาจะพาเราลงมาถึงกลดสายขาวลงมาถึงหลัง ส่วนสิ่งที่มองเห็นก็ดูกลมกลึง หลอนนึ่งมันลึง มาทางที่เขาคืนเข้าไป ดูเหมือนจะกำลังส่งตัวกัน ไม่ใช่คนเสียแต่ตัวของเขา ชาวชนเผ่าที่เขาอยู่ก็ยืนลงอย่างโน้นโน้นไว้ระเกะระกะไปทั่วละแวกไปทางอื่น แต่ด้วยความเคยชินก็กลัวที่เขาคืนเข้ามาในวงของเขาเกินครึ่งเข้าไปอย่างองอาจ โกล้งถึงที่หลอนหญิงสาวหันขวับมาทันทีอย่างรวดเร็วราวกับลูก และครึ่งเขาก็ยืนนิ่งอยู่ทุกเมื่อแต่เห็นใบหน้าของหลอนนึ่ง.

หลอนนึ่งหญิงสาวระหว่างวันทั้งเจ็ดเริ่มเข้าหาตัวผู้รู้สึกลัวกลัวกระจัด แต่ความงามมันเขาชวนให้จับตัวเองไว้ว่า ไม่เคยเห็นผู้หญิงสวยเท่าหลอนนึ่งมันก็โลดเคียนมากน้อย และมันที่หลอนนึ่งเข้ามาถึงตัวเขาอย่างสงัดเช่นในขณะนั้น มันก็มีความรู้ สึกวัญใจให้เกิดขึ้นจนแทบจะยับยั้ง ไม่อยู่ ชั่วขณะที่เขาพลอยเข้าไปกับความรักของหลอนนึ่งก็กลัวความใจให้ค่อยเป็นปกติขึ้น เอ่ยปราศรัยว่า.

"ขอโทษเถอะ เจอ ที่มันล่องเลาะเข้ามาทำลายความสงบ แต่มันไม่ใช่เป็นความตั้งใจเลย"

หญิงสาวหันเห็นพื้นขาวสะอาดเรียงรายเป็นแถว ขมขื่นในหน้าของหลอนนึ่งก็เพิ่มความเย็นสั่นที่หัวใจให้เลือนลิดและซึ้งลึก เขาถอยถอยไปเขาว่า เมื่อรู้สึกลัวว่าไม่จะเป็นอันตรายโลก ก็หลอนนึ่งสยบขยับไปเสียทั้งนั้นและในขณะที่มีพละตักอยู่ก็ยังมีของหลอน เขาถึงกับรู้สึกเมื่อเสียใจก็มีความอดทนว่า.

"ไม่เป็นไรหรอก คิดมันกำลังเหงาและอยากได้เพื่อนคุย ได้ไว้จริงก็คุยซะเถิดมันก็คุยกับมันก่อนก็ได้"

เขามีพื้นอะไร

ซึ่งผูกมัดรักเขาอยู่นานนัก
ไม่ว่า ว่าจะอยู่แห่งหนตำบลใด
เขาก็ยังจำได้ถึงอยู่ตลอดเวลา

"โอ๊ย ยืนคิดก็เบื่อ" เขาตอบรับอย่างผลลลาม เดินเข้าไปนั่งใกล้หลอน รู้สึกลัวหัวใจเข็ญกันอย่างขยอไม่ถูก.

"คิดมันไม่เคยเห็น ใครมีสิ่งทำทำมมาก่อนเลย" หญิงสาวกล่าวขมขื่นอย่างไม่มีพื่อที่จะ พยายามของเขาอย่างขมขื่น.

เขายิ้มด้วยความพึงใจ รู้สึกลัวว่าหญิงสาวผู้นี้ มีอะไรสวยเพียงอย่างเดียว หลอนนึ่งจึงจ้องดูกันอีกด้วย.

"แต่ความเป็นสิ่งสิ่งหลายของนั้นมันยังไม่ได้อะไรจากความงามของเธอนะ คนสวย" เขากล่าวคำขมขื่นหลอนนึ่ง

หญิงสาวนั้นอาบ ๆ พึมพำเขาว่าเหมือนพูดกับตัวเองว่า

"ความงามมันไม่ใช่ใครเลยแหละ" เขาได้ยินนั่นก็และรู้สึกลัวว่า มีโชค

ก็อย่างประหลาดที่ได้มาพบหลอนนึ่งและได้ใกล้หลอนเข้าไปนอนหนึ่ง เมื่อตอนว่า

"อย่าอย่าโหลยคนสวย ฉันกำลังขอยอดโชคที่ฉันได้มาพบเธอ ฉันสนใจ และปรารถนาความงามของเธอถ้าเธอจะไม่คิดว่า มันอะไรแล้วเร็วเกินไป"

หญิงสาวขบขันตามสยเขา ด้วยท่าทีสะท้านแล้วหันหน้าไป ทิศทางการของหลอนนึ่งที่เขาได้ไป รู้เขื่อนออกไปยังมีหลอนมากมายรอบเขา ๆ พุดว่า "เธอสวยงามดี ไม่ค่อยจะคิดว่าเธอเป็นมนุษย์" (อ่านต่อหน้า ๓๕)

เคยมีคนหนึ่งที่ "ผมรู้ว่าคุณไปหาลูกความของสมณคนหนึ่ง"

"แล้วไง?" บวนต่อไป.

"แล้วผมก็เชิญคุณมาที่นี่" วิค

ตอบ

"เพื่ออะไรไมทราบ"

"ไม่ใช่เพื่ออะไร" วิคก็ตอบ

บวนบ้าง.

"สมณนี่ ไม่ใช่มีความประสงค์อะไรจะลี้ภัยมันๆอะไรหรอกคุณ" เสียงของนายสมณอันของความไม่พอใจออกมา.

"แต่เราถ้าถึงเส้น โยกันเถิดกันอยู่" วิคก็ตอบว่า นายสมณนั้นหัวเราะออกมา.

"ถ้าสมณมีสิ่ง. แล้ว"

"มีอยู่... คุณคิดก็อยู่กับคุณเรวักใช่ไหม"

"ผมหาว่าสิ่งที่มีให้เขา"

"ได้เงินก็ถอนเท่าไร?" วิค

ถามอีก.

"ไม่จำเป็นต้องทราบ"

"ทุกข่าวก็จะเป็นความจริงเสมอไป?"

"อ้อ แล้วสมณหาว่าลี้ภัยจริงจริง" นายสมณก็หัวเราะทลเสียง.

"แต่คุณก็ต้องส่งให้คนเรวักคนเก็บไว้คุณนั้นไม่กลัว ใช่ไหม?"

"ใช่"

"ถ้าคุณส่งข่าวให้คนอื่นไปลงพิมพ์ เขาได้ก็ส่งข่าวให้คุณใช่ไหม?"

"ใช่"

"คุณก็คิดสัปดาห์ละวันว่าข่าวไหนจริง ไม่จริง" วิคก็หันหน้ามาสนทนากับนายสมณ.

"พิจารณาจากสิ่งต่างๆ"

"ไม่ใช่ด้วยเงิน?"

"โอ๊ย คุณหมายความว่าอย่างไร" สมณก็หัวเราะเสียง.

"ผมกำลังถามคุณทางหาก"

"ถ้าฉันผมไม่ตอบคุณ"

"เราถามคุณก็ควรจะรู้ว่า คุณระมัดระวังมากไปเสียแล้ว"

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ 11 ทวี นันทกวีวัง...ภาพ • บรรณาสังคายน...พากย์

พระยาศรีสุริยราช

๗๘. ในวงการค้า เกิด
แพร่ข่าวลือ พวกพ่อค้าพากันจับ
กลุ่มวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ.

๗๙. ราษฎรชาวบ้านพากัน
ออกส่นขวัญหาบเกรงข่าวลือ ต่าง
อพยพออกนอกกำแพงเมือง.

เขตติดต่อ

รัฐประหาร

สารคดียาวเหยียดเข้มข้นจากกว่าที่จอมพลป. พิบูลสงคราม ใช้เป็นคำขวัญขึ้นสู่อำนาจ.

คำนำของผู้นำและเรียบเรียง.

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในการแปลและเรียบเรียงบทประพันธ์เรื่องนี้ มิได้เป็นไปเพื่อส่งเสริมการทำรัฐประหาร หากเพื่อให้เป็นเครื่องประดับภูมิรู้ และเป็นเครื่องป้องกันข้าพเจ้ามิให้เกิดรัฐประหารขึ้นในบ้านเมือง เพราะการทำรัฐประหารเป็นวิธีการรักษาสังคมที่ต่อเจตนารมณ์แห่งประชาธิปไตยอย่างรุนแรง ฉะนั้นจึงไม่สมควรจะให้มันขึ้นในเมื่อการปกครองเป็นประชาธิปไตย หรือกำลังวิวัฒนาการไปสู่ประชาธิปไตย การรัฐประหารจะเป็นสิ่งที่ให้อภัยกันได้ ก็ต่อเมื่อกระทำกันในระบอบ

มุสโซลินี จอมเผด็จการนาซีอิตาลี.

ห้ามพิมพ์โฆษณาเพื่อ "เขตติดต่อ" โดยเด็ดขาดที่พิมพ์และออก.

สมบูรณ์และยุติธรรมหรือระบอบเผด็จการ ซึ่งเป็นระบอบที่ไม่เปิดช่องให้มีการเปลี่ยนรัฐบาลได้โดยวิถีทางกฎหมายตามความต้องการของประชาชน แต่ทว่าตามปกติการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยหรือกำลังวิวัฒนาการไปสู่ประชาธิปไตย ซึ่งหมายถึงว่าโอกาสที่จะเปลี่ยนรัฐบาลตามวิถีทางรัฐธรรมนูญมีอยู่ ฉะนั้นการรัฐประหารก็เป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา เพราะการทำรัฐประหารเป็นแบบแผนที่ไม่ดี นอกจากเป็นปฏิปักษ์ต่อหลักประชาธิปไตยแล้ว ยังจะเป็นแบบอย่างของโจรใจคอกดขี่เอกราชและกดขี่ประชาชนในการทำรัฐประหารกันไม่มิตสิ้นสุด ความปลอดภัยและความสงบสุขของประชาชนก็จะไม่มี และประชาธิปไตยก็ยากที่จะบรรลุความสมบูรณ์ได้.

ข้อของบทประพันธ์เรื่องนี้อาจชวนให้เข้าใจว่า จะเป็นหนังสือคู่มือในการทำรัฐประหารโดยตรง แต่ที่แท้หาเป็นเช่นนั้นไม่ ผู้ประพันธ์คือ นายมาดามปาร์เต นักประพันธ์ลือนามชาวอิตาลี เป็นนักประชาธิปไตยที่จริงใจคนหนึ่ง ซึ่งไม่นิยมการใช้กำลังโค่นรัฐบาลตามวิธีการรัฐประหาร เขาเพียงแต่นำข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐประหารในบางประเทศมาเล่าไว้ พร้อมทั้งแทรกข้อวิเคราะห์และข้อสังเกตส่วนตัวลงไว้ด้วย หากจะถือกันว่าหนังสือเกี่ยวกับรัฐประหารเป็นหนังสือชั่วร้าย ก็จะต้องถือกันต่อไปว่า วิชาฟิสิกส์นั้นเคลียร์ก็เป็นวิชาชั่วร้ายเหมือนกันเพราะเป็นวิชาที่ช่วยให้มนุษย์ผลิตพลังงานนิวเคลียร์ขึ้นมาได้ ซึ่งพลังงานนั้นมนุษย์จะเอาไปใช้สร้างอาวุธนิวเคลียร์สำหรับประหารกันก็ได้ หรือจะเอาไปใช้เพื่อประโยชน์ทางสันติ เช่นในการผลิตกำลังไฟฟ้าก็ได้ ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่วิธีใช้เป็นสำคัญ การที่วิชาฟิสิกส์นั้นเคลียร์ช่วยให้มนุษย์ผลิตพลังงานนิวเคลียร์ขึ้นมาได้ จึงไม่แปลว่าวิชานั้นเลวทรามไม่ควรเรียนควรรู้ ถึงวิชากฎหมายก็เช่นกัน วิชาที่จะนำไปใช้ดีแต่เฉพาะทางก็เท่านั้นก็หาไม่ คนใจโกงจะฉวยวิชานั้นไปก่อความเดือดร้อนแก่เพื่อนมนุษย์ได้ฉะฉานนัก ดังที่ปรากฏพฤติการณ์ให้เห็นกันอยู่ทุกเมื่อเชยวันแล้ว ยิ่งเมื่อคำนึงว่า จอมพลนาซีเยอรมันเองก็ได้อ่านกฎหมายหนักแล้วว่า การทำรัฐประหารเป็นวิธีการที่ไม่ดี ไม่พึงให้มนุษย์ขึ้นอีกในบ้านเมือง ก็ยังเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนได้ทราบแบบอย่างตลอดแห่งรัฐประหารโดยทั่วกัน จะได้ช่วยกันสอดส่องป้องกันมิให้เกิดรัฐประหารขึ้นในบ้านเมืองของเราได้อีก ในการป้องกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย หากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษา

กฎหมายคดีเนกาโรไปเสียแล้ว ปราศจากความช่วยเหลือร่วมมือของประชาชนแล้ว ข้อมเนกาโรขากที่การป้องกันปรามปรามนั้นจะล้มเหลวก็ผลิบานขึ้น คิดเห็นดังนี้ข้าพเจ้าจึงได้ถอดบทประพันธ์เรื่องเนกาโรมาลงเพื่อเป็นภาษาไทย เพื่อให้ประชาชนได้พิจารณาเห็นว่า...

จินดา จินดาเสวี
(จ. พันธุ์จินดา)

คำวิจารณ์ของมีผู้ประพันธ์

ข้าพเจ้าซึ่งหนังสือเรื่องนั้น ข้าพเจ้าซึ่งมีนักเพราะว่าพร้อม ๆ กับที่นักข้าพเจ้าซึ่งเสียให้ข้าพเจ้า มีนักเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความทุกข์ยากทั้งหลายของข้าพเจ้าด้วยหนังสือเล่มนี้ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องเสวยตรากตรำเป็นเวลานานเดือน ต้องถูกเนรเทศไปอยู่เกาะลันตาทางเหนือซึ่งชื่อเป็นเวลานานนี้ ทั้งยังถูกตำรวจความมั่นคงอย่างทรนุกไต่ต้อน หนังสือเล่มนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักกับความทุกข์ของชีวิต เจตนาอันของศัตรู ความเห็นแก่ตัวและความชั่วช้าของคน หนังสือเล่มนี้ยังสอนให้ข้าพเจ้าเลือกอันไปอย่างโรดิว ข้าพเจ้าเห็นคนควอดักและร้ายกาจ ทั้ง ๆ ที่ความจริง ข้าพเจ้าเป็นเพียงนักประพันธ์ เป็นศิลปิน เป็นเชลยที่รับเคราะห์จากการทำงานของคนอื่นมากกว่าการทำงานของคนเอง.

รัฐบาลเป็นแบบแผนอันดี

ถ้ากระทำอะไรแบบเผด็จการ

โดย.. จินดา จินดาเสวี

แก่รัฐบาลระบอบวินัยนัก

ถ้าปฏิบัติในระบอบประชาธิปไตย

บทประพันธ์เรื่องนั้น ปราศจากออกมาในภาษาฝรั่งเศสเป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๑ (ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๗๔) เล่มที่กำลังอยู่ในมือท่านนักนี้ พิมพ์ออกมาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๔ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ภายหลังที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มัน — บรูณบิซัน ข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าในเวลาที่ไปเอาเรื่องราวจากปฏิวัติในประเทศเลอปู และการปฏิวัติหรือรัฐบาลที่ยุติกันในประเทศต่าง ๆ ระยะเวลาต่าง ๆ มาแปลลงไว้ด้วย.

ต่อข้อคิดเห็นนี้ ข้าพเจ้าได้ขอตอบขึ้นแล้ว การปฏิวัติหรือรัฐบาลที่ไปอยู่ในภายหลังจากพิมพ์เผยแพร่บทประพันธ์เรื่องนี้ มิได้ออกอะไรใหม่ ๆ มากแต่เทคนิคใหม่แห่งการรัฐบาลเท่านั้นด้วย เทคนิคที่กล่าวถึงยังมีลักษณะเช่นเดียวกับที่ ข้าพเจ้าเคยคิดไว้ ศึกษา และ เขียนบรรยายไว้ เมื่อ สมัยก่อนสามสิบปีมาแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในระยะไม่กี่ปีมานี้ เทคนิคในการต่อต้านรัฐบาลหรือเห็นแก่การป้องกันตัวของรัฐบาลก็ก้าวหน้าไปบ้าง ทั้ง ระบอบมาลากาบทประพันธ์เรื่อง หรือระบอบที่เรียกว่าการปกครองในขบวนการต่าง ๆ นี้ตามกันมา จึง ชัยชัย อ้อมค้อมว่าฝรั่งเศสซึ่งข้าพเจ้าได้ลงหนังสือเรื่องนั้นไปให้เป็นอันจบการหนึ่งเล่มใน ค.ศ. ๑๙๓๑ ได้เขียนทั้งหมดมาลงถึงข้าพเจ้าภายหลังที่ท่านนักประพันธ์เรื่องนั้นแล้ว มีข้อความว่าบทประพันธ์ของข้าพเจ้า

ชีวิต

เมาเซดุง.

ถ้าดอกเคอร์ซันต์ขึ้น ใครจะว่าเป็นผู้ปลูกดอกไม้ใหญ่แห่งเอเชีย ซึ่งหลบอยู่เป็นเวลาช้านานนับศตวรรษแล้ว อีกบทหนึ่งก็ควรได้ชื่อว่า เป็นผู้ปลูกดอกไม้ใหญ่ต้นนี้ผู้ปลูกก็การปฏิวัติครั้ง.....

บรูณบิซัน คือ เมาเซดุง ถูกขังอยู่ในคุกที่ฝรั่งเศส ขังอยู่นาน ๒๖ ปี ขังอยู่ที่แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยนั้น บรูณบิซันเลขหมายของมวลชนกว่า ๕๐๐ ล้านคน ขนพันกิโลกรัมใหญ่โพสกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์.

เมาเซดุง เกิดเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๘๕๓ ณ หมู่บ้านชาวนา ฝรั่งเศสตอนใต้ มณฑลลันตา อันเป็นเขตทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ เมาเซดุง มีพี่สาวสี่คนชื่อ เออร์วิง ในปี ค.ศ. ๑๘๗๐ เพื่ออายุ ๑๘ เขาได้เข้าร่วมหน่วยปฏิวัติแห่งฝรั่งเศสไปเพื่อระบอบอันซึ่งเป็นเพื่อการเริ่มต้นเท่านั้น ดังนั้น ในปี ค.ศ. ๑๘๗๑ เมาเซดุงจึงได้ถูกจับกุมในโรงเรือนฝึกที่ลันตาในลันตา ซึ่งอยู่ที่ฝรั่งเศส.

ถ้าพิจารณาถึงในปี ค.ศ. ๑๘๗๑ เมาเซดุงได้เดินทางไปปักกิ่ง และถึงที่นั่นในที่สุดของบรรดาหัวขโมยแห่งฝรั่งเศส ที่เมาเซดุงมีโอกาสดำเนินการกับพรรคสังคมนิยมที่จีน พรรคนี้ในขณะนั้น ภายหลังการปฏิวัติใหญ่ในรัสเซีย ซึ่งเรียกว่า "การปฏิวัติเดือนตุลาคม" เมาเซดุงทำงานที่ห้องสมุดแห่งหนึ่งได้ไม่นาน ถัดกันไม่นาน และเขาได้เคยดูโรงละครที่ลันตา ลันตาคนต่าง ๆ จะบอกว่า เมาเซดุงได้รับหมายทางการเมืองหรือกลับไปได้ เขาได้รับหมายกลับลงสู่คุกที่ลันตาอันมีชื่อว่า "และจิตใจที่มั่นคงของลันตาอันนั้นลันตาอันนั้นคือจิตใจที่ในประเทศนั้นแล้ว และเมาเซดุงเป็นผู้นำในระบอบที่ลันตาอันนั้นมีความคิดเห็นที่ประเทศนั้น ในปีต่อมาในที่สุดพรรคสังคมนิยมก็ได้รับชัยชนะในปี ค.ศ. ๑๘๗๒ เมาเซดุงได้รับรางวัล และได้รับเลือกเป็นสมาชิกพรรคสังคมนิยม.

ถ้าพูดถึงชีวิตของเมาเซดุง คือ เมื่อได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ซึ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกที่ลันตาในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. ๑๘๗๓ เป็นกรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการกลางของพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบช่วยยกลไกการดำเนินงานของพรรค

เมาเซดุงมีบทบาทสำคัญในการปฏิวัติ ปี ค.ศ. ๑๘๗๔-๗๗ ในปี ค.ศ. ๑๘๗๔ เขาเป็นผู้นำการปฏิวัติของชาวนาในลันตา ในปีถัดมา เขาเป็นผู้นำของการสถาปนาชาวนาแห่งลันตา สาธารณรัฐที่ พรรคสังคมนิยมที่ลันตา "เซง ชู เปี" (นิตยสารการเมืองรายสัปดาห์) ออกเผยแพร่ ปีถัดมาเป็นหัวหน้าคณะกรรมการบริหารของชาวนาแห่งพรรคคอมมิวนิสต์ลันตา (สาขาของเซง) และเป็นประธานสหภาพของชาวนาในปี ค.ศ. ๑๘๗๗.

เหตุการณ์สำคัญที่หนึ่งที่ทำให้เขาขึ้นมาเมาเซดุงเกิดขึ้นในปีถัดมา อาจได้แก่เหตุการณ์ในเดือนกันยายน ของปี ค.ศ. ๑๘๗๗ นั่นคือ ภายหลังที่การปฏิวัติ ปี ค.ศ. ๑๘๗๔-๗๗ ได้ยุติลงแล้ว และได้มีข้อพิพาทแห่งลันตาอันนั้น เมาเซดุงได้รวบรวมกำลังชาวนา ก่อการปฏิวัติที่ลันตาอันนั้น และลันตาอันนั้นกำลังพิชิตเมาเซดุงขึ้นมาในลันตา ได้รวมกำลังจากกำลังพลของ กูเต ฌ บัวเรมาเซ (ส่วนต่อหน้าหน้า)

(จากหนังสือพิมพ์)

เป็นอันตายเพียงไร ในเมื่ออยู่มือชด
คัลก็เป็นที่รักของเสวีราช มนก็ขึ้น
ของประเสริฐเพียงนั้น ในเมื่ออยู่ในมือ
ของรัฐบาล ซึ่งมีความรักกับชอยระ
คงเพิกภัยถึงกันเสวีราช ความหลัก
ประชาธิปไตย นายจ้ง ซ้อยปี่ กล่าว
เสริมว่า "ท่านสอนรัฐบาลทั้งหลาย
ให้เข้าใจปรากฏการณ์ทางปฏิบัติแห่ง

ชอยของเรา ให้เห็นปรากฏการณ์
นั้นแล้วหนา ให้รู้จักป้องกันพวก
นิยมการรัฐประหาร มิให้เข้าเบี่ยง
อ้างทางตัววิจิเข้าก้าง" เขาถึงเจ้า
หน้าฝ่ายยังกับรัฐประหารระพันเอา
ขเรียนจากเหตุการณ์ปฏิบัติ หรือรัฐ
ประหารไปให้ใช้เป็นประโยชน์มากกว่า
ที่จะพึงเห็นเอารากขระพันนี้ ของ
ข้าพเจ้าก็เห็นได้ แต่อย่างน้อยส่วนนี้
ของเรื่อง "เทคนิคการรัฐประหาร" นี้
คงจะอยู่ที่ชวยและ นักพิทักษ์เสวีราช
ให้ลัทธิรัฐกิจอันปลุกความหมายของเหตุ
การแล้ว และลัทธิรัฐกิจเรียนที่จะพึง
เห็นเอาจากเหตุการณ์นั้น ๆ.

บทประพันธ์เรื่องนี้มีศักราชรวม
ประหลาดเขาการอยู่ ในชื่อที่วานเอก
หากมันจะถูกห้าม โยธนาจารัฐบาล
เผด็จการซึ่งเห็นมันเป็น "คู่มือของ
นักรัฐประหาร" ไรแล้ว มันยังถูก
เขม่นการรัฐบาลประชาธิปไตยบางรัฐ
บาลด้วย โดยรัฐบาลนั้นมองมันไปไม่แฉ่
ว่ามันเป็นคู่มือการยึดอำนาจด้วย
ใช้ก้าง มีไม้จ้องไปในแง่ที่ว่ามัน
เป็นคู่มือสำหรับยังกับรัฐ ก่อการกบฏ
หรือรัฐประหารได้เป็นอย่างดี "บรรดา
สาวกของคริสต์ศาสนาย กูหลองเดนิ
ในสมัยปฏิวัติรัสเซียต่างกล่าวหาว่า—
ประพันธ์เรื่องนี้ว่าเป็นหนังสือของ พวก
ฟัดซิสต์ส่วนพวกคอมมิวนิสต์ก็กล่าวหา
ว่ามันเป็นหนังสือที่ส่งเสริมลัทธิของ—
คริสต์ศาสนิกชน ทั้งนี้เพราะพวก

คอมมิวนิสต์ทนไม่ได้ในการที่ใครจะ
เอาชื่อคริสต์ไปเทียบเคียงชื่อเดนิ
ชว่าถ้าแค่เอาไปเทียบเคียงชื่อเดนิ
เลยนิยมประพันธ์อันนี้เรื่องนั้นก็ ได้ก่อ
(อ่านต่อคอลัมน์หน้า)

คนพิชิต

ไม่อาจขึ้นล้มด้วยกับเพื่อคนหนึ่ง ดังเวื่อที่เกี่ยวข้อง

กับการเมือง คุยกันไปด้วยกันเพื่อนของมคนนั้นพูดถึงปัญหาสำคัญอัน
หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคนเฒ่า (นายพลท้าวเวกเฒ่า ครีวันแทน) ว่า ทำไมหนึ่ง
สือพิมพ์หลายหลายฉบับยังชอบ "โอบิต" คุณเฒ่ากันนี้ ซึ่งก็คุณเฒ่าเป็น

พริกในโคร ก็คงเหลือละเอียดย
เป็นจุดมหาจุดไปนานแล้ว แต่
นี่เดชะบุญแก่แท้ คุณเฒ่ายังไม่
แตกเพราะยังเป็น "บุรุษเหล็ก
แห่งอาเซีย"
อยู่" ก็จะมี
"โอบิต" ยัง
มีจึงมี ก็ไม่
แตก ยังคง
แข็ง แก่ง
และ เหนียว

แน่นเหมือนเนื้อเหล็ก.

"อย่างในกรณีการเลือกตั้งคราวที่
แล้วมายังเป็นต้น" เพื่อนผมคนนั้น
ยกตัวอย่าง "ใครใครก็โจมตีคุณเฒ่าว่า
เป็นคนเดียวที่ทำให้การเลือกตั้งสกปรก
ใช่! ไม่เห็นออกเห็นใจเขามั้เลย โธ
ความผิดไปให้คุณเฒ่าคนเดียว ทั้งร้อย
เปอร์เซนต์ คุณเฒ่าไม่ได้ทำงานเพื่อคน
เอง มิใช่เพราะคุณเฒ่าสมัครรับเลือก
ดังจะเข้ด้วยหรือ."

ผมไม่ให้ตอบเพื่อนผมคนนั้นว่าจะไร
เลย ได้แต่ชี้แจงแสดงความเห็นของผมเห็นไปโดย
เผื่อไปทางก่อน.

"คุณเฒ่า ไม่ได้ทำงานฉีกพลา
มิได้ทำการเลือกตั้งครั้งนี้ให้สกปรก
เลอะเทอะ และไม่มีควมผิดที่ควรรับ
ไปจึงร้อยเปอร์เซนต์เลย คนอื่นอัน
ทำผิด ทำไมจึงโยนไปให้คุณเฒ่าคนเดียว

นิยามการ

วิทยาการประมาณเพื่อสงคราม

บันทึกนี้, ผู้อ่านโปรดถือเป็น
รทพหยาเหตุ รวบรวมเหตุการณ์สำคัญ
ที่ผู้คิดค้นในโลกในขณะนี้ วันที่
สงครามโลกอยู่ก็ขึ้นเป็นเหตุให้โลกพิ
นาศส, บันทึกฉบับนี้, ระเป็นพยาน
เอกสารชิ้นหนึ่ง ในจำนวนหลายหมื่น
หลายล้านกรมเส ที่ระส่งทั่ว "อาช
ญาการสงครามควสำคัญ" ของโลก
เข้าไว้แล้วผลกรรมของชน.

ยูโกสลาเวีย.

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคมศกนี้.
จอมพลโกทิ ผู้อำนาจแห่งสาธารณรัฐ
โกสลาเวีย, ประกาศจากกรุงเบลเกรด

เรียกร้องขอหมึกหาชนทั่วโลก ให้ร่วมกันคัดค้านมิให้ชาติใดทำการทดลอง
อาวุธนิวเคลียร์ (สพ.)

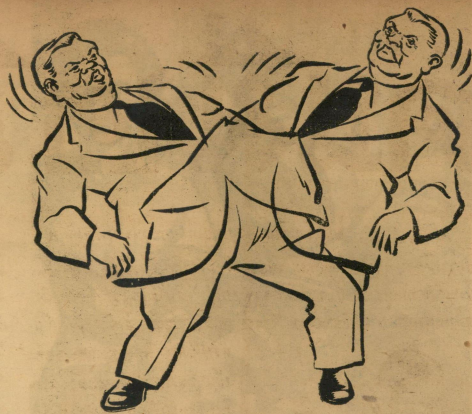
ญี่ปุ่น.

กรุงโตเกียว แจ้งว่า, รัฐบาลญี่ปุ่นมีสาส์นถึงผู้นำประเทศต่างๆ
ที่เห็นสมควรขอประธาชาชาติเรียกร้องขอให้ช่วย กันคัดค้านการทดลองระเบิด
นิวเคลียร์ ไม่ว่าระกระทำกันในภูมิภาคส่วนใดของโลก (สพ.)

เก็บไว้ล่ะ?” เขากล่าวต่อไป “คุณ
จำความคิดที่ต่างทำงาน ที่คุณเล่าที่
ไว้ทำไมไม่คิดบ้าง อย่างในวงการ
ตำรวจไทยมัน (คือสมัยนายพลคำ
รวงเอกเล่า คืองานที่ เป็นอัยการกรม
ตำรวจ) เรายังเรื่องชกกว้างขวาง
กันเกือบจะประปรายเป็นต้น ทำไม
จึงไม่ยกย่องกันบ้าง อย่างนั้นแล้ว
น้อยใจของคุณนะ เจ้าตำรวจ ‘ภาค
มากปณิธ’ ทำทำไมไม่เห็นความคิ
มันล่ะ”

สมัยที่ไม่ตอบเพื่อนของมณีนัน ตาม
เมื่อ เพราะเขาอย่างนี้จะไปอยู่ที่ไหน
“คุณลองนึกดูง่าย ๆ ว่า ถ้า
คุณเล่าไม่จริงนัก ในรัฐบาลตั้ง
ขึ้นใหม่ ระบอบมีชื่อคุณเล่าเป็นรัฐ
มนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยด้วย
อย่าได้ไปเสียกันเรื่อง มันพอคุณเล่า
เข้ามาบริหารรัฐมนตรี้ ว่าการกระ
ทรวงมหาดไทย ก็จะมีอำนาจนวม
บายที่บริหารแผ่นดิน ในด้านการปก
ครอง คุณเห็นไหมแล้วว่ามีเพียง
ใด แล้วอย่างนี้เราไม่ต้องการเขา
อีกหรือ คุณเล่าต้องการให้ประชาชน
มีความพอใจในการปกครอง คืออยาก

ให้ประชาชนว่าเราขึ้นเอง ขันผมเลยได้อ่านหนังสือของทางราชการ
ด้วยหนึ่ง เขาจึงได้กล่าวว่า นักการเมืองที่ออกมาทำเนียบการปกครองนั้น
ไม่ใช่ระบอบใดนอกจากให้ประชาชนมีกรรมสิทธิ์

สมัยก่อนที่เขากล่าวต่อไปโดยฉุนเฉียว

“นั่นหนังสือทางราชการฉบับนั้นบอกว่า ที่จะทำให้ประชาชนว่าเรา
ขึ้นนั้นก็ต้องพยายามให้ประชาชนมีรายได้มากกว่าปีละ ๑,๐๐๐ บาท คือ
ครอบครัวยี่สิบในระหว่างนี้ เพราะในขณะนั้นกระทรวงมหาดไทยก็มีกรมประ
ชาตสังเคราะห์ มีสภาตำบล มีสภาจังหวัด ซึ่งเป็นเครื่องมืออันสำคัญสำ
หรับทำเนียบการต่อไป”

(อ่านต่อหน้า ๓๓)

ไทย

ผู้ใช้นาม “สันติโลก” ส่งคำ
ประท้วงของเขามาถึง “ไท-สปปาห์”
ดังนี้

“ข้าพเจ้าขออภัยคุณให้หน่อย”

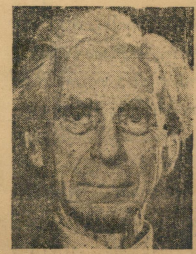
เราขอประณามประเทศมหาอำนาจ
บางหรือประเทศมหาอำนาจที่ทำการ ทด

ลองจะเบียดเบียนประชาชนที่เป็นภัยร้ายแรงต่อพลโลกว่า “มันคืออาญา
กรรมที่กระทำต่อของของโลก มันคือ ศัตรูต่อวงการของโลก! มันแต่จะทำลายล้าง
โลกให้พินาศย่อยยับไป! อย่างไรมนุษย์ธรรม! เพื่อความเป็นมหาอำนาจของ
มัน แต่ด้วยวิธีที่เราขอเรียกมันว่าประเทศมหาอำนาจ?!” (หรืออ่านเฉพาะนั้นเอง)

ดังนี้ เราขอประท้วงและคัดค้านการกระทำของอังกฤษที่จะทำการกด
ลงมันคือเขียนในเอกสารตลก และประหลาด ๆ ที่ตั้งจะทดลองจงใจการ
กระทำที่เห็นแก่ตัวเสีย มิฉะนั้นแล้ว เรา พอได้รู้ไปเสียจึงคิดว่า “ประ
เทศนั้นเป็นอาชญากรรมของโลก” และร่วมกันขจัด (อ่านต่อหน้า ๓๔)

นายฮาโรลด์ สตีล วัณณะบรรณิก
สั่งว่าทำการเพื่อสันติภาพไว้ว่า “ก่อนจะ
ฆ่าตัวตาย” กับเขาผู้เป็นเจ้าไปโดยอยู่
กลางมหาสมุทรแปซิฟิกด้วยระเบิดอะตอม
มาเพื่อประท้วงการทดลองระเบิดไฮโดรเจน
ของอังกฤษ เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๕ ตุลาคมนี้

สั่งเขาผู้เป็นเจ้า
ผู้นับถือคือ “
ดร. ชเวทเซอร์ “ไม่ม่อทำงานสลับ
ตาวันนับคือเป็นเจ้า”
เอ็ด เป็นเทรนต์ วัณณะ “เพื่อสันติสุข
ของโลกควรอดการขัด และทดลองอาวุธ
เคมีเสีย”

(ต่อจากคอลัมน์ที่แล้ว)

ไม่เกิดการถกเถียงกันอย่างไรก็ตาม—
เสมอด้วยเรื่อง “เทคนิควิธีประหาร”
พูดถึงเรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้า
ได้คิดถึงเรื่องอันชั่วร้ายหลาย เรื่อง
หนึ่งซึ่งหนังสือพิมพ์คนนี้ได้กล่าวกัน
อย่างถวิลวาทว่า กล่าวคือเมื่อเจ้า
ชายสาวที่เรานึกถึงหรือสตรีที่ถูก—
จับกุมในแคว้นไครไลโดยคำสั่งของ—
คอสตัส นายกรัฐมนตรีออสเตรียในชื่อ
หาว่าก่อการกบฏนั้น เราเห็นว่าที่ใดกัน
พอหนังสือเรื่อง “เทคนิควิธีประหาร”
อยู่ในห้องสมุดของเจ้า ชายสาวที่เรานึก
ถึง นายกรัฐมนตรีออสเตรียได้บอก
ให้เราเห็นว่าเป็นของ สักการ
เลยแม้เรื่อง “เทคนิควิธีประหาร”
ที่นักเขียนออสเตรีย แต่ตัวในวินาที
ที่นักผู้ถูกพาดพิงหรือมีคำสั่งหาว่า
คอสตัสพูดว่า นายกรัฐมนตรีหาว่า
ค.ค.๑๙๓๓ นั้น หนังสือพิมพ์หลาย
ฉบับต่างลงว่า เจ้าหน้าที ได้พบ
หนังสือเรื่อง “เทคนิควิธีประหาร”
หนึ่งเล่มวางอยู่บน โต๊ะทำงาน คอสตัส
นั่นเอง เป็นหนังสือที่นักการคาน
ยังมี ได้ถูกตีออกมาจากหนังสือแสดงว่า
คอสตัสผู้เองยังหาได้อ่านบทประพันธ์
ของข้าพเจ้าไม่ ถ้าหากเขาได้อ่าน
แล้วรู้จักใช้มันให้ประเสริฐขึ้น ชีวิต
ของเขาก็จะไม่อดสูน คับอดการ
นำเอาถวิลวาทนั้น

เป็นการน้อยอันที่มีการพยายาม
จะให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ยุติในการปฏิบัติ
และวิธีประหารที่ผู้เขียนในสมัยของ
เราทำกันนั้น ความพยายามนี้
กล่าวเป็นเรื่องไร้สาระ ไม่สมควรแม้
แต่จะกล่าวถึงก็ถึงแล้ว มันมีความ
ผิดของข้าพเจ้าหรือ ถ้าหากเหตุการณ์
มันเป็นอย่างนี้ คำที่ข้าพเจ้ากล่าวมา
และคำนั้นถูกถาม ไปภายใต้อาณัติ
คิดตามอย่างใจของข้าพเจ้า มัน
เป็นความผิดของข้าพเจ้าหรือ ถ้าหาก
ในบางครั้งข้าพเจ้าจะเดิน ไปตามถนน
ไปอยู่คนเดียว เพื่อดูการปฏิบัติหรือ
วิธีประหาร ให้ประจักษ์กับข้าพเจ้าได้
อีก? (อ่านต่อหน้า ๓๔)

“นั่นเขาทำอะไรกัน!”

นายปลอดกระซิบถาม “ตำรวจมาทำอะไรกันนี่?”

กันยาไม่ตอบ เพราะไม่สามารถจะพูดอะไรออกมาได้. นายปลอดเห็นดังนั้น จึงหันไปทางสมุนคนหนึ่งแล้วพูดว่า.

“เฮ้, ไอ้พวกนี้. เองลองเข้าไปถามชาวบ้านดูสิว่า มันอะไรกัน”

นายพันก็ค่อย ๆ เดินเข้าไปยังชายแก่ผสมชาวพื้นเมือง ซึ่งยืนอยู่โดดเดี่ยว และกระซิบถามว่า.

“อะไรกัน, ตา?”

ชายชาวพื้นเมืองตอบว่า แล้วก็ตอบว่า.

“ศพ. ศพใครนี่มู. ลอยแห้งตั้งอยู่ตั้งแต่เช้า. อีแรงมีมัลเกาะฉิมถึงได้สงสัย. ให้ไอ้หนูพวยเรือไปดูจุงร้วาศพคน.”

นายพันเดินมาถึงกับนายงเจ้ามาของเขาส่งแต่ก็รายงาน ตามที่ได้ฟังมา. นายปลอดคิ้วขมวดคิ้ว แวดตาเกิดความสงสัย เขาพูดอย่างนั้นว่า.

“มันอะไรกัน? ใครคิดมาขายใบบึง. ตำรวจเข้ามายืนอย่างนั้น. เดียวจับนายท่านแทนเอง”

กันยาบอกมือชั้นกุ่มกลายกัยพยายามจะระงับหัวใจ ที่เห็นเช่นนั้นอย่างแรง. ไม่มีผู้หาเลย ศพที่เปรมไค่ถ่วงไว้ด้วยขมิ้นสีไลดองขึ้นแล้ว. มันช่างเศร้าหวั่นระโยอย่างนั้น. กันยานึกไม่เชื่อคำว่าพระลอขึ้นมา ไค้อย่างไรในเมื่อเปรมไค่ถ่วงไว้ด้วยขมิ้นสีและตอนเช้า. ขมิ้นสีแดงขึ้นที่หนักมาก. จรวาลงจากที่ไค่สีเพราะเปรมไค่ถ่วงอยู่อย่างนั้นคง. เขาไม่เคยเป็นคนเลินเล่อ. กันยาขมขื่น. ครบถ้วนพด. ศพกำลังขึ้นอีก. แต่มันก็ไม่วางขึ้น. พลิกกลับขึ้นแล้วไว้ไม่อยู่. มันอาจมีอาถรรพณ์อะไรก็ได้. คือว่าลึกลับโหล่มก. กันยาก็คงนายอยู่ไม่ไว. จนกระทั่งเรือลำนันค้ำยุดแน่น กลับมา

นายอำเภอส่งให้คนลงไปช่วยกันขึ้นอีกสี่ห้าคน
การมุดน้ำนั้นไปอย่างสะดวกมาก ทุกๆ ปีซึ่งส่งขึ้นมา
เหมือนมุดโกนที่เขาคัดเลือกหัวให้นายปลอด!

ภาพประกอบโดยฝีมือ ‘ทวี’

ตำรวจนาหนึ่งนั่งท้ายกับลงจับอะไรไว้ ซึ่งจะต้องเป็นศพไม่ใช่ไร.

เรือพ่วงศพเข้ามาถึงคลอง. คนเรือก็เข้าไป. นายปลอดกับกันยารวมหัวสนมุดที่ติดคนไปก็เดินเข้าไปดูด้วย. ตำรวจก็พาชาวบ้านสามสี่คนลุยน้ำลงไปลากเอาศพมาจนติดคั้ง ได้นเสียงตำรวจนายหนึ่งร้องขึ้นว่า.

“มันเอาอะไรถ่วงไว้ไค่ไค่. เฮ้, ถ่วงหัวที่หัวคั้นเสียด้วย. สำมะคัญไค่ผู้รับรายนี้!”

เจ้าหน้าที่ช่วยกันลากศพขึ้นมาบนบก. ศพนั้นขึ้นพองอืด สักล้นเหมือนคุดจันขมแทบไม่ติด. นายปลอดคงกับนายงเห็นเป็นครั้งแรกได้ว่า เป็นปกติคนไปสรงที่เอาเงาไว้ในกอง. พอจนดูว่าศพเขาใส่สักรั้วเอ็ก เพราะจำได้ตัวเข็ไร.

กันยาเห็นทิวทัศน์ของนายปลอด ก็เข้าใจได้ว่า บุรุษเหล็กแห่งอาตมาจักรผ่านเลือนถ้างรัฐสักอย่างไร. นายปลอดกับนายงอยู่ศพอย่างใกล้ชิด เห็นแผลมีคุดกม. เขาถึงถึงพวงเงาขึ้นถึงทันที. เขาเขาเอวว่าพวงเงาขึ้นถึงคองรู้แหล่งซ่อนมัน แล้วพวงมาของเขาสี. นั่นหมายความว่าความวุ่นวายนี้ศฤมิต คองชนพื้นเรือนล้านไปหมกแล้วนั้น. นายปลอดหันหลังไปคุกคกซึ่งอยู่ทางออกไปราวเส้นเศษก้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวล. กันยารู้สึกแค้นถึงขย เพราะไม่มีทางจะพูดอะไรได้.

นายปลอดสีกกับนายงและกันยาร่วมเดินออกไปจากกลุ่มคนแล้วพูดว่า

“พวกไอ้สิ่งนั้น. มันคงฆ่าคนของเรากันก็มีนัยพวงเขายังเฝ้าที่พ่ายนั้นมันคงระชนพื้นหมกแล้ว มันรู้ไค่ใจใจ?”

“ฉันว่ามันคงยังไม่ทันชนหรือพวงเราไปคุกคกก่อนไค่หรือ?” กันยาระนา.

นายปลอดหันหลังไปคุกคกคนเห็นถ้างสนใจอยู่กับศพ จึงเดินนำลงไปยังริมฝั่งคองคก. เขาก็มัลงคองรอยที่หลุม เห็นมีรอยขยอยู่แห่งหนึ่งคองรอยบริเวณที่เปรมมาเอาขึ้นขึ้นมา เมื่อคืนวันเกิดเหตุ. เขาชี้ให้กันยากูแล้วพูดว่า.

“คงเสียใจมัน. มันยังไรรอบ.”

กันยาไม่พูดอะไร ทั้งๆ ที่ผู้เดินไปยังรอยอยู่มากมาย. ความคึกอย่างหนึ่งเผยเข้ามาในสมอง. นายปลอดกำลังสงสัยว่าคนของเงาที่เก็บมางผ่านไปหมกแล้ว. ถ้าให้นายปลอดเชื่อการเป็นการกึ่ง เพราะไรที่กึ่งผ่านไปนอกคอกไปใช้กันยารองหาโกลาสนาเขาเอาไปขาย ไค้อย่างสบายไปในตอนหลัง คึกเห็นเช่นนั้นแล้ว ก็พูดขึ้นว่า.

“วิ่งซิพี่ มันชนเวียนหมกแล้วนั้นๆ. รอยมันชักเหลือเกิน”

เด็กลูกพี่นำเงิน

สงครามที่ปะทุและสิ้นสุดลงด้วยชีวิตทั้งปวงให้หวนคิด

ศพชาติกลับคลั่งเงื่อนงำให้การวาทะผ่านจำนวนใหญ่ในบึงกว้าง

• ความหวังของบุรุษเหล็กแห่งอาณาจักรเดือนไกลัวลันต์ด้วย
พร้อมทั้งจุดเริ่มต้นของความหวนระแวง กาลังคลีคลุ้มเข้ามา

“โอพวกนี้ มันต้องเป็นศัตรูกัน
จนวินาที” นายปลอดกุดพุดลางลวด

“สมว่า ลอดลงไป คราว กู คี โหม
นาย?” สมุหนุ่หนึ่งออกความเห็น

“มีอะไรนะอะไร ให้การว
เราลงเสียแล้ว ๆ มันเขาไม่หมดแล้ว
นะ” นายปลอดกุดพุดลางลวดอยู่ที่
รอบเก้าอี้ที่มดลิ่ง “มันต้องขึ้น
จนหมด แล้วมันถึงได้ยกพวกไป
โจมตีเรา มันจะฆ่าเราให้หมด
แล้วมันจะได้เป็นเจ้าตลาด กลัย

กรุงเทพฯ ความไม่เข้าใจประกาศส-
ความถ่มม้วนแน่ ๆ คนอย่างไอ้เงี้ยว
ร่วมพ่ายเข้าไม่ไ้”

ทันใดนั้น ก็ได้ยินเสียงคนร้องขึ้น
ทางกลุ่มที่ล้อมศพอยู่ เสียงร้องของ
คนเหล่านั้นแสดงว่า ได้พบสิ่งที่ไม่
ใช้อย่างไรอีก. นายปลอดกุดและ
พุด. เสียงหนึ่งได้ลอยลงมา ไค่น
พลอยไค้ได้ว่า ตัวรวได้เข้มีขออก
แล้วเข้ขึ้นเข้าแล้ว.

“เราไปกันดีกว่า. ข้ามีอะไรอยู่
กูให้ไป” นายปลอดกุดแล้วก็หัน

หลังเดิน. ทุกคนเดินตาม. แต่ในขณะ
นั้นเอง นายตัวรวขึ้นนายตัวรวขึ้น
ไล่ล่าจากโค้งสนกในวัดที่กลางซึ่ง
มีตัวรว. และเจ้าหน้าที่อีกหลายคน.
เพื่อไม่ให้มีผิด. เพราะการรีบถลัน
ก่อนคนอื่น ๆ นายปลอดกุดพาพวกเดิน
ไปยังกลุ่มคนกลุ่มนั้นเอง. นายตัวรว
ขึ้นนายตัวรว หรือตัวรวนายอาเลเฮ
ไปทำการชันสูตรศพที่นั่น แล้วก็
เบนความสนใจมาที่พื้น. นายอาเล
เฮก็สำรวจตัวรว. ช่วยกันคิดว่า
เรื่องมีขึ้นที่ตรงศพไวกลาขิง. แต่
ยังหาเงื่อนงำอะไรไม่ไ้. นายอาเล
เฮพูดว่า.

“มันจะต้องมีการตกลงกันเรื่อง
อีกเท่าไร. แต่ทำไมถึงไม่ทำไป. กลัย
เอาใช้ตรงศพ”

“สมว่าต้องเป็นเรื่องราวการหัก
หลัง. หมู่ไปกันนำไฟไหม้ไปช่วย
เรื่องนั้น. เกิดที่กลุ่มนั้นไปคิดหา
สมการว่าเกี่ยวข้องกับศพนั้น.” สรว
ร้องขึ้น. นั้มีเสียงตายมาอย่างน้อย
สามคนมาแล้ว. มีนายอาเลเฮเดิน
กักไ้. แล้วไอ้สองคนที่มีเสียงว่า

โรงแรมก็คงจะเกี่ยวกับเรื่องกักไ้”

การค้นเข้าของในกระเป๋าสีเลือก
เงงของศพไม่ ได้ให้ความสว่างแก่ตัวรว
แต่ประการใด. นายอาเลเฮจึงให้เจ้าหน้าที่
ที่ช่วยกันตรวจร่างของ. เพราะเชื่อว่า
อาจได้หลักฐานอะไรไว้. ตัวรวกับ
เจ้าหน้าที่พลเรือนกระจ่าย กาลังก็ออก
ตรวจไปตามตลิ่ง. สายหนึ่งตรวจลง
ไปทางออก. พลึงรอยเท้าที่นาย
ปลอดกุดเห็นได้ตอนก็ตรวจโดยในเรียก
นายอาเล. กับสรวตัวรวจึงให้ไปดู.
นายปลอดกุดกับ พลึงไอ้สองคนกลับ
ไปดูบ้าง เพราะเกิดความสนใจอยาก
จะรู้ว่ามีคนขึ้นไปไหนแล้วหรือยังเพื่อ
อีกเท่าไร. แต่เจ้าหน้าที่นายปลอด
เคียว เพราะเห็นใจว่าเงินจำนวนมาก
ของไอ้สองคนจะหมดหัว. ที่จะไ้คืนมา
อย่างแน่นอน.

นายอาเล. กับสรวตัวรวกับ
ตรวจดูรอยเท้า และรอยหมู่กับมดลิ่งซึ่ง
มีลักษณะแปลก คล้ายกับมีการต่อสู้กัน
ยังคงถอยร่นไปเรื่อย ๆ. รอยเท้าของ
เปรมซึ่งนำทองไปไม่ไ้. แล้วก็ขึ้น
มาหลายรอบ จนเท่าการขึ้นไม่ไ้ในกอง
อีกมุมหนึ่งของบึงในคืนวันนั้น. รอย
เท้า ๆ ที่กลุ่มนายปลอดกุดนั้นลงไป
ซ่อนครี้นเกล็ดเดือนไปมากแล้วเพราะ
ฝนชง. แล้วรอยเท้าของเปรมนั้นไม่อยู่.

“สมว่ามันคือมีอะไรในนั้นนะ”
นายอาเลเฮพูดขึ้น “รอบเก้าอี้มันมี
เงินอยู่ตรงขอบ. ต้องมีใครลงไปในบึง
แล้วก็นำมา แล้วทิ้งไปอีก. คุณว่า
ยังไ้. ผมสงสัยในกองก้นนี้. ถ้ามีเม
ทองค่าชอนอยู่ก็ไ้.”

การแสวงหาของสิ่งดีอย่างหนึ่ง
หาเข้าทำให้นายปลอดกุดหาขาย. แต่
นายอาเล. ก็ตรวจค้นฐานเขื่อน
เพราะเห็นว่ามีค่าค่าอยู่แล้ว. ของที่หมก
อยู่ในน้ำควรจะมีในขอมไม้. ก็อะไรค่า
ที่มีค่าและอาจมีของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เมืองไทยสมัย “ปลายครี้นขึ้น”

ตามนโยบายของนักการเมือง ผู้ยึด
ครองชาติไทย. คงไม่ไ้อะไร นอก
จาก. นายอาเลเฮเขาเขาเห็นว่าควรจะ
มีการต่อสู้กันที่ตรง. แล้วเขาก็เอา
ศพไปทิ้งกลางบึง. แล้วมันขึ้นตัว
บึงแล้วไม่มีของหมกทิ้งลงไ้. ผู้
นำสิ่งสิ่งดีนั้นไ้ขึ้นแล้วลงด้วย.
การค้นขึ้นฐานเขื่อน จึงลงเลยแล้ว
ยังมีขึ้นเห็นแต่อยู่กันถึงในกอง คร
ที่รอยเท้าเข้าไม่ไ้เข้าไ้ไ้ไ้.

เจ้าหน้าที่ผู้เป็นประมุขของอาเล
จึงให้สรวตัวรวกับ. กับพลตัวรว
สองคน. แล้วก็เอาจากบึงไปไ้ในกอง
ก้นก้น. นายปลอดกุดในไ้แต่อยู่
เฉยๆ. กับนายพลตัวรว
เพราะรู้ข้อเท็จจริง (ส่วนต่อหน้า ๔๖)

พบนิยายการเขียนเรื่องเอก
โตบ...สตา ทูม:ปริศนา

กรรมการโอลิมปิกชุดใหม่.

ผมเคยคุยกับคุณ ๆ ที่เป็นแฟน "ในสนาม" ถึงเรื่องกรรมการโอลิมปิกของเมืองไทยมาหลายครั้งแล้วว่า คณะกรรมการโอลิมปิกของเรา แล่นจรมหจักรบุรี เพื่อบริการแต่งตั้งคณะกรรมการแต่ละสมัยทำกันอย่างรีบร้อนเหมือนอุตสาหกรรรมในครอบครัว ฉะนั้นทำให้ผู้สนใจเข้าไปว่า คณะกรรมการบางคณะหมดตำแหน่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เพื่อจะได้เอาตำแหน่ง คิดตามมักหาไปเที่ยวเมืองนอก จะเห็นได้ว่าประธาน, เลขาธิการ, เหรัญญิก และกรรมการบางคนคอยตำแหน่งเรื่อยมา ๘-๙ ปีติดๆ กัน.

ต่อมาผมได้เกริ่นให้ทราบว่าการเลือกตั้งคณะกรรมการโอลิมปิก สมัยที่ ๓ ซึ่งมีอายุระหว่างปี ๒๕๐๐-๒๕๐๓ เราได้เลือกในเมษยา หรือ พญามงคลให้ตั้งขึ้น ก่อนผมได้ทราบว่าท่านเลขาธิการ (ตลอดกาล) ของคณะโอลิมปิกของเมืองไทย ได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการแข่งขันโอลิมปิกไปร่วมประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่สมัยที่ ๓ ที่โรงแรมสุริยาณท์ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤษภาคม.

พลั้งหนังสือเชิญไปร่วมการเลือกตั้งคณะกรรมการ ของท่านเลขาธิการ นายสวัสดิ์ เลขาณท์ แล้วผมขอเข้าไป เพราะคอนทักของการเชิญไปประชุมครั้งนี้บอก "ที่เด็ด" ไว้ว่า.

"ข้าพเจ้าไปได้ - ข้าพเจ้าไปไม่ได้"

และว่า "ที่เด็ด" ของท่านเลขาธิการว่า ข้าพเจ้าไปได้ - ข้าพเจ้าไปไม่ได้ นั่นคือให้ผู้ร่วมเชิญต้องยกมือให้ไว้เสียด้วย ผมเห็นแล้วจึงชักปากต้องอย่างมาๆ ทีเดียว.

ในการประชุม เลือกคณะกรรมการโอลิมปิกสมัยที่ ๓ อย่างว่า ผมไม่ได้รับเชิญไปร่วมสังเกตการณ์อะไรกับเขาด้วยหรอก แต่ที่ทราบว่าการประชุมครั้งนี้มีผู้ไปร่วมด้วย ๓๕ นาย ประธานคนเก่า ๒ สมัย พระยาจินการักษ์ ได้แถลงให้ที่ประชุมทราบว่า รายชื่อของโอลิมปิกเมืองไทยรัฐบาลได้ทุนอุดหนุนเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก่อนหลังยังไม่รู้ ให้บอยล์เสนอเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่รายจ่าย ท่านประธานไม่มีแผนโยธาอะไรเลยบอกปลักบอยล์ ให้ที่ประชุมทราบขำๆ เลย ทำให้ไม่รู้ว่าเงินที่บริจาครัฐบาลเอาไปทำอะไรกัน.

ผลของการเลือกตั้ง คณะกรรมการชุดใหม่สมัยที่ ๓ ซึ่งมีอายุระหว่างปี ๒๕๐๐-๒๕๐๓ นั้นปรากฏว่า พระยาจินการักษ์ ประธานโอลิมปิกเมืองไทยตั้งแต่ปีเริ่ม ๒๔๘๑ ถึง ๒๔๘๕ ต้องปราศจากคะแนนในการหวังมาสมัย ๑ เพราะแทนที่พระยาจินการักษ์จะมากันเกลี้ยปรายกว่านายทอง วิสุทธามณี กรรมการคนหนึ่ง กลับมีวีน โยชนะพระยาจินการักษ์ ๓๓ ต่อ ๒๔.

คณะกรรมการโอลิมปิก สมัยที่ ๓ ซึ่งคัดเลือกหรือเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคมนี้ดังนี้. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

สัสดี เลขาณท์

เลขาธิการโอลิมปิก ๓ สมัย คือ ความเป็นกรรมการสมัยที่ ๒ ได้เป็นกรรมการสมัยที่ ๑ และยังเป็นเลขา หรือไปยังสมัยต่อไป

น.ส.พ.ลงข่าวกล่าวเคลื่อนที่ว่าเป็นความผิดฐานขบถหรือไม่ในปัญหาสังคมจะทำให้หลายเป็น ผู้เชิดชูเสรีภาพ ควรทราบจากคำ

แนวทวนหนึ่ง หรือหลายตัวก็ตาม ก็ทำให้คนดู

กล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ไปได้เหมือนกัน.

นี่เป็นเรื่องแปลกแต่จริงที่เกิดขึ้นในประเทศที่เรียดตัวเองว่า "เสรีประชาธิปไตย" ประเทศดังกล่าวนี้ ตะโกนความชั่วร้ายของคนอื่นว่าเป็นประเทศที่ปกครองด้วยอำนาจ และไร้मान์เหล็กกัน. ประเทศเสรีประชาธิปไตย ไร้ความพากเพียรประจานประเทศหลังมานเหล็กว่า ไม่มีเสรีภาพภายในประเทศนั้น. เสรีภาพของบุคคล เสรีภาพในทรัพย์สิน ตลอดจนเสรีภาพในการพูดและการเขียนไม่มี แต่ประเทศที่เรียดตัวเองว่า "เสรีประชาธิปไตย" นั้นแหละจากที่เสรีภาพจนตัวลีบ พุทธชาติเดียนรัฐบาลที่ถูกหาว่าเป็นขบถ แม้จนกระทั่งพูดถึงเรื่องแมวก็กลายเป็นคอมมิวนิสต์ไป นี่คือความหมายของคำว่า เสรีภาพในประเทศที่เรียดตัวเองว่า "เสรีประชาธิปไตย"

ประเทศเช่นที่ตัวเอง เพื่อที่จะเหยียดแหยงคือพิมพ์และนักการเมืองฝ่ายค้านที่ถูกขบถโดยคนคือขบถ รัฐบาล "เสรีประชาธิปไตย" ออกกฎหมายขบถหนึ่งเพื่อคุกคามบุคคลผู้ขบถได้ทราบการขบถมิให้รู้หน้ามาใด กฎหมายขบถขึ้นคือ "พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์" พระราชบัญญัติขบถนี้แหละที่เมื่อไม่เมื่อไม่มาระหว่างรัฐบาลและบุคคลผู้ขบถได้ความปกครอง เมื่อประชาชนเรียดร้องให้เลิกกฎหมายขบถนี้เสียในฐานะที่เป็นพระราชบัญญัติขัดต่อเจตนารมณ์แห่งประชาธิปไตย รัฐบาลก็ทำหูทวนลมเสีย รัฐบาลเรียดได้ขบถไว้ในเมืองกฎหมายขบถเป็นเครื่องมิในการกล่าวกล่าวผู้มีความคิดความอ่านตรงกันข้ามกับรัฐบาลตั้งรัฐบาลในสมัยหนึ่งเลิกกฎหมายขบถนั้นไปแล้วก็ตาม แต่รัฐบาลขบถอย่างตัวเองว่าเป็น "รัฐบาลเสรีประชาธิปไตย" ก็ถูกกันเอาขึ้นมาใช้กันให้.

ดังนั้นเอง มักหนังสือพิมพ์ที่เป็นฝ่ายค้านจึงถูกขบถอย่างขนานใหญ่ ในภาคต่อมา แนวทวนหนึ่งหรือหลายตัวก็ตาม ก็เป็นเหตุให้บรรดาข้าราชการหนังสือพิมพ์ถูกจับฐานเป็นคอมมิวนิสต์ด้วยประการฉะนี้และเพราะว่าแนวทวนตัวที่ก่อเหตุตนเอง บรรดาข้าราชการหนังสือพิมพ์จึงถูกกล่าวหาอย่างออกจากร่าง ซึ่งขบถขบถมากล่าวให้เห็นว่าเป็นการรุนแรงและไกลต่อเหตุที่อ้างจึงเพียงใด นั่นคือ ทหารรัฐบาลตั้งข้อหาว่า "....การที่ขบถการโฆษณาชวนความทั้งสงฆ์ ก็เพื่อให้เกิดการความมุ่งหมายที่จะให้มีการยอมรับและบรรลุดังซึ่งวิญญูประสงค์ จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินกันเป็นของรัฐ โดยมิได้มีการใช้ค่าตอบแทนเป็นบรรณ และเลิกหลักการปกครองประชาธิปไตย

โดย....."อิตาเลรี"

ในขณะที่เวลานี้แมวสนทนากัน
คอมมิวนิสต์ได้หรือไม่เป็นเรื่องที่
วินิจฉัยของศาลในคดีตัวอย่างนี้!

อียิปต์ อัมมีพระมหากษัตริย์เป็นประ
มุข และจะก่อให้เกิดความปั่นป่วนและ
กระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน ถึง
กับจะก่อความไม่สงบขึ้นในแผ่นดินได้"

เรื่องของแมวเจ้ากรรม ก่อเหตุ
ร้ายใหญ่ เกิดขึ้นเมื่อ ๕ ปีมาแล้ว
เนื่อง ชดธรรณได้เกิดวิกฤติการณ์ทาง
การเมืองระหว่างประเทศ ทำให้
น้องสาวญวน ลูกพี่ลูกน้องไทยเพิ่ง

ขบวนการแมว

สาวญวน ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสม
ภารนั้นแค่เล็กค่อมใหญ่กึกก้อย ในชา
กรรมที่ระลอกรัฐบาลสังขี้น จากชาว
แกนภาคอีสาน ไปอยู่เพชรบูรณ์เช่น
เกือบทุกสาวญวนอื่นๆ เหมือนกัน ชน
เพชรบูรณ์นี้ ใครใคร่รู้เล่าก็ยกยู่
เป็นโยนรับ ของประเทศไทยก็เนื่อง
หนังสือพิมพ์ทุกฉบับในขณะนั้นย่อมระ
ได้รับคำขี้เรียนของสาวญวน ที่ส่ง
ทางไปรษณียบเป็นจำนวนมาก ขอให้รู้
ขานรับถึงการ "เนรมิต" ตัวเขาที่
จะไปอยู่ไชยบุรีแล้ว แต่รัฐบาลก็มิพึง
เลียงแต่อย่างใด ปฏิบัติของสาว
ญวนเพศค่อมคานในเรื่องที่รัฐบาลทำผิด
มนุษย์ธรรมเป็นไปอย่างรุนแรง ไทย
เพราะอย่างนี้ สาวญวนทั้งจังหวัด
หนองคาย ตามรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์
ตั้งบรรดาวิธีการขบขันนี้ตก
เป็นจำเลยในภายหลัง ได้มีบรรดาเหตุ

การเดินไวทั้งนี้
“๑๗ น. เสนอของวันที่ ๔ เดือนนี้ ชาว
ญวนทั้งชายหญิงประมาณ ๔๐๐ คน เดิน
ลี้ภัยหนีภัยเวียดนามผู้หนึ่ง ซึ่งตั้ง
ควรวี ได้ ๓ เดือนแล้ว และยกยู่
ชดวันบาปกรรม โดยทุกข้อของตัวเองถึง
แก่ความตายค่าที่ ขบวนการนี้ศกกลุ่มนี้
ออกเดินเป็นแถวยาวเหยียดไปตามถนน
ผ่านตลาดวันรุ่ง ในจังหวัดหนองคาย
และพากันร้องให้คว่ำควญไปตลอดทาง
ครั้นตกกลางคืนวันเดียวกันก็มีหญิงชาว
เวียดนามอีก ๓ คน นอนตายเรียงอยู่
บริเวณวัดโพธิชัย แล้วหญิงเวียดนาม
อีกเป็นจำนวนมาก ก็พากันไปนั่งห้อม
ล้อมศพ ร้องไห้โศกหวน ต่อเถาะเคาะ
ไม้เกรียวกราว.....”

อีกตอนหนึ่งก็คือ
“๑๘ น. ของวันเดียวกัน ชาว
เวียดนามนั้นจำนวนหนึ่ง ๆ ในจังหวัด

หนองคาย พากันไปจับกลุ่มที่จวนข้า
หลวงประจำจังหวัด และเวลาสองเลย
ไป ๒ ชั่วโมง หญิงชาวเวียดนามคน
หนึ่งก็จับชีวิตของเธอด้วยก่อนไม่ทูลง
ไปนอนห้อง จมูกภายในครัวที่หลอก
มา และอีก ๓ คนที่จับแบบเดียวกัน.....”
เหตุการณ์ในครั้งนั้นเอง คือสิ่งที่
เป็นเหตุการณที่ถึงเคียดเคียดมา ชาว
ญวนพากันตั้งปัญหาน่า ระบอบมลายคา
กันที่อยู่ว่า ศึกที่จะไปค่ายกเพชรบูรณ์
ขึ้นเมื่อใดจึงว่า จอมพลเปศลพิบูล
สงคราม จะเดินทางไปสำรวจสถานที่
การณอันถึงเคียดกันด้วยแล้ว ชาว
ญวนแนบพัน จาคันจึงรวมกันที่ “ลิ้น
ทางการเมือง” โดยข้ามใจมาด้วย
นั้น ต่างก็ตั้งความหวังว่าจะเป็นที่พึ่งได้
ไม่ก่ออภัยไปพบเพชรบูรณ์-ไชยบุรี
สาวญวนต่างขึ้นบนน้ำใจอันแตกเดี่ยว
ว่า ถ้าหากจะถูกนำตัวไปเพชรบูรณ์

แล้ว เขาก็รีบคิดและแม้ว่าจะถูก
รถที่ยกยู่มาตามศาลาอโศกเลย ในกรณี
เช่นนี้ ผู้ที่ใช้น้ำยาปากกล่าว “เสา
ชิงช้า” ได้วิจารณ์ว่า.

“เขาเหล่านั้น พากันแสดงเจตนา
ว่า จะไม่อพยพไปอยู่คนไหนที่เขาได้
ประจักษ์ชัดมากในระหว่างสงครามเอเชีย
บูรพา ครั้งที่แล้วว่า มันเต็มไปด้วย
พิษสงของความทุกข์โดยอย่างไร อันคิด
ว่า ผู้ที่มีใจเป็นธรรมและเห็นอธรรม

พอเขานะ คงจะจำการสรว “ใครก
นาฏกรรม แห่งนครหลวงเพชรบูรณ์”
ของหัวหน้ารัฐบาลชุดเดียวกัน ที่กำลัง
ก้มหน้าสวักกรออยู่ในจวนข้า หลวงวันนั้น
ได้ไม่วันอัน สิ่งที่ไม่วันอันเสียได้
หาใช่เฉพาะปัญหาการณที่แรงจวน เมื่อ
ดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ที่กล่าวไว้
โดยรัฐบาลชุดนั้นที่ทำไมสำเร็จเลย แม้
แต่โครงการป้อนเรือนพักชั่วคราว ส่ว
หรับประชาชนที่ถูกเกณฑ์ไป หาใช่
ปัญหาค่าแรงงาน สำหรับบริการสร้างมหา
นครครั้งนั้น จำไปไม่เกินจำนวน และ
หาส่วนตัวก็ไม่ได้จริง แต่ประชากรใด
แต่มนุษย์ที่ว ประชาชนที่ถูกเกณฑ์
ต้องไปมอดตายด้วยร้อยละ ๔๐ เพราะขาด
แคลนอาหาร เพราะถูกใช้หากเข้าประ
ทศประหารอย่างเต็มที จมมึน
ญากกว่า ถ้าถูกเกณฑ์เขาไป คือ
เอาหม้อดินแขวน (อ่านต่อหน้า ๓๑)

การ

เคตตอนไหวของพรรค

การเมื่อเมื่อบ้านรัฐบาลใหญ่พรรค
คือพรรคแนวร่วมโซเชียนลิสต์และ
เสรีประชาธิปไตย ยังคงมีความ
หมายสำคัญอยู่ ในระหว่างที่กลา
บัตสมัชประชุม และที่ ๆ ที่จะอยู่
ในระหว่างการจลาจลของ กัง พุทธ
กาลอย่างไม่พอใจ ของรัฐบาลอีก
ตาม แต่พรรคพวกกลับกลับเข้าร่วม
ฉลอมักพรรคพวกด้วยเหมือนกัน
คือความเคตด้วยของประชาชนอัน
เกี่ยวพันอยู่กับงานพรรคพวกด้วย.

รายงานข่าวจากพรรคเสรี
ประชาธิปไตย กล่าวถึงเรื่องงานฉลอมัก
พรรคพวก ผู้เป็นสมาชิกของพรรคพวก
คืออัครราชส.ส.สกลนครได้ส่งข่าวมา
ว่า งานฉลอมักพรรคพวกนั้นเด่นชัด
ก้านั้น ใหญ่ขึ้นเกือบครึ่งไปก็ว่าได้
ว่ามีรายชื่อกันให้ออกเงินเพื่อทำการ
ออกเงินในงาน โดยครุฑหนึ่งครั้ง
ออกเงินสกลนคร ๕ ใหญ่บ้านคน
ละ ๒ บาท และบ้านคนละ ๑๐ บาท
ซึ่งความจริง ในการทำงานนี้ผู้ยาก
ได้ใช้เงินจากงบประมาณไปเป็นจำนวน
ถึง ๑๐ ล้านบาทมาก อันเป็นของ
ประมาณที่สูงอยู่ เพราะที่ระบอบให้
ทั่วถึงทั่วพระราชอาณาจักร ฉะนั้น
ในการทำงานทางจังหวัดกันระ-

บยเงินจากงบประมาณมาดำเนินงาน
แล้ว แต่เหตุโดยมีเงินมาซึ่งกันเขา
หากินนั้นได้เกิดการเคตของนัก
ความเจริญเติบโตสูง ในการทำงาน
ขึ้นก็เพื่อเหตุผล ๒ ประการด้วยกัน
ดังสิ่งใดใคร่ใสมันต่างให้เป็นพห
บุชาด้วยความรักผู้คนเอง ไม่มี
กรรมเมวตใดใคร่กัน แต่ทว่าเมื่อ
การจะทำงานก็ผลบุญเป็นพห
คือมีบยขึ้นก็เกิดก็เกิดก็เกิด
อันขึ้นขึ้น มีนจะเกิดก็เกิดก็เกิด
ผู้คนขึ้นก็เกิดก็เกิดก็เกิด
แต่มีบยขึ้นก็เกิดก็เกิดก็เกิด
การจะทำงานก็เกิดก็เกิดก็เกิด
ถึงคนเกิดก็เกิดก็เกิดก็เกิด

กลิ่นที่แสนรุนแรง

จากระเบียง บรรดาการเมือง

เกินไปจนคนถึงถึงถึงถึงถึง
คือว่าหมอนเงินกันไม่ได้ก็ เพราะ
เรื่องอย่างนั้นย่อมขึ้นอยู่ กับผู้ที่สั่งให้
ผู้ถูกสั่งการนั้นไป ย่อมจะมีเหตุผลของ
ตัวอยู่เหมือนกัน แต่เหตุผลนั้น
เหมาะสมหรือไม่ สมควรเพียงไร หรือไม่
เหมาะสมย่อมขึ้นอยู่แก่ผู้สั่ง เพราะ
คนเหล่านั้นให้ มีสติปัญญาความ
เฉลียวฉลาด หรือมีความซื่อสัตย์
เหมือนคนอื่นหรือไม่ก็มี หรือ.

ส่วนนายบรรณาร เรืองสุวรรณ
ที่ปรึกษาของพระคัมภีร์มีความ คิด เห็น
ในเรื่องการจักรวรรดิ เห็นด้วยกับ การ
จักรวรรดิเพื่อพุทธศาสนา แต่เสียดย
เห็นเอื้อเอินเพราะเงินที่จะต้องใช้ไป
เป็นจำนวนมากมายและเมื่อเสร็จงาน
แล้วก็มี ได้เกิดประโยชน์ อันใดในอนัน
ที่พระเครื่องแสดงความรักก็รักถึง -
ราชธิดาซึ่งน้อย เพราะสละลูกสาว
อันได้กระทำการทั้งหมอนทองนั้นใช้

จ่ายเงินทองคำสร้างกันอย่างวิจิตร -
พิศดาร แต่ใช้เวลาเพียงสัปดาห์ก็เสร็จ
ทั้งเป็นเศษอิฐเศษปูนอันมี ค่า เลย สัก
นิด อย่างนี้จึงน่าจะเสียไปเปล่าๆ โดย
มิได้ประโยชน์อะไร นอกจากความหมิ่น
ใหญ่ใจโตซึ่งทำท้าวเอาเงินที่มหา
วณ ทั้งหมอนทองนั้น ไปสร้างการวิ
ณ ที่ใดหนึ่งหรือในบริเวณพุทธมณฑ
ลก็ดีกว่าเพราะจะได้เป็นสักขีพยาน
พระยาราชวัลลภกับผู้อื่น จะไปเพ
ประชุมสงฆ์ที่มหาวิชัยสถิตซึ่ง
มีค่าควรแก่การที่เสียไป อย่างเช่น
หมอนและประทีปทองคำก็รักกัน แต่
ท้าวเขาทำกันแบบก่อสร้างทาง วิ
ศยณการเฉลิมฉลองพุทธศาสนา และ
ใช้เป่าประทีปต่อพระภิกษุสงฆ์ต่อไป
ในวัดข้างหน้า ข้าพเจ้าได้ลองคิด
นับว่าเป่าความผิดกันสามพันเศษ
หรือ เรื่องพระคัมภีร์ไปก็เหมือนจะ
รู้ผู้สักทอนแต่สำหรับจอมพล. นัน
อาจจะไม่พอใจเอาได้ เพราะไปขัด

ท่าน เปนที่รู้ ก็อยู่แล้วจำจอมพล.
เดียวนี้ ไม่เหมือนที่จอมพล ป. คนเมื่อ
๔-๕ เดือนก่อน เพราะเดี๋ยวท่านจะ
เป็นคนที่จอมพลอยู่สักหน่อยและเปลี่ยน
เป็นคนที่ดีจะใจน้อย เราอาจจะ
เกิดได้จากเรื่องอะไรต่อมิอะไรๆ ที่
เห็นกันอยู่ตัวแล้ว บางทีท่านสั่งให้ทำ
อย่างนี้แต่ยังไม่ทันได้เปลี่ยนไป อย่าง
ไหน ก็ยังอีกกับมาอย่างอีกสักกั
เวียนหัว อย่างท้าวข้าพเจ้าไปบ่อย
ดะเข็ญ อย่างเช่นการเปิดให้เพรส-
คอนเฟอเรนซ์เป็นต้น เมื่อขณะท่าน
รักใคร่กับหมอนนั้นหมอนนั้น ท่านก็
เป็นคนเองกับนั้นสัปดาห์ ในเพรส
คอนเฟอเรนซ์จะจัดการ บัญชาต้น
หมอนมาไว้ที่หน้าตอมบ้นั้น แต่คือ
ที่นั้นซึ่งหมอนนั้นเปรียบอีกสักภาพ นิส
ถึงกับคิดว่าหาเอาอีกสักอันหนึ่ง ลือ
ซิงห์แต่ด้วย มิหนำซ้ำยังมีมีการจับคน
หมอนซึ่งหมอนนั้นเข้าอีก(เช่นของหมอน)

ท่านข้างเป็นคนใจบุญเสียจริงจ้จ!

เปตัสี ดอชเปอวเรชปี

นายควง อภัยวงศ์ เป็ประ
พมหนังสือพิมพ์ ตามปกติ (วันเสาร์
ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐) ก่อนผู้
แทนหนังสือพิมพ์ จะมาปรักพร้อม
นายควง อภัยวงศ์ นั่งสนทนากับผู้
ที่มาก่อน

ใหญ่ คิวตชาติ “ใครว่าครูฉ่ำ
ขำ ครูฉ่ำแตกลากัน, ระยอกให้ แก
ทำขำเพราะแกะให้คำคนให้ซึ่งๆ หน้า
แล้วไม่ค้องเสียเงินเสียด้วย ในสภา
แตกหักก็ถามร่งๆ เจ้าคุณพหลฯ
หลวงประคิมฐาแกคู้ นสูกหมก”

นสพ. “คุ่นอย่างโรคม”

ใหญ่ “ก็คราวโน้น ครูฉ่ำแกยม
เป็นคนรัยใช้เจ้าคุณพหลฯ ทนเจ้าคุณ
พหลฯไรทรวราช การรณคหวิธรรม
ราชครูฉ่ำก็ซอกคึกคามไปท้วย เจ้าคุณ
พหลฯบอกฉ่ำว่าไปเล่นคนไปไซยะมะ
แล้วครูฉ่ำก็ค้องมะซอกคึกไปไซ้คึกเกือก
ให้ซ้อมะรอนค่างๆ เจ้าคุณพหลฯท่าน

ส่งสารคนเลบให้ครูฉ่ำไปท้วย มยรค
ไฟค้องถึงนครคหวิธรรมราช เจ้าคุณ
พหลฯลงทีไหนครูฉ่ำไม่ลงท้วย แก้งคู้
มอซอรัยไปรับรด พอถึงนครคหวิธรรม
ราชครูฉ่ำแก้งเครื่องมย พอเจ้าคุณ
พหลฯลงรดครูฉ่ำก็ลงไปท้วยแฉ่นน้ำให้
เจ้าคุณพหลฯรักเจ้าเมือง ข้าราชการ
ผู้พิพากษา แลคดกลายเป็นครูฉ่ำคนค้ำ
คัญไป เจ้าคุณพหลฯไปท้วยนี้ครูฉ่ำ
บอกไปท้วยนี้ พวกข้าราชการก็เลย
เกรงใจ เคารพครูฉ่ำคนใหญ่.

ส่วนอาจารย์ยังคั้นนี้ ครูฉ่ำไป
ลาบคนรัยไปเลือกคั้ง มีเงินคึกกัวยอ
๕๐๐ บาท ขสพคภาโรระเคาไวคินน
เลย เป็นเครื่องหาเลี้ยงให้ครูฉ่ำไป
ลาเลือกคั้งไม่ให้ แล้วครูฉ่ำก็ไปหา

เลี้ยง เวลานั้นมีนายมงคลเป็นลูกนัง
ของอาจารย์ปรีดี ไปสมัครแข่งกันครู
ฉ่ำ นายมงคลไปโดยฉ่ำว่า มาสมัคร
คราวนี้ หลวงประคิมฐาออกเงินให้
สมัคร นายฉ่ำว่าเอาเงินหลวงประคิมฐา
มาสมัครไม่สำคัญ แกะไรโทรเลขมา
ให้หลวงประคิมฐา ส่งเงินไปให้ แล้วแก
ก็ไปโทรเลขเขียนว่า “ถึงหลวงประ
คิมฐา กรุณา ส่งเงินไปให้ค่อน ฉ่ำ”
แล้วแกก็เขาไปโฆษณา ชาวเมืองนคร
ทัวไป หลวงประคิมฐา ใ้รับโทรเลขก็
ทอ้งส่งเงินไปให้ครูฉ่ำ โทรเลขถึงครู
ฉ่ำ ส่งเงินมาฉ่ำ ปรีดี โทรเลขนั้นก็
อึก”

ท่านผู้หญิงอดข้าว ประท้วงสำนัจนมพลกัันหม่มมะเขปาริสีได้

อดทนแปดอยู่สองเดือนเต็มเต็ม กว่าจจะรู้ใจความละเอียดละอ

จนมพลกัันมีयरคายคังโทรศัพท ให้นายควงไปเป็นทักเกกค้ำหมัก

ควง “นายฉ่ำแตกเตรียมเป็น
แทนมานานแล้ว มยระเลาให้คั้ง ก่อน
นั้นมยไปอยู่คั้งปาริสี เป็นเสกควอ
เทอรัการคัสสารทั้นน วิญญูคังการอยู่
ทั้นน” ผมค้องนังกรูกร่งไปทำงานค้ำ
คดอคั้น เวลานั้นเป็นเวลาคัคขึ้น
ทั้นนบวรเคหคักคังคอกคองว่า ระย
หรือไมระ เป็นใหญ่บวรคูกกระสุนว
ระยึงทั้นน นายฉ่ำคดเวลาคั้นเป็น
คนรัยใช้ฉ่ม แกมวคอรันไปไซ้เอง ผมให้
เป็นคนหากาแฟมาให้กิน เพราะอยู่
คักรูมคั้งง เวลานั้นผมค้องยาคกินกาแฟ
เรียกคาค้าเอะ คัคเอะไม่จ่อ นักรว่า
คักรจะทั้นไปนคั้น เวลานั้นนายฉ่ำแกไป
คัคหากานสาวเจ้าคุณพหลฯอยู่คัค ผม
ก็เลยค้องไปคามาฉ่ำคน คัคยั้นนั้น
มีกระคายานใหญ่ยานทั้นน เป็นกระ
รคคึกมาก สูงทัวท้ว ผมก็เดินไปคูก
ไปเห็นนายฉ่ำคนคัคอยู่ทั้นนกระรค มี
คัคทั้นนคัค ชวคัคคัสลัว นายฉ่ำแก
สุค้ำก็เกยเงินไปคัคชวคัคการ คัคคัค
คัคคัคคัคมาคัค อันคัคคัคคัคทั้นน
กระรค ผมก็บอกฉ่ำว่าแกจจะมยเสีย
แล้ว ไปไปคัคหากาแฟมาให้กิน นายฉ่ำ
แกก็บอกผม เกรยผมคัคเป็นคัคแทนคัค
เอะแกไปสมัคร ผมก็จัคคัคทั้นนว่า
ใครจะหารเลือกแก หลวงประคิมฐา
ก็คัคส่งนายมงคล.ของเขามาสมัครแล้ว
พคการเลือกคัคเสร็จ เขาก็โทรเลขมา
คัคถึงหลวงประคิมฐาว่า นายฉ่ำคัคเป็น
แทน นายมงคลไม่ไป เขาก็คัค
หลวงประคิมฐาแกยกโทรศัพทมาคัค
ผม พคคัคคัคไรคัคคัคคัคคัคคัคคัค
ยาคคัคคัค ทั้งหลวงพิดุคัค,หลวงประคิมฐา
ยาคคัคเขาคะละคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค
เขาคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค
คัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค
คัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค
คัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค
คัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัคคัค

สืบค้น ๒ การเมือง

งานเฉลิมฉลองพุทธศตวรรษที่สิบห้า ซึ่งกินเวลาถึงเจ็ดวันเจ็ดคืนที่ได้ผ่านพ้นไปด้วยดีจนลุล่วงครบ บุคคลที่สมควรได้รับคำชมเชยอย่างสูง ในทางซึ่งสามารถทำงาน “ใหญ่” อันมีเกียรติโดยไม่ขาดตกบกพร่องเลยแม้แต่หนึ่งเดียว เห็นจะได้แก่ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีของคณะราษฎร และบุคคลที่เห็นเจ้าน้อยที่สุดในงานนี้ก็ต้องได้แก่ท่านจอมพล ป. อีกแหละครับ เพราะท่านต้องวิ่งไปมา ระหว่างกรุงเพทากับนครนายกอยู่เสมอ เพื่อควบคุม “แผนงาน” ทั้งหลายทั้งปวงให้ราบรื่นเรียบร้อย (ไม่ฝัก)

คืนฟ้าอากาศร้อนยิ่งนักถึงรุ่งอรุณซึ่งรุ่งขึ้นจะฤดูฝน น้ำประปากระป๋องกระป๋องหรือหุบกี้ซึ่งมีอะไร ก็กระป๋องกระป๋องและยังมีอะไรอยู่บ้าง ถ้าหวั่นเรื่องร้อนมากร้อนน้อย กรมสุขนิยของ พล.ร.จ. วิชาญ กับ บุนนาค ได้ออกแถลงอย่างขำขันว่า เป็นเพราะอากาศที่ส่งประเทศอยู่ภายใต้อากาศที่หนาวมากในประเทศไทย คืออากาศเมืองแขก(อินเดีย)กับอากาศเมืองฝรั่ง(ออสเตรเลีย) ทั้งสองอากาศนี้กดเอาความแห้งและความแล้งมาพอกัน เมื่อมาพอกันเข้า เลยแบ่งกันมกกันเป็นการใหญ่ผลก็คือประเทศไทยก็จะมีร้อน..ร้อน..ชะระช้า.. ค่อยไปอีกหลายสัปดาห์ (สำมะตูลงมือ)

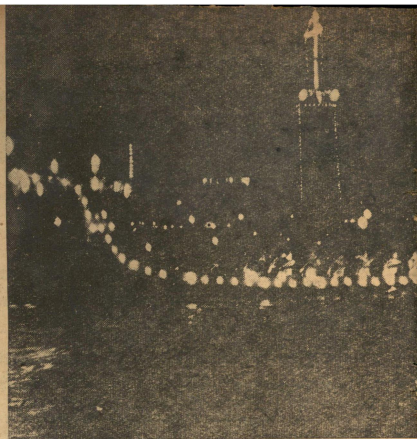
พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า วัฒนศิริคุณ กับ พล.ท. เฉลิม พระองค์เจ้า วัฒนศิริคุณ เจ้าหลวงอินทรี เจ้า... (อ่านต่อหน้า ๑๕)

ใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? ในวงการเมือง และบุคคลที่น่าสนใจ

ข่าวการไป “เงินแดง” ของคณะ “อนุสืบลปราชยานไทย” ภายใต้การควบคุมของ คุณสุวัจน์ วรดิศ ส่อง—สามวันมานี้รู้สึกลำบากใจจัง “เซ็ง” ไปสักหน่อย แต่อันที่จริงแล้วภายในของเรายังคงเข้มแข็งเปรียบเสมือนเข็มทิศ ขรรษาภาวในการดำรงชีพที่ต่อสู้กันไว้ ในลักษณะ “เก็บมหา” ยังอีกคงเทียบหาพรพรรณไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เห็นได้จากเมื่อวันทีไปส่ง นายกรัฐมนตรี คุณถวิลมา ท่าน “จอมการว” พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ ยังให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ด้วยเสียงกระหม่อมว่า “จับ...เนมจับเนม คือนับชุดนักกลับมาเมื่อไหร่เป็นจับมาสอนสอนเหมือนกัน ยังไม่ทำอะไรไร ก็เอาข้อหาของหลวงเจ้าพนักงานตั้งประเด็นเข้าไว้ก่อน สำหรับข้อหาจะเป็นคดีฆาตกรรมหรือไม่ อ้อ, ผิดข้อหาหลักฐานที่เจ้าหน้าที่เขาจะรวบรวมสืบมาก่อนครับ” ฟังแล้ว, ผมนับลูกๆ ก็เบ๊ว ออกเป็นห่วงสวัสดิภาพของคณะศิษย์ไทย สุขนั้นไม่ได้.....แต่คิดไปก็มาส่ง—สามคนแล้ว ผมก็ปลงใจจึงตามสังเกตสร้างในงานฉลอง พุทธศตวรรษที่สิบห้า ซึ่งถูกจัดจนเหลืกลายไปแล้วถือว่า เรื่องนี้—จับ ไม่ใช่ว่าเรื่องใหม่แต่ใหญ่เลย ความจริงที่—เก่า และเล็กน้อย เพราะสองท่านเรียนมานานแล้ว ไม่ว่าอะไรเหตุหรือไม่มีเหตุอย่างไร ท่านก็ “ข้อหา” จับได้ทั้งนั้น (จับมาจับมาเพื่ออะไร)

เมื่อสมัยของการศึกษาวิชานี้มาถึงวาระการเข้าภาคเรียนชั้นใหม่อีกครั้งหนึ่งสาเหตุต่างๆ ตั้งแต่ครั้ง เด็กต้นบรพ ก็ต้องมาเรียนไม่มีที่เรียนก็ไปเรียนที่อื่นบ้าง, แต่ความขี้เกียจที่ “ก่อหวอด” ขึ้น รุนแรงกว่าๆ ทุกครั้งที่แล้วมา กล่าวคือ, ความขี้เกียจที่กลุ่มหนึ่งจากงานมาเข้าที่เรียน ๓,๐๐๐ คน ให้อำนาจ “ไอทีบี” รบยาความอดทนของคนที่ทั้งพระเมรุบ้าง พระอภัยการแห่งคำขวัญที่เกี่ยวกับวาระไป อาทิเช่น “เยาวชนไรการศึกษา ประเทศชาติจะเจริญได้อย่างไร” “เราไม่มีสถานที่เรียนเป็นความผิดของใคร?” “จงเอาใจใส่ใ้การศึกษา” จากนั้น,

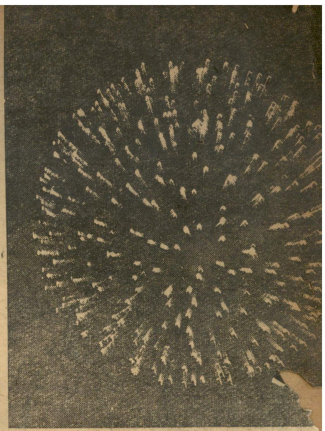
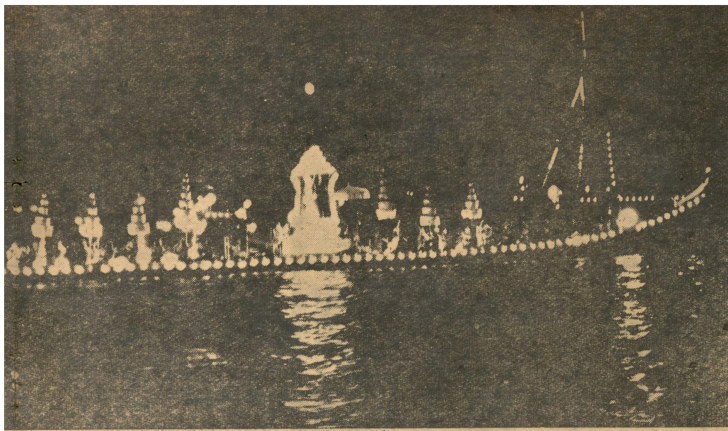
เมื่อไอทีบีพาเรียนถึงความเห็นอกเห็นใจ พอสมาแล้วคณะนักเรียน “โรงเรียน” ก็พร้อมเพียงกันมาขึ้น กระทั่งศึกษาธิการ ในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น เพื่อที่จะเรียนความทุกข์ระทมคราวนี้, ปรากฏว่านักเรียนได้มีการต้อนรับจาก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า วัฒนศิริคุณ ร.ม.ก. ว่า การกระทรวงศึกษาธิการ พลตรีเฉลิม พระองค์เจ้า วัฒนศิริคุณ, พล.ท. ชุม นิตยานนท์ พล.ท. มนต์ชัย พันคงชื่น, พล.ต. ชุมจันทร์ รักษา (สองนามหลังซึ่งเป็นนายตำรวจมาขึ้น “ควบคุม”) เป็นอันที่ ประโยคแรกก็ พล.ท. ชุม “โยน” ให้แก่เหล่านักเรียนก็คือ “การที่มาร้องเรียนวันนี้ เพราะหนังสือพิมพ์พวนมาใช่ไหม? (หนังสือ เจ้าหนังสือ) แต่เมื่อโยนกันถึงสี่พิมพ์หนังสือซึ่งส่งถึงภาคการศึกษา ณ ที่นั้น “ดอก” เข้าว่า “ใหญ่ผู้นำเข้มนักเรียน” พล.ท. ชุม จึงได้ถามถามถอยถามว่า ขอโทษขอโทษไป .. อย่างไรก็กระนั้น, กว่าจะตกลงข้อสงสัยอันนี้ ก็แล้วเอา ประเด็นประเด็นไปพอแรง โยนเพราะตอนเช้านักเรียนผู้ “โรงเรียน” ให้อำนาจ พล.ท. ชุม คงถูกศึกษาธิการ อยุ่มาเข้าในทำนองที่ว่า กระเวเรียน (อ่านต่อหน้า ๑๕)

งานฉลองยี่สิบห้าพ

ในวาระดิถีที่พุทธศาสนิกชนทั่วโลกเฝ้าชมพระบารมีครบรอบ ๒๕๐๐ ปี พระ
ประเทศหนึ่ง ซึ่งยึดถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติตลอดมา ทาง
งานเฉลิมฉลองเป็นพุทธบูชาอย่างใหญ่โต เป็นระยะเวลาติดต่อกันถึงเจ็ดว
ค่ำไว้จ่ายทั้งสิ้น ๖๐ ล้านบาท ในงานนี้, นอกจากจะเปิดโอกาสให้พุทธศาสน
เวียนวาระให้ข้าราชการประจำทั้งฝ่ายพลเรือน, ทหาร, ตำรวจ, ไปฟังเทศน์ฟัง
เอิกเกริกทุกคืนแล้ว ยังมีการแห่ขบวนเรือพุทธบูชาพุทธบูชาทางชลมารค แ
นี้ ได้มีพระสงฆ์ สมณศักดิ์, นายกรัฐมนตรีและคนสำคัญจากต่างประเทศ.

พุทธศตวรรษ.

เรือนไทยสมัยรัตนโกสินทร์นั้น ในฐานะที่ประเทศไทยเป็น
 รัฐบาลในนามของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ จึงได้จัด
 วันเจ็ดคืน คือตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึง ๑๘ พ.ค. ๒๕๐๐ สันเงิน
 นิเทศน์ทำบุญตักบาตรที่ท้องสนามหลวงทุกวัน, ผลัดเปลี่ยน
 ชวรมังขรพราหมณ์จากตลอดเจ็ดวัน และมีมหกรรมสมโภชเป็นการ
 และขบวนแห่ขบวนดุริยางค์และวงดนตรี, ตลอดจนการ
 ที่นับถือพระพุทธศาสนาพร้อมพิธีด้วยอย่างคับคั่ง.

ภาพโดย "ดากล้อง ไท-สัปดาห์"

ตะไคร้

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา การสร้างเสริมสันติภาพในโลก แต่เรื่องเกิดขึ้นอยู่กับรัฐบาลที่ระคายเคืองให้เหิน ไหลตามความปรารถนาได้ เมื่อรัฐบาลดำเนินการไปได้

แล้ว ฝ่ายค้านย่อมจะต้องสนับสนุนในเรื่องนั้นแน่นอน เพราะการสนับสนุนหรือการค้านของฝ่ายค้านย่อมจะอยู่ที่หลักการและนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น มิใช่เรื่องตัวบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงมีสิ่งหนึ่งที่พอจะเห็นหน้าเข้าหากันได้ คือ ความเห็นที่ตรงกันที่ว่าทุกฝ่ายจะเห็นพ้องกันว่า รัฐบาลควรที่จะทำอะไรก็ตามที่จำเป็นเพื่อความเข้าใจกันในทุกฝ่าย เพราะการกระทำอย่างนี้จะยิ่งให้ความร่วมมือกัน คำนี้ในการโดยเฉพาะ การประกาศศักราชเป็นทุกพลัง การทำอย่างนี้จะมีเสียงกล่าวกันว่า ภาระเป็นผลเสียแก่ประเทศ เพราะอเมริกาทำอะไรไม่ได้ให้ความช่วยเหลือก็ให้ ข้อความจริงก็ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องวิตกกังวล เพราะเหตุว่าการช่วยเหลือ ที่อเมริกาให้แก่ไทยนั้นมันเกินพออยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านี้เสียก็ขอเสียให้ แต่ในเวลาเดียวกันอเมริกา ก็ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศอื่นที่เป็นกลาง ก็นับว่าไทยไม่มีเงินอะไรและเงินจำนวนมาก เสียด้วยอย่างนี้เป็นการแสดงออกแล้ว ว่าการเป็นกลางนั้นเป็นผลก็เห็นแล้ว อเมริกาจะไม่ให้ความช่วยเหลือ เราที่ไม่เห็นจะคงจะคิดอะไร เพราะคนเรานั้นถ้าเขาจะไม่ช่วยเหลือเราแล้วทำไมเสียเขาก็ช่วยเราไม่ได้ด้วยซ้ำไป

อย่างไรก็ตามจากทั้งนี้แสดงออกถึงเหตุผลอันใดก็ตามที่เห็นตามข้อคิดเห็นนี้ นอกเหนือจากการปล่อยมือให้ไทยและยึดเอาหลักข้ออ้างต่างๆ เพื่อเป็นเหตุประมาท ก็คือเห็นหน้าเข้าประมาทหรือว่ารวมแถมแถม ในหมู่รัฐประหารวิเศษมันจึงเห็นได้ว่าวิธีการให้บรรดาประเทศที่ดื้อและคนงานเช่นประเทศเยอรมนีนั้น อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา ในทางบริหารประเทศชาติคือ ในด้านแห่ง ส.ส. ประมาท มีอีกเช่น หลวงกาชสงคราม ขุนช้างกุมภวิทย์ และ พ.อ. ช่าง วรรณที่เป็นต้น ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะเห็นได้ว่าจริงอยู่ ก็เห็นว่าสิ่งที่ดีอย่างหนึ่ง เพราะเมื่อเราจะชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ขึ้นเพื่อเป็นเหตุประมาทเช่นนี้จึงแล้ว ก็ควรจะให้มีส่วนบุญนี้ให้ทั่วถึงแก่บรรดาผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากอยู่ อะไรที่ส่วนแล้วก็จะปล่อยมือไปให้หน้าประมาทความสามัคคี จึงให้เกิดเป็นพลัง

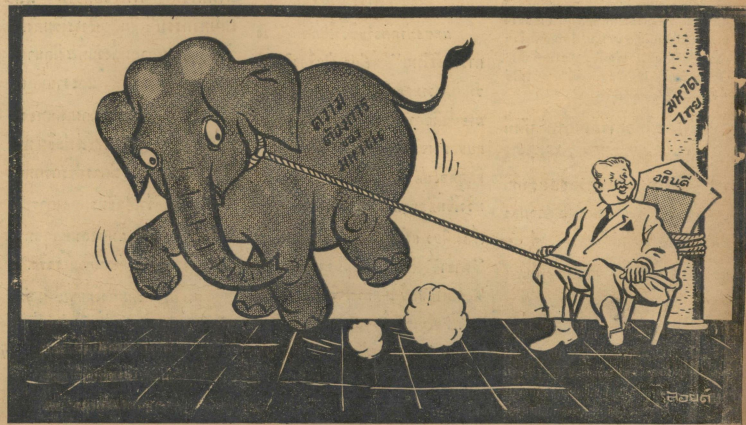
ชาวคนไทยหันหลังสู้ส้นถึงนักศึกษา ๕ มหาวิทยาลัย.

(จากข่าวภาพ ๑๘ พ.ค. ๒๕๐๐)

ความจำเป็นเกี่ยวกับการไม่มีความที่ศึกษา ของชาวคนไทยทั่วประเทศ ซึ่งได้ดำเนินไปเช่นนี้ได้นำมาเริ่มขึ้น ยกขึ้นคือถึงกระนั้นออกมาแล้ว ด้วยแรงกดดันอันเกิดจากความไร้สมรรถภาพของผู้รับผิดชอบ ที่ไม่สามารถจะแก้ไขเงื่อนไขของตนให้ผ่านพ้นไปได้ นอกจากนั้นยังปล่อยให้ระบอบอันนี้ อยู่ภายในวงการศึกษายาวนาน ซึ่งก็เท่ากับเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะระบอบอันนี้ นั้นเปรียบเสมือนคานาแห่งความยุติธรรม ที่คอยฟาดฟันความรู้อีกของชาวคนอื่น ๆ ที่ไร้เหตุผลความรู้ ให้ความช่วยเหลือไปช่วยชีวิต.

การเคลื่อนไหวจากกระเบิดในครั้งแรก ของชาวคนไทยในครั้งนี้ดำเนินไปในรูปแบบของประชาธิปไตย บังคับให้เห็นว่าชาวคนไทยเรา ได้รู้จักสิทธิอันมีความรู้โดยของเขาแล้ว นั่นคือการเปิดมุมมองของเขามุมี่ไรสถานที่เรียนทั่วประเทศ เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลจัดการแก้ไขในเรื่องนี้ ในฐานะที่รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงและเพื่อความจำเป็นรวมในระบอบประชาธิปไตย เพราะรัฐบาลได้วัดเอาจากจากพวกเขาไปแล้วอยู่ตลอดเวลา แต่ทำไมรัฐบาลจึงยังไม่ให้การศึกษานี้แก่เขา? หลายปีมาแล้วที่พวกเขาต้องได้รับอุปสรรค และถูกปล่อยไปตามซากปรักหักพัง นั่นเอง อาจกล่าวได้ว่านี่คือการที่จะเริ่มไปด้วยประชาชนที่ไร้การศึกษา อย่างนี้ประเทศชาติจะพัฒนาไปได้อย่างไร?

แต่การเคลื่อนไหวหาหาได้มีอยู่เพียงแค่นี้ไม่ กระแสแรงต่อมาว่าบรรดาชาวชนเหล่านี้ ยังไม่ออกสู่ด้านเวียนขอความเห็นใจจากประชาชน และนักศึกษ ๕ มหาวิทยาลัยอีกด้วย ทั้งนี้ข้อความที่เห็นว่า “.....ชาวชนจำนวนหลายพันคน ได้มีความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถจัดการสถานที่เรียนให้แก่เขาอย่างพอเพียง ความเดือดร้อนต่างๆ นานาการที่กล่าวถึงคือความยากซึ่งเป็นอนาคตของชาติก็อยู่ ข้อมานานมาซึ่งมีพืชรากใหญ่หลวงแก่พวกเขา และประเทศชาติอันเป็นที่รักก็ของเรา ดังนั้นเราจึงขอความร่วมมือจากพวกทั้ง ๆ” ซึ่งมีโอกาสได้รับการศึกษาในชั้นเตรียมอุดม อาชีวศึกษา

ถึงยังไปๆ ที่ 'ไม่พอ'!

ไม่ใช่เจ็ทแคงโปรคอปากใจ) ก็ยังคิดไม่
แม้ว่าหนังสือของมาราวานี้ที่หักกันอยู่ (เป็นส่วน
แรก) จะเขียนหนังสือถึง ๑๖ น.ม. ก็ตามถ้าคิดจริง
แล้วก็เขียนที่น่าภูมิใจ เช่นเรื่อง "สาวเครือฟ้า"
เป็นต้นหรือแม้แต่จะเป็น "หวังพาทย์" ไม่ใช่
"หวังพด" ก็ยังพอดกัันได้

เรย์ เล่มสาม ตอนศึกครุฑประชัน

นวนิยายบอกเล่าเรื่องราวเมืองและนิสัยคน โดยประพันธ์โดย "สตี คุมมะไรต์" คณบดีคนหนึ่งที่ลึกลับ ซึ่งคุณ ๆ ที่อ่าน เล่ม ฟังและเล่มสองมาแล้ว ต้องอ่านให้ได้ มีจำนวนที่ไปแล้ว ราคาพิเศษในเล่มนี้ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

หัตถ์คิศาจในแผ่นดินไทย เล่มสอง

โดย "สตี คุมมะไรต์" มีข้อคิดเพิ่มเติมมาเล่มหนึ่งออกมาแล้ว ส่วน เนื้อหาของเรื่องมีความระทึกขวัญ คนไทยทุกคนที่ปรารถนาเห็นความอัศจรรย์ของชาติ ควรที่จะอ่านหนังสือเล่มนี้ หนังสือเล่มนี้อ่านมากรับ รับชื่อกัน คงขายราคาพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ภูตลายแดง

โดย "ก. สุรางคนางค์" นวนิยายชีวิตประจำวัน ซึ่งเคยให้ความพอใจ อย่างถึงขนาดมาก ๆ ผู้อ่านมาลงในรายสัปดาห์ ยักยอกไว้รอพิมพ์ เป็นเล่มถาวรแล้ว ซึ่งคุณ ๆ ที่อ่านของเรามาแล้วจะพอใจ หนังสือมีจำนวนที่ไปแล้ว ราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ปัทมา วารารักษ์

โดย "ก. สุรางคนางค์" นวนิยายชีวิตประจำวันก็ยังมีเล่มหนึ่ง ซึ่งกำลังจะออกเรื่อง "แรงอธิษฐาน" ที่คุณผู้อ่านพอใจยิ่งมา แล้ว ครั้นนี้ใครพลาดจากอนาถมยุรณี ซึ่งคุณ ๆ อ่านไว้ก่อนจะหมดอย่างสมบูรณ์จริง ๆ ราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

กรรมของสัตว์

กมล จันทพร แปลเรียบเรียงจากเรื่อง THE SURE HAND OF GOD ของ ERSKINE CALDWELL ผู้แต่ง GOD'S LITTLE ACRE ซึ่งพิมพ์มาแล้วถึง ๕๐ ครั้ง จำนวนพิมพ์ไทย ๕๐ ล้านเล่ม รับรองผลิตพิเศษไม่แพ้เรื่องอื่นใด ราคาพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

หลักการตรวจบัญชี

โดย วิทยา ศ. เคอร์ธีย์ OERT. COM. (LOND.), F.F.O.S., A.O.A.T., A.P.A.G. และอาทิพย์ สุวรรณภูมิจ. บ.บ. A.O.A.T., A.B.I. OERT. MATHS. (HONS.) กล่าวถึงหลักการตรวจบัญชีอย่างละเอียด พร้อมด้วยคำอธิบายประมวลวิญญูการอันดีเยี่ยมเพิ่มเติม รวมทั้งวิธีบทและกฎกระทรวง ราคาเพียง ๕๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

เจ็ดสิบห้าชั่วโมง

คำราชนิพนธ์ภาษาอังกฤษ ๕๕ ชั่วโมง โดย อาจารย์ ม.ม.อ. นบพิณพัทธ ๕๕ มีจำนวนแล้ว ว่าคำโปรยถึงจำนวนที่ผู้ปรารถนาเรียนภาษาอังกฤษให้สามารถพูดและเขียนภาษาได้ดีก็อย่าสงสัยอีก ๕๕ ชั่วโมง ควรซื้อเรียนแล้วนี้ ราคา ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ตำราทวดภาพคน

โดย สง่า รัสมิทธิ อภิศุทธิพาจารย์ เป็นคำแรกที่ความสำคัญต่อ อย่างแน่ชัดรวดเร็ว เริ่มมาง่ายไปหายาก คำแนะนำการสอนต้องตามหลักสัจนิยม มีภาพตัวอย่างเพื่อในการฝึกจนจนจนจน ราคาเพียง ๒๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท เหลืออีกมาก

ย่นชื่อยิน

ฝ่ายวิชาการวิธีที่แพร่หลาย แปลจากเรื่อง A MANY SPLENDOROUS THING ของ HUN SUYIN นักเขียนสตรี ที่มีชื่อเสียงอันทั่วโลก ความดีของเรื่องถึงขนาด ได้รับรางวัลที่เป็นภาพยนตร์เข้ามาฉายในเมืองไทย แล้ว ได้รับความนิยมแพร่หลาย ของราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

คนมีประโยชน์

โดย "เสฐียรโกเศศ" นามปากกาของประจักษ์ศิลปาคมของหนังสือได้ เป็นหนังสือที่จะอ่านประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้มีความปรารถนาที่จะรู้ถึงให้เป็นประโยชน์ควรที่จะอ่าน ราคาพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

เลือดดีน้ำเงิน

นวนิยายการเมืองเรื่องแรกของประพันธ์โดย "สตี คุมมะไรต์" นวนิยายแต่ละเรื่องก็ผลิตโดยท่านผู้ ไม่เคยทำความสำเร็จให้แก่ผู้อ่านเลย เรื่องนี้ให้ความพอใจแก่ผู้อ่านมาแล้วทั่วประเทศ จึงระพิมพ์เป็นการด่วนเพื่อให้อ่าน คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ลัทธิของเพื่อน

โดย "เสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป" เป็นเรื่องซึ่งทิ้งทำ ให้อ่าน ผู้อ่านได้ประโยชน์ยิ่ง ยิ่งกว่าอ่านแล้วเป็นอาทิ ให้อ่านแล้วรับทุกกล คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ออกมาใหม่แล้ว !

ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA 24 VOLS.

พิมพ์ครั้งที่หลังสุดปี ๑๙๕๖

ท่านผู้สั่งจองโปรดไปรับค้น ท่านที่ปรารถนาไว้เป็นสมบัติ โปรดคิดตอนนี้ เพื่อจำนวนจำกัด!

บริษัทบรรณกิจฯ วังบูรพา โทร. ๒๕๒๓๓ และ "ไอเคียนสโตร์" ทรงข้ามมาไอเคียน โทร. ๓๐๕๐๓

บทกวีขบขัน

เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๓๐

นักประพันธ์จะเข้าใจและซาบซึ้งหรือไม่ซาบซึ้งต่อ "เนื้อห" ของเรื่องทุกอย่าง เขาจะทำให้ความเป็นธรรมแก่เรื่องทุกอย่างในแง่ที่ยุติเสมอไป แต่จะมีความกตัญญูอย่างไรแล้วแต่เรื่องที่เข้าประกวด นักวิจารณ์ทั้งหลายพากันไม่พูดเลยก็ต่อเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนวสานต์ ส่วนว่าชนชาติผู้พิจารณาภาพยนตร์นั้นว่าโดยหลักการใหญ่ ๆ ก็เกี่ยวข้องกับศีลธรรมและกฎหมาย ทั้งนั้นจึงไม่มีข้อพิพาทไร้อีกที่จะก่อให้เกิดความลำเอียงแก่ชนทั้งเรื่องใคร่ของทั้งแม่แต่เพียงส่วนน้อย.

รางวัลในการ ประกวดนี้ แบ่งออกเป็น ๓๑๑. ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมประจำปี ๒. ผู้แสดงนำฝ่ายชาย และ ฝ่ายหญิงผู้แสดงที่ดีที่สุด ๓. ผู้แสดงประกอบฝ่ายชาย และฝ่ายหญิงผู้แสดงที่ดีที่สุด ๔. ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดีที่สุด ๕. ผู้แสดงนำชายยอดเยี่ยมที่สุด ๖. ผู้แสดงนำหญิงยอดเยี่ยมที่สุด ๗. ศิลปินและเทคนิค ๘. ผู้ถ่ายภาพยนตร์ ๙. การตัดต่อภาพยนตร์ ๑๐. เพลงประจำเรื่อง

การให้รางวัลนั้น นอกจากผู้แสดงจริงใจได้ "ตุ๊กตาทอง" แบบศิลปะไทยประคองแล้ว ฝ่ายอื่นๆ ได้รับ "ถ้วยทองคำ" ซึ่งเป็นเครื่องหมายของรางวัลการประกวด อันนับว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งใหญ่มาก. ▶

แสดง พยัคฆวรรณ.

ร.ร ศีวิศาสตร์ ขอบพิสัย

เปิดรับสมัคร

ร.ร.โพธิ์นิคม จนถึงเกษมอุดมคติ

(อักษรศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

รับจำกัดจำนวน ร.ร.ประจำมาลิกิออล

ทุกสัปดาห์

เริ่มเวลาพฤหัสที่ ๑๔ เม.ย. เช้า ๗ โมง

คนมี ๒ ลิ้น

ต่อจากหน้า ๓๑

อันเมื่อถึงมือ แต่จะหาตอบอะไรจะไม่เพื่อนของเขานั่นเป็นครั้งแรกต่อไป.

"คุณเห็นหรือไม่ว่าคุณเล่าความเท็จไว้กับประชาชนเพียงใด ที่ทำให้คุณเป็นสุข ในด้านความเงิน คุณเล่าเท็จไว้กับชาว กทม.ว่าเราเป็นกมลที่ระบือถึงวิวัฒนาการที่เหมาะสมแก่ความต้องการ ของประชาชนก่อนและรายการต่างๆ ที่ทรงยกความดีของการของประชาชนนักก็ รวยของประชาชนไทย คุณเล่าเป็นคนที่รักประชาชนไทยอย่างชีวิตก็ใจเกินขนาด คุณเห็นสงสัยจริงๆ ว่าใจจริงของคุณเป็นกันนั้น ทั้งที่ประชาชนสมัยนี้เข้าใจว่าประชาชนไทยกันพอแล้ว"

ผมทึ่งเพราะที่ พอลนักในใจว่า ประชาธิปไตยของประชาธิปไตย ไม่ใช่ว่าประชาธิปไตยนั้นแท้แท้ เล่ห์กล และความ "ปลิ้นปล้อน" เท่า ประชาธิปไตยสมัยนี้ถือแล้ว ผมนึกเล่นเล่นอย่างนี้เพื่อนบอกว่า กระทรวงมหาชาติไทยจะพยายามให้ประชาชนมีรายได้มากกว่าปีละ ๑,๕๐๐ บาทต่อปี และต่อครอบครัวหนึ่งนั้นเป็นสี่ล้านนั้น สมมุติว่า ครอบครัวของหม่อมฉันมีสมาชิกอยู่ ๑๐ คน เอาละ! ผมมีรายได้ถึงปีละ ๓,๐๐๐ บาท คิดเฉลี่ยแล้วเดือนละ ๒๕๐ บาท แต่ ๒ ๒๕๐ บาทนี่ ผิดเข้าไปถึง ๑๐ คน คนหนึ่ง ๒๕ บาท พอคิดพอ เห็นเขาเฉลี่ยแล้วใคร เป็นตาชั่งก็เลยในเรื่องพระทัยเป็นแน่.

ผมจึงไม่ได้พูดว่าอย่างไร แต่ต้องการจะฟังต่อไป การจะฟังต่อไปนั้น เพราะผมคิดว่า ผมมี ๒ ลิ้น และ มีหูสองข้างด้วย ก็เพื่อที่จะฟังให้มากและพูดให้น้อย ครั้งนั้นสุภาภิต

ของ "ไดโอจีนีส" ที่ว่า We have two ears and only one tongue, in order that we may hear more and speak less.

เมื่อถึงถึง สุภาภิตนั้น ชมนมาได้ผมจึงได้ถามเพื่อนของผมนั่นว่า

"ตามที่กระทรวงมหาชาติระบือวิวัฒนาการมาด้วยว่า ให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชนนั้น ใครจะเป็นอธิบดี?"

ก็พอเพื่อนเขาตอบว่าไม่ เขาไม่นึกถึงคุณที่หนึ่งเลยไปว่า "แล้วแต่ความเหมาะสม" ผมรู้สึกไปว่า "ใครจะที่เหมาะสม?"

เขาพูดกลับไม่ได้อีกเลยพูดออกมาว่า "คุณเล่า นั่นละ!"

ผมหัวเราะออกมาเลยในทันทีทันใดนั้นเอง เห็นเขาเพื่อนผมก็เลยกล่าวที่ผมหัวเราะนั้น เพราะนักคิดสุภาภิตที่ว่าเมื่อถึงมาอีก พอลนักก็เข้าใจว่าคุณเล่าโดยประกาศการให้เจ้าหน้าที่ความในชั้นก็ขี้ขลาดของเขาคงทราบว่าจะกล่าวไปจากกรมตำรวจ ภายในเดือนพฤษภาคม นี้จะยังไม่เกิดแน่กว่ากระมังนั้นโดยคิดกันแต่คำประกาศประกาศไปเพื่อหลอกลวง ว่าเราชาวอาณาจักรนั้นกับขอมเป็นคำประกาศที่ศักดิ์สิทธิ์แล้วไว้รู้คุณเล่า ที่ประกาศแก่กันแทนหนึ่งคือพิมพ์ไว้ว่า มีใจ

ลากากรมตำรวจ เห็นว่าถึงเวลาสมควร ก็ต้องรีบมาจัดการให้ครบ ๓๐ ปีเสียก่อน คำประกาศจากคุณเล่าก็แพร่หลายไปแล้ว จึงประกาศจากความศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วย.

"ไดโอจีนีส" เจ้าของสุภาภิตบาทที่ผมชอบ จะเคยบอกผมว่า "เล่นลิ้น" หรือเล่นปากไม่ทราบ แต่ที่เขาเป็นคณคนองชอบ "เล่นลิ้น" อยู่ด้วย เขาก็กลองคิดแปลงสุภาภิตของเขาเห็นเล่นลิ้นนี้ We have only one ear and two tongues, in order that we may hear less and speak more."

"ใช่-บาตา"

กองกลางเมือง

ต่อจากหน้า ๓๔

อันก็เพื่อภัยพิบัติเพราะกาลออกไปหรือ ไม่ เพราะความดีก็ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น ความประพฤติก็เหมือนหัวเก่าพูดเข้าหูออกใจ เล่ห์กลทำให้ประชาชนมองคุณคุณผู้ประหารภัยความไม่ไว้วางใจ ไปยังคนทั้งกล.

ระบบพรรคการเมืองของอเมริกา มี ๒ พรรคคือได้กล่าวข้างขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับของเราก็มีอยู่พรรคเดียว แล้วขอมจะเห็นได้ว่า แตกต่างกับมาเฟียของไทย ตามประวัติศาสตร์ของอเมริกาได้มีผู้จัดตั้งพรรคการเมืองที่ แอชตัน คาร์เตอร์ ได้ประสบความสำเร็จแล้ว เพราะประชาชนไม่ชอบความล้มเหลว เพราะประชาชนไม่ชอบความไม่ชอบในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นๆ ลงๆ เกิดขึ้น เพราะหลักของประชาชน ไม่ใช่การจับยึดถือหรือคิดหวังดีประเทศ เสรีประชาธิปไตยมาประเทศนั้นกับนักที่ขอมชอบผู้ซื้อพรรคการเมืองต่างๆ ที่ตั้งขึ้นใหม่อเมริกา แต่แล้วก็เลิกกันไปอีกหลายไปกระสือ, โรเจอร์ส, โรเบิร์ตส พรรคการเมืองเหล่านี้จึงขึ้นในชั่วระยะเวลาอันสั้น แล้วก็เลิกกันไปไม่ไปอีกหลายจัดตั้งเป็นพรรคใหญ่ๆ ได้โดย. แม้ว่าจะมีผู้พยายามจัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ ๆ เพื่อต่อต้านการตามแนวความคิดทางการเมือง ที่ผิดแปลกแตกต่างเช่นนี้ก็ตาม ในที่สุดก็ยังคงมีพรรคการเมืองเพียง ๒ พรรคจนกระทั่งบัดนี้กับขึ้น.

อันที่จริง พรรคการเมืองของอเมริกา กล่าวได้ว่ามีพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านก็ถือเสียงสละชีวิต เลือดเนื้อมาเป็นอันมากเหมือนกัน นายโรเบิร์ต ซี. ฮิวส์ นักหนังสือพิมพ์ผู้มีชื่อเสียงของอเมริกา ได้เขียนหนังสือไว้เล่มหนึ่งชื่อว่า "บทบาทของพรรคการเมืองต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา" เขาเขียนไว้ว่า "การเมืองของเรามีความซับซ้อนอยู่ในองค์กัน ในสิ่งที่นักคิดกับรัฐบาลเป็นอัน (อ่านต่อหน้า ๔๕)

ภาพยนตร์ สงคราม

มอปีโต้...

ผ.ตล.บ.นิเทศ

ตำรวจการตำรวจเป็นเรื่องแรก

ผ.ตล.บ.นิเทศ

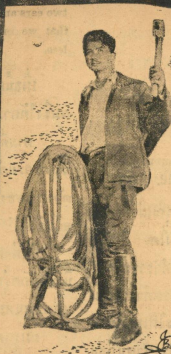
ตำรวจการตำรวจเป็นเรื่องแรก

นิเทศ

• กิ่งก้านการนิเทศ •

เลี้ยวซ้าย มุมปะทะ

• สิบพันนา •

สงคราม

สงคราม

จากนิยายของ
เจ้านาย มุมปะทะ

จัดเล่น
ตำรวจฟ้า - ในมณฑล
• รัฐนิเทศ •
ที่ไม่มีการติดต่อและติดต่อ
ที่งานดบพอโหมแล้ว

นิเทศชีวิตของการต่อสู้ ระหว่าง
ลูกพี่ลูกน้องสามดอกและเด็ก
สาวที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่าง
โดดเดี่ยว... เป้าหมายของการรัก
ตามแต่... หัวเราะและร้องไห้
ลงเอยด้วยการรวบชีวิตไปเต็ม
พัน.

ยุควิชัยชัย

๗ ขบวนการการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

“ตลอดอายุขัยยังมีวิญญูญาณที่ระทมภายใน” เขาคิดว่าท่านคงหนีมันไม่ได้
ขบวนการปฏิวัติคนนายกรัฐมนตรีของพม่ามีขึ้นด้วย

นอกจากนี้การที่คิดที่จะรับใช้วิถีชีวิตของชาวพม่าคือ การ, ความ, ที่มีสภาพเป็น
เมืองขึ้นของฝรั่งเศสและอังกฤษ มีนักปฏิวัติชาวพม่าที่หาญกล้าที่จะไปต่อสู้กับระบอบ
อาณานิคม นักปฏิวัติเหล่านี้เพื่อที่จะปลดปล่อยพม่าจากอาณานิคมและปัญหาการกดขี่ไปสร้างสังคมที่ก้าวหน้า
ตามโลกครั้งที่ ๒ และนักปฏิวัติเหล่านี้เองที่ช่วยกันนำพาพม่าไปสู่ความเป็นเอกราช ทำให้พม่าหลุดพ้นจากเงื้อมมือ
อาณานิคมของยุโรปและอเมริกาและกลายเป็นเอกราชใน พ.ศ. ๒๔๘๕

ที่จุดเริ่มต้นนี้เองที่การเคลื่อนไหวทางการเมืองและการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมได้
เกิดขึ้นที่ฝรั่งเศสและอังกฤษ แต่เรารู้สึกว่า คนไทยนั้นจะไร้ทางและไร้โอกาสที่จะมีอนาคต
เสรีและก้าวหน้าในสังคมโลกได้ถ้าหากว่าเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับอารยธรรมที่ก้าวหน้า
ของอารยธรรมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่ก้าวหน้าและทันสมัย
วิถีชีวิตและการเคลื่อนไหวทางการเมืองและการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรม

พูดถึงการแต่งกายในงานนี้เท่าที่เรารู้ได้ก็เท่าที่เห็นภาพในหน้าหนังสือ
พิมพ์ต่าง ๆ ของขบวนการขบวนการ ออมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
ที่แต่งตั้งของเขายกย่องว่าเป็นการส่งเสริมสุขภาพและสุขภาพที่ดีไม่มากน้อย
ส่วนหม่อมหลวงแก้ว อากาญ ท่านแต่งเป็นชุดสตรีไทยโบราณสวยงาม
มาก แต่ไม่เหมือนชุด (แบบสตรีสังคมสงเคราะห์) เหมือนกับที่ชาวพม่า ชาติ
ผู้มีความรู้โดยของนั้นไปเขียนในปากที่เคียว

วิกฤตการณ์ของเศรษฐกิจ ในขณะที่เราเริ่มการรวมของ๒๕๕๗
พุทธกาลนั้นอย่างนี้พอรู้ เมื่อกลางเดือน
พฤษภาคม เศรษฐกิจเกิดความปั่นป่วนขึ้นอย่างกว้างขวาง การรวมกัน
หยุดงาน ซึ่งการขึ้นค่าจ้างและข้อพิพาทต่างๆ มีใช้แต่หัวเดียวหลายพัน
คนที่หยุดงานประท้วงขึ้นเรื่อยไปเรื่อยๆ ยังมีนักเคลื่อนไหวอีกหลายคน เช่น
เบ๊มเบ๊ม และบาง ก้องพลอยชัยไปด้วย ซึ่งสินค้าของพวกนี้เราจะได้นำ
มาขายอเมริกันนักพากษ์นั้น

เราเชื่อว่า ทางกระทรวงเศรษฐกิจและการบริหารจะ
ได้ทราบเรื่องเป็นอย่างดีแล้ว และเท่าที่รู้ก็ยังไม่ได้ออกสภพว่าผู้ช่วย
อธิบดีกรมเศรษฐศาสตร์ที่พึ่งกลับเสียจากต่างประเทศนั้นทางกระทรวงการ
ได้มาบ้างแล้วเพราะเรื่องไม่เรียบร้อย พ.ร.บ. แร่แร่ ๒๕๕๗ โดยตรง ได้
คิดประโยชน์ประโยชน์โดยเฉลี่ย เพราะการรวมกันที่ลงแรงกันทั้งที่เลิกกฎหมาย
และการที่เขารวมกันไม่ได้ด้วย ขู่เข็ญ ย่อเล็กกฎหมายอาญาด้วย และ

พวกหัวหินซึ่งกรมการพวกนี้ไม่พึงสียงการใกล้เกลี่ยของหัวหินที่ เช่น
เชิญให้มาประชุมกันในวันนั้น หรือเวลาใด ก็ไม่มากมายน่าจะคิดเป็นต้น
คือว่า เขาก็ถูกกฎหมายไว้ในมือของเขาเอง สำหรับเหตุการณ์การลงนามครั้งนี้
เป็นด้วยคนไทยยอมเป็นลูกมือของคนที่ต่างตัว เช่นสมาคมสงเคราะห์ การ
เช่นส่วนหน้าไทย เป็นองค์การที่ซ่อนตัวมาแต่ก่อน สมาคมได้มีกฎหมาย
เวียนกลับไปอย่างวิเศษต่างๆ โดยเขียนเป็นภาษาจีน และมีควาเรียมักออกมา
พันตัว หลวง...ประธานกรรมการสมาคม ก็ทำไปด้วย การเจรจา
แบ่งในขณะนี้ สำเร็จไปโดยอำนาจการปกครองกันหลายครั้ง จึงทำให้
กรมการสาขาอื่นที่เห็นผลของสมาคมนี้ ซึ่งนายทพพรคนนอกประจำการ
หมุนหลัก ก็คิดจะมาฝากขอฝากไว้ ก็กรมการเรือไปเป็นคนที่ได้สมัครมา
เขาเป็นสมาชิกสมาคมนี้ ซึ่งพวกกรมการเรียกว่าสมาคม “ธงขาว” และมี
สมาชิกสมาคม “ธงขาว” ก็คือที่เค้าและสำหรับกรมการเรือไป นายจ้าง
เจ้าของเรือไปใช้ให้เราราคาของขบวนอื่นให้แต่เมื่อใช้แล้ว กรมการทั้งหมดก็จะ
มาใช้สมาคม “ธงขาว” ซึ่งมี นายทพพรคนนอกไป เป็นประธานกรรมการ
การ กรมการไม่ยอมขายบ้างเกลยไปต่อไป กรมการเรือไปใช้เพียงงาน
เจ้าของเรือจ้างคนคนมาทำงานแทน เรือจึงกลายเป็นของพวกเรือไทย
ที่เข้ากรมการเรือไปใช้ ก็พลอยหยุดงานไปด้วย

กรมการขนส่งเรือให้หยุดการทำงานตั้งแต่บัดนี้
เขต แผนการขนส่งเรือให้หยุดการทำงานตั้งแต่บัดนี้ จนถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ให้มีเรือ
คนที่เดินทางไปโดยที่กรมการเรือให้หยุดเดินรถของกรมการ และที่ที่เรืออื่นของกรมการ
พร้อมด้วยสายการบินอื่นๆด้วย มีเรือให้ไว้เป็นตัวแทนของเรือไทยไปต่อจากให้หยุด
งาน กรมการขนส่งเรือให้หยุดทั้งหมด จึงพากันหยุดงานตั้งแต่บัดนี้มา
ก็กรมการขนส่งเรือให้ไปหยุดทั้งหมดไป ๒ ส่วนคนไป ๑ ส่วนแล้ว
ทำการขนส่งเรือให้ ส่วนเรือไปใช้มีกรมการโดยที่หยุดที่สุด ส่วนเรืออื่นไปใช้ไม่มาก
ลด ที่บนเรือให้หยุดทั้งหมดขึ้นนั้น เนื่องด้วยว่ามีการการของกรมการไทยไม่หนัก จึง
ต้องให้หยุดขึ้น แต่เมื่อการขนส่งเรือให้ไปทำงานนั้น “ขอให้เรืออื่นให้หยุดทั้งหมด” จึงมี
กรมการไทยทั้งหมด งานที่เดินมาไม่ได้ก็ให้บริษัทเจ้าของเรือให้ มาช่วยเรือที่ขาดคือ ซึ่ง
พวกขู่เข็ญไม่กลับแต่คือเรือ เรือให้ทำงานของกรมการไป ส่วนเขาเมื่อที่ที่ลงเรือคือเรือ
เอื้อนจึงบรรทุกเป็นต้นไม่ได้ไป เรือไปใช้ที่ที่กรมการไทยที่ที่ทำงานเช่นเดียวเพราะนี้จะเห็น
ได้ว่ากรมการไทย ไม่มีการขายต่อพวกอื่นหากที่ขายขึ้น และขึ้นเป็นประโยชน์ที่ขึ้นขึ้น
เมื่อของกรมการไป เรือของกรมการลงมาถึงกับที่ต่าง ๆ ที่ที่ขายต่อไปประเทศไทย ไปลงใช้
การให้ให้มา จะเห็นได้ว่าในขณะของการรวมกันครั้งนี้ จึงมีเรือที่ถูกยึด และคนไทย
ก็จะเห็นเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยด้วย

ผู้เขียนนี้เองเป็นคนที่ร่วมมาหลายปีแล้วเรื่องสิทธิของกรมการโดย
คำมาเปรียบเทียบกับ ถ้ากรมการไม่มีสิทธิหยุดงานก็เปรียบเทียบกับทาสสมัย
โบราณ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่กว่าที่รัฐบาลก่อนได้ทาส พ.ร.บ. แร่แร่ขึ้นใช้
เพราะระบอบที่เอื้ออำนวยให้กรมการลงนาม ได้ความอีกเท่าใดก็หมดไป

การหยุดงานครั้งนี้ กรมการมีได้ก็ถูกกฎหมายเป็นเหตุโดยทั่ว

เข็ญตาม
The Grave One on RKO Radio
ที่...เข็ญตาม

ปีเตอร์ฮอปป์มอลล์... บ้างลอสแอนเจลิส... ลอสแอนเจลิส... ลอสแอนเจลิส

คองซัม "สัปดาห์"
โลโก้ - วิไลวรรณ - สุรสิทธิ์

โลโก้ - วิไลวรรณ - สุรสิทธิ์

မြန်မာ့ပြည်သူ့

สื่อรโฌรวมล่ำหรั้เพค้ขย

- ▶ ลำพูนบ้านช้างที่หย่อนลมนวดภาพ
- ▶ ขาดความอดทนในการประกอบกิจ
- ▶ ทำสิ่งอื่นเสียจนลุลาย, เต็มเต้านง่าย
- ▶ รู้สึกแค้นเคือง
- ▶ ข้างมองและประสาธน์
- ▶ แลว่าการหลั่งน้ำ

บรรจุขวดละ 50 เม็ด ต่าง จ.ว. ส่งได้ทาง พ.ณ.จ.

ผลิตรากทั้ง๑๐๒.....

บริษัท อี.ซี.อาร์. ฟาร์มเวอร์ตเยอร์มันนี

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาเดชาดิศร

របស់គាត់

337 มหาดไทย พระ-
 ๓ ป. น. 39

เอกราชของไท่กิ่งองคน ๓-๓ คน ที่เอเล็งจักรพรรดินั้นในใจหาว่า
เกียติยศพวกไท่ชงหนึ่งคนถึงกับมาเถียงเงินจากวรรกษชนชื่อใหญ่ คนที่
๑ ขาดข้อแล้วถามเหตุที่นางของพวกเซิน ชิงมาเถียงโดยอภัยจาก
พวกไท่ชงชางน เพื่อเอาไปทำนารพวกไท่ชงนที่ขี้ไถ่ไรต์อีกทีละ
๕๐ บาท ซึ่งถ้าหากไปและเหตุไร่อื่นในหองเซินแล้ว และพวกชงนขาดกั
จามมากจากพูด เพราะว่ถึงเซินได้ถึง ๕๐-๕๐ บาท ซึ่งมากกว่า
ราชกิจชงนในไท่ชง แต่ไม่ได้นำทำนารพวกไท่ชงนที่ขี้ไถ่ไรต์ และผู้
ที่ขี้ไถ่ไรต์ไปลอยคนแล้วมีใครกล่าโยไปแจ้งความที่ความมีเจ้าไท่ชง เพราะ
เลงการชงนกับไท่ชงนแล้วอีกชว่เขาได้เห็นการวอนออกครองคนชงน
มากไปพวกชงนที่เลงคนด้วย.

[illegible]

เมื่อปรากฏเห็นด้วยนายกของสมาคมกรรมการ "องชว" และ "องคตอง" เป็นลายพระหัตถ์ไทย ก็ควรเชิญท่านทั้ง ๒ นี้มาให้สอบเห็นชัด และเห็นว่าถ้าอย่างนั้นก็ควรเป็นเหตุให้พวกกรรมการต่างๆ ของสมาคมเกิดที่สงสัยขึ้นแห่งอันนี้ประจักษ์ชัดว่าข้อข้อที่ว่าขบขันนั้น ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวที่หน้าข้อสี่นี้ คือ ความจริง ที่จริงนั้น ข้อข้อที่ประจักษ์ชัดแล้วควรที่จะให้เขียนโดยลายพระหัตถ์ไทยเป็นข้อๆ

เราเองเป็นฝ่ายกรรกรกฏเกณฑ์ไม่ได้เลยมานานแล้วได้เขียนบทความ
กรรกาให้รัฐบาลพล.รณ.แรงงาน และออกให้กรรกรกฏหยุนอย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผน ซึ่งทำให้ฐานะกรรกรกฏแห่งกรรกาอาจสามารถ
เป็นรัฐบาลในวิสัยแห่งที่ได้เช่นที่ กรรกรกฏได้ กำลังปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ แต่
เมื่อเห็นขนาดตัวได้โดยความสนับสนุนของคนที่ให้ตัวว่ากรรกา ผู้เห็นกรรกร
เช่นนี้มีความที่สุจริตจากท่านได้ เพราะนอกจากเสร็จกิจของชีวิตจะเสื่อม
ทรามแล้ว ฐานะของกรรกรกฏหมดความเชื่อถือก็ต้อง และกรรกรกฏถ้า
ออกโดยผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของกฏที่ทำงาน แต่กลับจะเจ็ดตัว ไม่ทราบวิธี
หาทั้งนี้เพราะท่านเองเป็นผู้ชอบในนี้ ทั้งคือผู้เห็นกฏกรรกรกฏ มัว
งานเพื่อกรรกรกฏไปเพราะไปเห็นกฏของกฏที่เห็น กรรกรกฏไม่ได้รับ
ใช้หรือแม้แรงของเขยให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลได้ไปประท้วงคนจริงเหล่านี้ด้วย.

อัตราค่ารถเป็นสมาชิก ไท-อีปัดส์ ทหารอากาศจักร

๓	^A (๑๒ ธัญ)	๗๘	๖๙
๔	^A (๑๒ ๑๒๐ ธัญ)	๗๙	๖๙
๕	^A (๑๒ ๑๒๐)	๘๐	๖๙

ถ้าพบพระนครศรีอยุธยา มีนวิหารจัดตั้งตั้งมีน หรือสำนักงานของทาง
จังหวัดต่างไปรษณีย์หรือบรรดา ไปรษณีย์อำเภอไปรษณีย์หรือบรรดา

ហុកវិធីវិធីហរ

ต่างประเทศ

ฝรั่งเศสตกทอดทั้ง : นายกรัฐมนตรีฝรั่งเศสกาบมอลเลต์ ได้ยื่นใบ

ลาออกต่อประธานาธิบดีโกดัลแล้ว โขยมั

ความน้อยเนื้อต่ำใจที่องคภูมและสหรัฐอเมริกาทอดทิ้งฝรั่งเศส ขอมจำนนต่อ
อียิปต์ขอมมิให้เรือชาติของคนเข่าออกในคลองนี้

มอดเล็คที่ยืนยหน้า ช่วงที่สระประท้วงต่อไปให้ยี่สิบปีปฏิวัติคามซึ
ตกลง ๖ ประการซึ่งสามมีค่าใช้จ่ายรวมได้ยี่สิบ ๑๓ ตุลาคมมีกลาซึน และ
แสดงความเป็นปึกษาซึ่งมีพันธมิตรของวันเศสคอสจกทุกขณเภา และ
สาขานี้ๆ ที่ใช้ทองสุขอ ขอมให้เรือของกเขาออกกลองห้าหมื่นไซ
ของยี่สิบ ใญไม่มีข้อประท้วงหรือในการใช้กลองนี้แต่ประการใดเลย แต่
ขอมยี่สิบ ใญไม่มีข้อประท้วงหรือในมอดเล็คที่พาเราไปต้องแก้ข้อกหั้น ถอนที่
ประกาศีเลาออกไปง่าย ๆ เช่นนี้

พอร์รัฐบาลอังกฤษประกาศไม่ห้ามปรามเรืออังกฤษเข้าออกคลอง

สุขุมแล้ววิธีก็ไม่น่าโอ้อวด ซึ่งวิธีที่เก๋และวิธีที่ใหญ่ที่สุดของอังกฤษก็คือ
หนึ่ง ก็ให้ประกาศให้คนไทยและพ่อค้าชาวทุกสินค้าที่ขายต่างประเทศ
เข้ามาในอังกฤษจะต้องมี ๓ ถ้า การผ่านกลองสอเรียนนอกจากทุกเวลาให้
เร็วเข้าแล้วมีประตอกี่เงินให้ประมาณตัวละ ๕,๐๐๐ บาทก็ถึงกลองให้ประ
คายคนเลิกการขึ้นส่วนน้ำนมเขินลายในประตอกี่กลองแล้วด้วย แสง
ให้คนที่ซื้อด้วยตัวก็ซื้อของอย่างมาในเครื่องกลองสอฯ ลงถึงกลองอเมริกา
ที่นั่นจะซื้อให้โดยที่ขึ้นแล้ว ชาวอังกฤษก็ขึ้นแล้วก็ซื้อลงถึงกลองปฏิ
คามซึ่งวิธีนี้วิธีที่ตัวก็ขึ้นและขอขึ้นให้ประกาศทั่วว่าเรียนผ่านการกลองผ่าน
ก็มีไม่มีการขึ้นเช่นส่งไปส่ง เพราะถ้าขึ้นก็ตามอย่างส่งก็เสียเงินแต่
เสียประโยชน์ของตนเอง ทั้งนี้ปัญหาเรื่องกลองสอฯของสงฆ์ไทย เว้นแต่
เรื่องของสอฯที่ซื้อโดยตัวว่าเป็นกลองสงฆ์มากอยู่ อธิบายว่ากลองผ่าน
เข้าไม่เหมือนเสียงขลุ่ยสามารถส่งความ แต่ประมาณอีก โขนาบยาว โคนะ
น้ำว่า อธิบายว่ากลองสอฯไทยส่งสอฯที่ทวีปก็คิดโลกก็คิด แสง
ให้ที่ผ่านอเมริกาไม่ส่งสนธิสอฯให้ ก็คือกลองขลุ่ย เพราะกลองขลุ่ยก็ขลุ่ย
แต่กลองขลุ่ยก็ขลุ่ย กลองสอฯเป็นโกลนทุ่งไปก็ ฐานะของขลุ่ยก็ ไม่เข้า
นับกับขลุ่ยขลุ่ย

จำปาสักประเทศอังกฤษที่เคปปีริบอยู่ตรงแนวที่สามจากสภาพรรณบาลใต้ถองถึง ๘ คน
แต่คนที่ไม่ได้จมน้ำตายจึงได้พบลูกคนขอขว่วที่เข้าป่าไปมอดอกเสียงที่ไปโตใหญ่คนแรกว่า
รัฐบาลอังกฤษได้ขอขว่วก่อนที่ข้อปัดไปมีอยู่ให้กำลังแล้วเสร็จพจนมวิธีที่เข้าป่าไปตลอด
นั้น ชื่อปาริบาลเสียที่คิดชื่อของลูก หักต่อจากที่เรียกพวกคนป่าว่า "ลูกขอขว่ว"
"ที่คิดชื่อ" แต่ผู้เขียนเห็นว่าคนเขียนรูปโดยพาลูกคนขอขว่วที่ได้อีกมากก็กล่าวไปประ-
เทศ สมมติคนนั้นไปพบพวกชาวอังกฤษแล้วถามว่า วัฒนธรม เจ้าขึ้นนั้นแปลกกว่าที่หนึ่งมีอยู่
๘ คน และที่คิดชื่อคนพวกนั้นว่าลูกขอขว่วจากลูกคนขอขว่ว

เราจะเห็นว่ามีการลอบยิงของสมาชิกพรรคคนเซอร์เวนท์ ไม่ได้เกี่ยวกับตำแหน่งหรือนโยบายใดที่พรรคการเมืองไทย เกลียดชังนโยบายต่างประเทศของพรรคที่เขาไม่พอใจองค์คณะนี้ ใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งแล้ว เมื่อสมาชิกพรรคการเมืองไทยได้โทษไปไหน เพราะไม่ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีเฉพาะการ และยังไม่แจกจ่ายบ้านไปไหนกัน ซึ่งลักษณะการลอบยิงสมาชิกพรรคการเมืองต่างประเทศ แต่ก่อนก็มีว่าสมาชิกคนอื่นที่เห็นชอบสนับสนุน

นโยบายภายในอยู่ ^๕ไว้ก็ทอทั้งพรรคไปอยู่พรรคอื่น ^๕หรือคงพรรคชนใน ^๕นี้
อย่างของเรา.

ในการรับพรรคแรงงานฝ่ายค้านได้เกิดวิภาษไม่วิภาวินัยรัฐสภาไทย
ยกเหวว่า "เก็บรวบรัดอิงกฤษณะและเศรษฐกิจของชาติเสียหาย" แกร์รัฐบาล
ชนะคะแนนโหวต ๓๐๕ ต่อ ๒๕๘ คือชนะ ๕๘ คะแนน.

แผนใหม่ของจีนแดง: เนื่องจากข้าราชการจีนแดงอดวางก้ามไม่ได้

เมื่อเช้าข้าราชกรไทยต่างงดเป็นนายระ
วราชั่งงแต่ทำให้แตกความสามัคคี และลิกอุคมคิของพรวกนิลสิคักทำ
ทุกอย่างมีเกยติสอถน รัฐบาลแห่งงอถนคักสิให้ขักรักกอก
และสผาสิคกนิมวินสิคักข่เวลามทำงานให้กักขัว ว่านทำไมคิกงาน
ลิกกรทอิกรมกมาทให้ กักนิมอวันแต่ค่นอถนแหวอิทพลกท เพื่อค
คนทุกนคิควมรู้สึกในควมสอถน และเปการเอียวการคกรวทำ
ระหวางคกรนคิขคกขงคิขคกขและเปการรนิทากุมคิของพรวก
ทึบระสาขคกรนคิเป็นค่นนอถนคิขกน

ที่รัฐบาลจำเป็นต้องให้รัฐกรรมาธิการร่วมกับองค์กรหรือกรมภายใต้ ที่จะต้องได้ไปว่า จัด
กรมกรรมาธิการต้องกระทำ และให้ปัญหานั้นเองและหาวิธีที่จะให้รัฐกรรมาธิการ
กรมกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องให้โอกาสให้รัฐกรรมาธิการได้มี อันเป็นการ
อนุญาตแก่ประเทศที่จะมีอำนาจเหนือรัฐบาลภายใต้ที่โอกาสที่จะมีภาคีได้เช่นกัน เพราะมี
อำนาจบังคับให้บุคคลจากภาคีที่จะมีไว้เพื่อไว้ความดีที่ไปภายในที่ภาคีได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม
ที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีโดยจะเห็นว่าการมีภาคี และหาหนทางที่จะหาที่ซึ่งรัฐกรรมาธิการ
แล้วจึงได้มีภาคีและกรรมาธิการขึ้นเป็นของตนเอง ซึ่งผลที่ได้เป็นอย่างดีที่ประเทศภายใต้ที่
แต่ภายใต้ที่โดยที่ไว้ความดีที่ไปเป็นของตนเองได้แก่การที่จะมีภาคีที่ไว้ความดีที่ไปเป็นของตนเอง

เราเห็นว่า นโยบายด้านสถิติที่ทางราชการกำหนดไว้ยังไม่ดีเท่าที่ควร และวิธีคำนวณก็ยังไม่ดีพอ เพราะการพิจารณาข้อผิดพลาดได้กว้างเกินไปทั้งงาน และวิธีคำนวณก็ยังไม่ดีพอ เช่น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ของไทย ก็มีจำนวน ๘ คนนะ ก็ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ๒ คน และผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ๖ คน แต่ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ๒ คน ซึ่งถ้าหากออกเสียงกันแล้วฝ่ายนายจ้างก็มักจะมีผู้ชนะอยู่ข้างนายจ้างเสียอีก และควรจะเป็นอย่างคณะกรรมการที่เคยเกิดขึ้นในยุโรปซึ่งมีจำนวนเท่าๆกันหมดไป

สมาคมโยบายต่างประเทศ: ในประเทศเสรีประชาธิปไตย

สมาคมนโยบายต่างประเทศ ^{ไอเชอัม}
 นุ่มหลาวว่ามี และถกเถียงนโยบายต่างประเทศและแสดงความคิดเห็นว่า
 นโยบายต่างประเทศของประเทศไทยควรคำนึงอย่างไร ก็จะเป็นประโยชน์
 แก่ชาติของตนและออกนิตยสารประจำสามสัปดาห์เช่นอังกฤษ และ ฮอลเ
 เลิน ⁴ ซึ่งรัฐบาลได้อำนาจไปสู่มากเหมือนกัน เพราะสมาชิกแต่ละคนของ
 สมาคมนั้นเป็นผู้คิดหาเอง เอาใจใส่ในนโยบายต่างประเทศยุคใหม่ ถ้าประ
 เทศไทยได้มีองค์กรอย่าง คงเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองมากขึ้น

จันทน์แดงมีสีนวลเหมือนสีนํ้า และให้ทำประโปชน์ให้โลกชาติมากโดยวิธี
 ๑. ใช้ขี้มูลวัวและนํ้าหมักทิ้งไว้ ๓ วัน แล้วกรองเอาแต่นํ้า ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๒. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๓. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๔. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๕. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๖. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๗. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๘. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๙. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร
 ๑๐. ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร ใช้ขี้มูลวัว ๑ กิโลกรัม นํ้า ๑ ลิตร

บทวิเศษคดี

๐ เขามีพันธะ

ต่อจากหน้า ๑๒

“ห่อหุ้มเขาเบาๆ” แค่นี้ก็
เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับท่านจริง ๆ และ
จะเป็นมนุษย์ที่รักภักดี ต่อท่านตลอด
ไปถ้าท่านจะ...”

“จะอะไรคะ คนสวย” เขาปล่อย
มือจากการเกาะกุม แต่เปลี่ยนเป็น
รวบร่างหล่อนมาถอยใกล้ หัวเราะเยียด
ร่างตัวเองให้แนบกับอกเขายิ่งขึ้น เสียง
หวานของหล่อนค่อยลงจนเกือบเป็นกระ
ซิบ.

“จะอยู่กับฉันตลอดไป จะไม่
ละทิ้งฉันกลับไปเสีย ฉันสามารถทำได้”

จะเป็นทาสที่คอยปรนนิบัติรับใช้ท่านมิใช่
เคียดแค้นเลย ตรงเท่าชีวิตของดิฉัน”

คำพูดของหล่อนเหมือนปลามา
ที่ประจักษ์ความทรงจำที่เกือบจะเลือน
ลางของเขา ทันทีที่เขาึกกายทรง ร้อง
ขึ้นว่า

“ฉันอยู่ที่นี่เองนี่เรื่อยไป ไม่ใ
หฺวอ ฉันจะคงกลบไป ฉันมีพันธะ
อะไร ฉันเพิ่งนึกได้เกี่ยวกับเอง ฉันมา
เถลไถลอยู่ที่นี่มานานแล้ว ฉันจะต้อง
กลบเสีย”

หญิงสาวออกแขนเขาไว้แน่น
หล่อนเริ่มร้องไห้ “อย่ากลับไปท่าน
อยู่ที่นี่กับฉันแล้วท่านจะมีความสุข”
เมื่อเห็นน้ำตาของหล่อน เขาก็

ชักใจอ่อน แต่เมื่อทวนคิดถึงพันธะอัน
เห็นขมมนต์ที่กำลังคอยอยู่ เขาก็ยัง
ตัดสินใจปล่อยมือหล่อนออกแล้วลุกขึ้น
กล่าวว่า.

“ปล่อยไปฉันไปเปิดถนนสวย ฉัน
เป็นคนที่อิสระ ฉันจะอยู่กับเธอไม่
ได้อีก”

หล่อนไม่ฟังเสียง คงบอกเขา
ไว้ จนกระทั่งเขาเกือบไม่ไหว กระเซา
แขนจากการลุกวิ่งของหล่อนโดยแรง
และเขาก็สะดุ้งตกใจขึ้นทันที รู้สึก
ว่านอนหลับชั่วครู่ของเขา เขาได้มา
รู้เกี่ยวกับความทุกข์ของหล่อน อันคงมาทรู
หว่า แล้วทำให้เราควรยกย่องอย่างนัก
อ้าง พึ่งพิงทุกคนเช่นนี้แล้ว.

“โล่งใจไปที สิ้นไปดีเป็นค
เป็นตะ ถ้าเป็นจริงละก็ฉันเสียตบ
แต่ ผู้หญิงสาวอยู่ข้างนี้ หากไม่ได้
จำบอกแต่แรกก็ถึงขั้นพันธะที่หนักหนา
มากกว่าผู้หญิงสาว พันธะในหน้าที่
นายกรัชมานะของเรา แน่นหนาหนัก
ถ้าเราสละทิ้งพันธะนั้นเสียแล้ว ใคร
จะทำหน้าที่แทนเราได้ ไม่มีเลย
มีแต่เราคนเดียวที่จะเป็นได้ และ
ต้องเป็นอยู่ตลอดกาล” ▲

เขียนข่าวที่ดูรวดเร็วก็กระดิก ให้คำข
วาทเลือกดีกว่า”

“คุณเคยวางใจเลือกมาบ้างไหม”
วิกก็ถามเขยิบ.

“ชีวิตมนุษย์คุณเขยิบ ความลึก
หวังลึกซึ้งอยู่” สัมพันธ์กันอย่าง
ปรัชญาพลาทอนทุกวิถีทางแห่งความ
“เอานะ แล้วผมจะรักก็ด้วยคุณ”
วิกก็เอ่ยกับยก.

“อ้าว ก็คุณกำลังคิดที่อยู่กับ
ผมแล้วไม่ใช่หรือ” เขาเขยิบ

“ผมบอกความผิดกับคุณก็ด้วย
คุณทั้งนั้นแหละ” วิกก็หัวเราะก๊อ.

สีหน้าของเขาเปลี่ยนเป็นแสงเงาที่
ทุกข์ทราวดูเหมือนเกิดขึ้น.

“ผมไม่ชอบที่จะมาหาใครที่สำน
งานบ่อยนัก ความพินาศที่ดูประหลาด
ระทึกก็ต่อเมื่อ ต้องไปหาผม เข้าใจ
เขาพูดถูกขึ้น ย้ายที่รู้จักใหม่ไป
ยังอีกแห่งมันแปลก ทดลองไปข้าง
เขาปล่อยให้มันกลบอยู่ที่นี่ “คุณม
กำลังคิดอยู่ของผมแล้ว ถ้าเราพบ
ใครที่พินาศลงหน้า และคุณต้องไป
พบผม ไม่ใช่ให้ผมมาหา” เขา
โกน “แต่หากว่าความของคุณ
สนในในช่วงของผม คงคิดก็ต่อเมื่อ
หนึ่งวัน คุณเร็วก็คิดว่าดีกว่า”

“เขาย้ายเงินค่าจ้าง มากกว่า
คุณวันชัยหรือ?”

“คุณวันชัยย้ายเท่าไรละ” สัม
พันธ์ก็กระดิกคิ้ว.

“แล้วก็คุณเร็วเท่าไร
ละ?” วิกก็ย้อน.

นาฬิกาของเขายังมีวงรีที่ ปรากฏ
โพลง ทำทางเกิดกลางที่เห็นและลึก
หวัง แต่คิดก็ถึงขั้นเพิ่มของเขา
ทรงหน้า.

๐ ตั๋วแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สวดก. ปลอตภัย

ลิตติวิไลรัตน์ อภินิหารอมสัพพ ราชดำริและพระพรต

๐ ขุนไว้ผ้า

ต่อจากหน้า ๑๒

“อ้อ! ข้าพเจ้าขอผมเห็น ลูกความ
ของคุณกำลังเล่นซ่อนหากับผู้หญิงคน
หนึ่งใช่ไหม” สัมพันธ์เขยิบอย่างขอ
ไข่อการแถลงของเขา ยังไม่รู้ถึงที่
เขยิบ “ลูกความของคุณรับผู้หญิงมา
จากต่างจังหวัดคนหนึ่ง เขาไปพัก
ที่โรงแรมที่เขาเป็นเพื่อนเป็นผู้จัดการ คน
กลางคืนเขาควรจะไปหาหล่อน แต่
เขาไม่ไป พอหล่อนออกมาเดินเล่น
คำขวัญที่หาว่ารัก ความรักของคุณ
ของคุณก็มาวิ่งคุณให้ไปประณตหล่อน
ออกมา แล้วก็ทำตัวสาวยิ่งหล่อน
เขาไปทำงานในธนาคารของเขา เออ
...เพื่อ...ข้า...ข้า...” สัมพันธ์ก็พูด
มวนหนึ่ง “เรื่องอย่างนี้ ถ้าผมไม่

พิมพ์โดย
มลิ
พิมพ์โดยบริษัท
ในเครือ

แก้ 5 ประการของสตรี...

ฟอร์ตัส

ยาสำหรับสตรี

แก้โรค 5 ประการของสตรีให้ดีขึ้น คือ

1. ระวังการทำหน้าที่มากของ ต่อมสมอง
2. บำรุงกล้ามเนื้อทรวงอก ให้ทรงงาม
3. ทำให้ผิวพรรณผุดผ่อง เปล่งปลั่ง
4. ส่งเสริมความแข็งแรงของอวัยวะเพศ
5. บำรุงกล้ามเนื้อและกระดูกให้แข็งแรง

บริษัท สหเวชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824 ผู้ป.ณ. 694

६७

แม้จะงงไขว่ปากถูกการผัดข้อคิดกัน
บ่อยนักในเกาะที่คนเลวียวลอดคนหนึ่ง
จะตายอย่างน่าเวทนา ด้วยการถูกคนหมู่
หนึ่งจับตัวแขวนไว้ที่ฟ้า ครั้นเมื่อยอกล
คน โดยในคนหมู่หนึ่งมีอยู่หลายคนที่
เลวร้ายเขามาเป็นเวลากว่าสี่สิบ ปีเป็นที่
แน่นอนว่า มุสโสลีเป็นคนที่เลวียวลอด
มาจากคนหนึ่ง แต่พวกตัวเขาถือปัสลีย์
เหมือนกันเพราะเขาถือศาสนาอิสลาม
นั่นแหละ กล่าวคือ ทั้ง ๆ ที่ในเกาะพวก
มุสลิมและพวกฮอรัม ก็มีความระแวงและ
ศุภมิที่ปัญหาชนพร้อมกันไปด้วย โดย
เหตุนี้ มุสโสลีย์จึงได้ใจอย่างจงนอก
ปัญหาชนชาติและพลศอกมา เดชะ
ต่างเรื่อง ปัญหาชนที่ไม่ยอมว่ละไว้ว่า
ตามเขา เห็นได้ชัดว่าความผิดของเขา
มุสโสลีย์ต้องปัญหาชนนั้น ได้ตรวจพบ
รับเขาเป็นเหตุสำคัญปัญหาชนทั้ง ผู้
ต่างเรื่อง "เกิดเกิดปัญหา" น
จึงพิจารณาเห็นได้ชัดว่า เหตุการณ์เป็น
ระบบที่มีความรับเขาเป็นเจ้าเรือน.
แต่ก่อนนั้นมุสโสลีย์ จะถือศาสนา
อิสลามหรือศาสนาอื่นหรือไม่ และเมื่อเร
นั้นจึงจึงจำเขาได้โดยทันที เขาถือ
ศาสนาอิสลามหรือไม่ใช่หรือไม่ใช่ ไม่ใช่
นั้น แต่หากถือศาสนาอื่นหรือไม่ใช่หรือไม่ใช่
เขาได้แต่จำว่าผู้ใด คนที่กลับกัน

เมื่อข้าพเจ้าถูกจับแล้ว เสด็จขึ้น
ที่กักขังข้าพเจ้าไปยังเรือนจำ
เมืองเจ้า ๔๕๑ ที่นั่น เสด็จขึ้นที่
ขังที่ติดกับข้าพเจ้าอย่างเลวทราม ยาว
ครึ่งกิโลเมตรโดยมีเหล็กซี่
ยาวอยู่ทุกด้านของกำแพง
เหล็กซี่ยาว ในความลึกฐาน "กระ
ทึบ" เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่
เหลี่ยมการกระทำนี้ ของข้าพเจ้า
เท่าที่กล่าวโดยย่อของข้าพเจ้าในทาง
ข้าพเจ้า มีอยู่สี่อย่าง คือหนึ่งสี่เหลี่ยม
"เทศน์ วิรูปะหาร" ทั้งสี่อย่าง
มุขินี่คือสี่เหลี่ยม ขี่ม้ามา
ตอนวิเศษขึ้นของ ขี่ม้าไป
และแนวระนาบสี่เหลี่ยมด้านข้าง
เยอรมัน ทั้งหมดขังอยู่ในสี่เหลี่ยม
เจ้าขึ้นบนกำแพงของขัง ขัง
เป็นขังขังการทรมานอีกสี่ขัง
เทศน์วิเศษ วิเศษ ในทั้งหมด
นั้นข้าพเจ้าได้กล่าวถึงแล้ว เสด็จ
ที่ติดกับขังระนาบในของ มัก
ประมาณสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสี่
คือ "นิตยสารวรรณคดี" ฉบับประจำ
เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๓ ซึ่ง
ความแตกต่างที่สำคัญ มีแนว
ข้าพเจ้ากล่าวถึงไว้ด้วย

[illegible]

ในเรื่องข่านเทมูจิกงกาจิ
กษัตริย์ในเวลาที่จะยกทัพขึ้น
กล่าวคือ มิควรจะเข้าพบกันนั้น
ปิลอวีน โกลิซโซ ซึ่งเป็นกษัตริย์
ที่คุมค่ายที่สุลต่านหนึ่ง ในวันนี้
ข้าพเจ้า ได้แต่งหนังสือออกมา
หนึ่ง กล่าวไว้ในบรรดาสมัยของ
สภาสมัย ซึ่งคงเป็นารสูงสุด
ในนครวีนัส ที่มณฑลนครวีนัส

[illegible]

บทกวีฉบับย่อ

ถึงปลายศตวรรษที่ ๑๙ นั้น เกษมศิลา
ลัทธิเป็นอริยคุณหนึ่ง นามกวาว มุส
โซลิน เพราะฉะนั้น กระตุกของ
เด็กกำพร้ามุสโซลิน จึงเปลี่ยนมา
ทากียออย่างไม่มีสงสัย นายอิ
วันนี โกลิโนโซ โคโธงเอกสรณย์
หนึ่งซึ่งทักเขาค้นพบในหอสมุดนคร
นิช เป็นหลักในการค้นพบเห็นคุณค่า
บรรพบุรุษของมุสโซลินนี้ด้วย

พอพระพันธ์ของไอวันนี โก
มิสโซลาปรากฏออกมา มันก็ถูกเห็นว่า
ที่พิสดารยิ่งเขาไปหมก แล้วทำการ
กลืนมลายอดสนิท มิใช่เพื่อบล
แก่อิวันนี โกลิโนโซมิได้ หากเพื่
ระอาอีกกับข้าพเจ้า ซึ่งกลายเป็นหนึ่ง
หน้าไฟแห่งระบฏอีกอีกาเลียนไปโดย
ไม่รู้ตัว ในระยะนั้น นายโกโน อัลเฟ
ร์ รัฐมนตรีว่าการวัฒนธรรมประ
ชาชนได้ออกระฆิษที่ข้าพเจ้าว่าว่า
“มุสโซลิน ไม่จำเป็นที่โดยทพไปโดย
เพราะการมีเชื้อสายจากอิว ก็คือการมี
เชื้อสายจากพระเยซูคริสต์ ซึ่งมีแต่จะ
เป็นประโยชน์แก่เขา ในการดำเนินโย
บายต่อต้านสันนิบาตอิว”

มุสโซลินหาได้พอใจแค่เพียงดัง
ให้เท่านั้นที่ลอสตอข้าพเจ้าโดย โกลิ
นิกเท่านั้นไม่ เขาไปปกครองแห่ง
หามมิให้ข้าพเจ้าลงนามจึงกำกับ
ความทางวรรณคดี ข้าพเจ้าเขียนลง
หนังสือพิมพ์ “กอลิเยเร เทลลา เซ
รา” อีกกัน ทดทรงที่คนสีกัญหนึ่ง
นาชיתהทางมารกรุงมิ มุสโซลิน
เย็นคองให้เขาทันที ข้อมุสข้าพเจ้าไว้
ในข้ออ้างว่า “เพื่อเป็นการป้องกัน
ไว้ก่อน” ข้าพเจ้ากลายเป็นบุคคลที่
อันตรายไปแล้วโดยข้าพเจ้าทำตัวไว้
โดยเหตุนี้ ทดทรงก็อีกแล้ว, เกอ
ริง, เกียนสส์ หรืออิมเลอร์คืนทางมา
เบมมุสโซลินที่กรุงโรม เจ้าหน้า
พิสดารจึงจับมุสข้าพเจ้าและมิกรสหา

เก่า ๆ ที่อยู่เมืองเวนิส เลดี และมณ
เกาะปาร์ไปกักตัวไว้ในเรือนำ ท
ทำให้ข้าพเจ้า ต้องกอสัญกรรมเพียง
เป็นวันว่า เมื่อไรคนสีกัญฝ่ายนาช
รามาเยือนกรุงโรม พลันข้าพเจ้า
เข้าเป็นกึ่งเผ่าไปพลชยุ่นเกาะกัย
ซึ่งอยู่ห่างกรุงโรม และห่างไกลจาก
เขตกึ่งอิตาลี ซึ่งชยบรรดาไฟระนา
คนสำคัญถูกกล่าว ผ่านซึ่งเขาเชร
เนอรัมาจักรโรม

ใน ค.ศ. ๑๙๓๘ ผู้บัญชาการแห่งลัทธิ
“กอลิเยเร เทลลา เซรา” ได้เสนอแนะให้ข้าพ
เจ้าเดินทางไปห้องเพื่อรับประเทศ เอลิเอ
ภายหลังที่การเจรจาจบลง ณ ระหว่างทาง
การพิสดารที่ผู้บัญชาการแห่งลัทธิทั้งสองนั้น
ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เดินทางไป เอลิเอ
ได้ให้คำ แต่ไปทางเดินทางที่ถูกคุมกัวเง
ตลอดมา โดยมุสโซลินได้มีคำสั่งให้การว
ติวระบฏหนึ่งชื่อ คอมเต คิตามข้าพเจ้าไป
พร้อมด้วยเจ้าหน้าทีพิสดารอีกคนหนึ่ง จึงมี
เคชท์ตัวข้าพเจ้าเอง ตลอดจนระชากรมุส
โคโมรท์ที่ข้าพเจ้ากระแวนเคชท์เองโดย เอลิเอ
โซลินแห่งข้าพเจ้าจะลอบหนีจากอิวเมื่อถึงท่า
ปอร์ตออริโอหรือมิได้เดินทางไปประเทศฝรั่งเศส
โดยสันนิบาตอิวที่ ขึ้นเป็นอิวท่าของฝรั่งเศส
ในอริโอริคิตาอย่างออดม ชยอริโอเลิน
เจ้าโกลิโนโซที่ข้าพเจ้าจะพบเห็นและอุทธรณ์เพื่อ
ข้าพเจ้าโดยเขาอีก ข้าพเจ้าที่ถูกกักตัวไว้ใน
ห้องนั้น ไม่กล้าพลาถาของข้าพเจ้าที่ไป
ได้ ทนกระทั่งเรือออกจากเมืองนี้ ๆ แล้ว
การคุมตัวข้าพเจ้าจึงเลอะลาความซึ่งระวคค
ขึ้น ทูกรโนข้าพเจ้ามีรายงานของสารวัตรทอน
เตอูปีนอ เป็นกระบวนที่ข้าพเจ้าได้มุสโซลิน
เป็นประจักษ์ เอลิเอโซลินและอิวระหว่าง
เดินทางข้าพเจ้าได้ลอบไปวัง ที่ข้าพเจ้าทราบ
ลัทธิจึงบังคับให้ข้าพเจ้าทอมหนึ่งเท่าที่เขาได้
ออกไว้กับข้าพเจ้าด้วย

ในการเดินทางครั้งนี้ ได้เกิดเหตุการณ์
ประหลาดแก่ข้าพเจ้าอย่างหนึ่ง กล่าวคือระหว่าง
ที่ข้าพเจ้าเดินทางจากทะเลสาปตามา ซึ่งเป็นพื้น
แม่ที่ในสมัยนั้นไปโปร่งอิตาลีสองบา นกร
หลวงเอลิเอนั้น ข้าพเจ้าได้พบนานทองที่
กลอยขึ้นซึ่งกำลังเกิดการบฏไป โกวริคิตา
หลังกลอยขึ้นชาวบรเคอียกอลหนึ่งจึงจะคองไป
ช่วยกองทหารที่อาจมีเป็นเดบมารโบส จึงถูก
พลาทกบอัสอูบ์ เอ็นท์หนึ่ง พลาทได้ถูก
พลาทกบมารเออียอริโอว่า ๆ สองพันคน
เข้าที่ ข้าพเจ้าเองไม่อาจรู้อะไรเมื่อ จึงยอมไม่
อุปฐะระบฏอิวกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอม
พลาทการพิสดาร จึงมีผู้ควบคุมตัวข้าพเจ้า
ชยอริโอเลินแห่งกองทหารที่ถูกพลาท โกวริค
ข้าพเจ้าเข้ามาในลัทธิอิวกับข้าพเจ้า การที่ทอน
ออบอียกการค้ำคองของข้าพเจ้า เราได้สาม
คิตาการพิสดาร ข้าพเจ้า และเจ้าหน้าทีพิ
ชิดที่ผู้คิตาเป็นข้าพเจ้าอิวอิลหนึ่ง รายออง

ปราศจากความพินิจหนึ่ง แต่ทว่าระหว่างที่
นั้น คนสีกัญที่กล่าวถึงกระแวนข้าพเจ้า
ข้างนอก และพลาทได้ลอบดูข้าพเจ้าเนื่อง ๆ
ระบฏอริโอเลินข้าพเจ้าเองนั้น หรือคิตาซึ่ง
อิวอิลอริโอเลิน หรือคิตาซึ่งอิว
เรทราโน น ข้าพเจ้าวิเคราะหะและข้าพเจ้า
กำลังได้รับเรอชยุ่นอริโอเลินจากข้าพเจ้าที่ค
คิตาอิลัว ๆ ครั้นนั้นข้าพเจ้าการวิเคราะหะไป
ออบอียข้าพเจ้ากับข้าพเจ้าอิวอิลัว หรือคิต
ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าอิวอิลัว ข้าพ
เจ้าก็จะระบฏอริโอเลินว่าไม่ชอบคิตา นั้น
ไปแต่เรื่อง “เทคตริฐระหา ” ตัวการ
ที่แทนแทนพลาทด้วย

เรื่องราวที่ข้าพเจ้าเล่ามานี้ ข้าพ
เจ้าอาพิสูนัยความจริง ได้ทุกเมื่อ
เพราะเวลานี้ ข้าพเจ้ามีเอกสารของ
ทางราชการอยู่ในมือพร้อมมูล ข้าพ
เจ้าเล่าเรื่อง ก็ถูกลองล้างของผลา
รวมแล้วสมัยนี้ คอณันต์ ค.ศ. ๑๙๓๓
หนึ่งถึงวาระที่มุสโซลินสิ้นอำนาจ ใน
ค.ศ. ๑๙๔๓ มากจน ข้าพเจ้าเพียงเพ
สแกงก็เห็น ความทุกข์ทรมานที่ข้าพ
เจ้าได้รับโดยผลจากการ แล่งเรื่อง
“เทคตริฐระหา ” เท่านั้นไม่
หากยังถึงการเทคคัง คับขียน
ของกษยณกณที่มิใช่ระโกลาออกมา
อย่างปราศจากการใดระบฏว่า ข้าพ
เจ้าได้รับความเมตตาจาก มุสโซลิน
มากจนกระทั่งมิใช่โดยเทคคังเกาะ
ลัทธิวันนั้นแล้ว

ใน ค.ศ. ๑๙๔๐ ข้าพเจ้าได้ถูก
ระบฏเข้าประจำการ ในกองทหารพรา
นที่ทั้งที่ขยและอริโอเลินอานวย ข้าพเจ้า
จึงขึ้นประจำกองทหารกองกลางอิว อิตา

ทันที ในฐานะที่เคยเป็นผู้ถือธงทาง
การเมืองมาแล้ว ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิเกีย
ข้องกับราชการฝ่ายพลเรือนตามนี้แห่ง
กฎหมายพิสดาร ข้าพเจ้าจึงหยิบยก
เหตุอันหนึ่งอันนี้ในการประท้วง โดย
กล่าวว่าเป็นข้าพเจ้าไม่อาจเกี่ยวข้องกับ
ราชการฝ่ายพลเรือนได้แล้ว ก็เป็นการ
ชยอริโอเลินที่จะไม่ให้ข้าพเจ้าเกี่ยว

ข้องกับราชการฝ่ายทหารเสียด้วย แทน
ที่จะปลดข้าพเจ้าออกจาก ประจำการ
มุสโซลินในฐานะผู้บัญชาการทหาร
สูงสุดและรัฐมนตรีว่าการ กลาโหม
กลับมีคำสั่งให้ข้าพเจ้าไปประจำ หน่วย
ผู้สื่อข่าวสงครามซึ่งประกอบด้วย นัก
ประพันธ์และนักหนังสือพิมพ์ ที่คองคัง
เครื่องแบบนายทหารและต้องอยู่ภายใต้
วินัยทหารดุจเดียวกับนายทหาร ตาม
หน่วยรบทั้งหลาย การที่ข้าพเจ้าได้กลาย
เป็นผู้สื่อข่าวสงครามไปนั้น ทำให้คนบ้อง
คิตาบางคนที่ก็กลายเป็นผู้สื่อข่าวอื่น อีก
ประการหนึ่งว่า มุสโซลินมีความเชื่
ข้าพเจ้าเป็นพิเศษ อนิจจา! มันเป็น
ความเอ็นดูที่ข้าพเจ้าผลิตพันธ์อะไรน
นั้น! ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ดิเนนทิ
วิเคราะหะที่ดิเนนทิ
ดิเนนทิอริโอเลิน
T.T.A. ๙๙. ๑๙๙. ๑๙๙

★ **ROSAMON (โรสมอน)** ★
วิทนิน-อริโอเลิน สันถกพลาทอเลอ
ORCHITONE (ออดิตินา)
วิทนิน-อริโอเลิน สันถกพลาทอเลอ

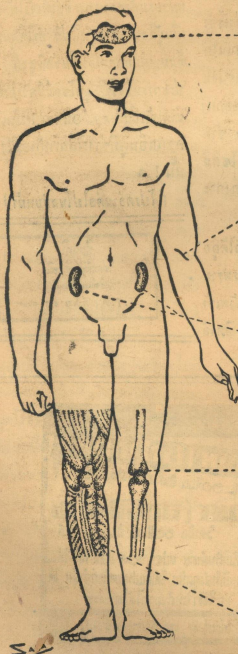

เพื่อเพิ่มเสน่ห์ล้นหลาม ให้คุณสาวงามได้
เหมือนนาง มีกลิ่นสดชื่น ใฝ่ฝันเป็นของอันดีล้นหลาม ใฝ่
ฝันดี และใช้ได้ในโอกาสใดโดยง่าย

มีที่พบเฉพาะร้านแห่งนี้ และ ร้านอยู่ทั่วไปแล้ว

ร้านเฉพาะอิตาลี สานเยก พะนกร อยู่นางนา

ยาบำรุงไตฟอรัส

bright brains

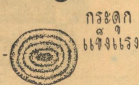
much blood

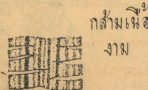
normal kidneys

strong bones

fine muscles

บำบัดอาการ...

ผอมแห้ง แรงน้อย
กินไม่ได้ นอนไม่หลับ
ปวดหลัง สะเอว
กำลังอ่อนเพลีย
โลหิตจาง

บริษัท สกเวชภัณฑ์

ตัวแทนจำหน่าย

เลขที่ 1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พันธ์สว

โทร. 32824 ตู้ ป.ณ. 694

เลขที่: ๒๔๖๗ วันที่: ๒๓/๑๐/๖๓

ตำรวจไม่รับ ที่เขียนสักรวาชยังพ้อง
ศาล มึงอะไรกันแน่ สหม่ามั้นระมาก
ไปนา ไปทำเร้าทำนาเขา คายโหล
คายน่าอะไรอะไร มึงมีเซมอย่าง
ไรกัน"

นสพ. " คุณประภาภักดิ์สภามหา
รัฐบาลจะชวนฉันไปทำบุญ เมื่อคืนคุณไป
ร่วมทำบุญด้วย ไม่ควรถือพิธีเพราะเป็นการ
ทำบุญทำทาน "

คง " ทำมากระถางมึงก็ให้
ไปทำที่ท้องสนามหลวง กาวทำบุญ
แม้แต่พระพุทธรูปก็ยังไม่ยอม วั
ฆาลเป็นอะไรมาบังคับมึง สม
มึงก็ให้ สมเถิดก็แต่ไม่กินข้าวเย็น
ถึง ๒ วัน สมพี่วัฆบาลพระมหาวัฆ
บาลทำก็คิดแปด สมก็สงขโมยก็สง
ครมสงขม การทำบุญอะไรด้วยคำ
ไม่รวมด้วย กักรู้มนครเจ้าก็ยังไม่วม
นายนกรู้มนครถึงกับยกให้วัฆบาลนคร
ไปแก้ด้วยวัฆบาลนครคน สมก็อุ
โยศกขียนกักรู้มนครเจ้ายังไม่ยอมไปสนาม
หลวง กาวจะไปก็ไปเที่ยว อย่างนั้น

เขาเรียกทำบุญเอาหน้า ไม่ซื่อๆ ไป
ถามจอมพลเจ้า "

นสพ. " คุณเจ้าให้สภามหา
พิมพ์ว่า ข้อไปนี้จะเอาไปขอรับสภามหา
หนังสือพิมพ์ที่เป็นฝ่ายค้าน จะให้สภามหา
หนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาลทำ "

คง " เพราะหนังสือพิมพ์วั
ฆาลขายดีมาก ๆ ขายเป็นกิโล ๆ นาย
เจ้าเอาอะไรไปว่า หนังสือพิมพ์ไหน
เป็นฝ่ายค้าน หนังสือพิมพ์ไหนเป็น
รัฐบาล พวกคุณมาทำหนังสือว่าใคร
เป็นใคร ใครจะค่ามกักรู้มนคร
ก็เออวั้น ถ้าค่ามม โดยที่สมไม่ผิด
คุณอ่านเขาไม่เข้าใจอ่านเอง จะเอา
ไรมาว่าหนังสือพิมพ์ไหนก็ กาวหา
ว่าเป็นฝ่ายค้านอย่างไร ฝ่ายค้านไ
มันหลายฝ่ายนัก จะไปว่าเขาไม่ไ
เราไม่คิดเขากักรู้มนครอะไรมึงเขา
ระสมก็ ก็ไม่มี เจ้าอย่าเอา แล้ว
หนังสือพิมพ์ของมึง เจ้าไม่ให้สม
ภาน "

นสพ. " เจ้าไปขอเอาของจาก
ตำรวจให้สภามหาทำ หัวเป็นมันเอาของ
อะไรก็ทำไปก็เอาของ "

คง " พูดเหมือนไม่ยอมเป็นวั
ฆบาลนคร ฉันจะให้รู้ คนที่มีคำ
แห่งอย่างเจ้าอย่างนี้ คนเป็นวัฆบาล
นครมหาโกศด้วย เป็นของดีตำรวจ
ด้วยเวลาเขาให้ฉันดู เขาก็คิดให้
ทางตำแหน่งวัฆบาลนคร เจ้าไม่ไปคิด
ทางตำแหน่งเล็กกว่า อย่างนั้นเจ้าก็
คิดทางตำแหน่งนายวัฆบาลนคร ๕๐๐
บาท ทำให้นายเจ้าอะไรไปของวัฆ
บาลนคร ว่าตำแหน่งของวัฆบาลนคร
จากวัฆบาลนครแล้ว สมก็ว่านอก
มา กาววัฆบาลนครแล้วไปเสียเท่านั้น
เรื่องลาออก เป็นรู้ ใหญ่แล้ว ควร
ก็เสียของพวกนี้ เมื่อไม่ออกก็แจ้ง
เหตุผลก็ควรไม่ออกก็เห็นดีใจ
พูดอย่างนี้ "

บรรพต สิงหนคร

ไชย-สัปปดา

เลือกสิน้าเงิน

ต่อจากหน้า ๑๘

มันถูกยักยัดความเป็นเงินมหาศาล ไร
ก็ถูกถูกมันเข้ามาหมดภายในไม่ช้า
เพียงไม่ถึงครึ่งนาที ตำรวจก็ถุก
นำลงไปที่โรงเรือน "

" โอ๊ย เชอะก็เขี้ยวช้อย มากร
ไรจริง "

" อะไร " สรวัดตำรวจร้อง
ถามอย่างตื่นเต้น "

" ยี่อครึ้ย! ยี่อใช้พรหมนั้นแหละ
ครึ้ย! "

นายปลอกคอโคกหมึก ตกใจและ
แปลกใจจนเกิน. เขาไม่คิดว่ามัน
จะอยู่ในที่เดิม. มันหมายความว่าอะไร
กัน? สมุนนายเส็งไม่ได้บอกเขาว่า
คนของเขาถึงกับตกหลุม ถ้าพูดว่า

บริษัทชื่อว่าบราเดอร์ เสนอ เทพนิยายอมตะที่เป็นศิลปะอัน
ล้ำเลิศ ยิ่งใหญ่มหัศจรรย์เหนือภาพยนตร์ญี่ปุ่นทั้งหมด
ถึง ๒๐ ล้านเยน สร้าง ๕ ปี ทำรายได้ผลสถิติภาพ
ยนตร์อเมริกัน เรื่อง "สิงห์หลดสัตว์" มาแล้วที่สิงคโปร์

สื่อสมนสวยสด มีกลิ่นไทย, จีน, อังกฤษ บรรยาย

นำแสดงโดย เซอร์ ชามากู (แห่งดินดาววันโคเกีย)
เกร์ ชากูชา (แห่งมาดามบัตเตอร์ฟลาย)
ไวโอ อิกบี ดาราชายชั้นนำของญี่ปุ่น

ชม - ชีวิตกึ่งนิยายระหว่างนางพญากับมนุษย์
ชม - พายุไต้ฝุ่นแสนน่ากลัวอย่างอกสั่นขวัญหาย
ชม - ฉากไหว้ระหว่างอาจารย์กับศิษย์
ชม - การหายตัวและทะเลเหวี่ยงมหัศจรรย์
ชม - ฉากสรวลคือนักวิจารณ์การกระทำ

ฉายพร้อมกันโปรแกรมหน้า

แคปปีตอล และ ศรีเยาวราช

ยุควัยชราวัยชรา

มาถึงขนาดเลยมีแผนผังศพ ที่ควร
จะเขียนไปฝากหมกแล้ว. แต่ทำใจยัง
ยังไม่ยอมยกแล้ว. ถ้าไม่ไปขอฝากแล้ว
ทั้ง... ใครล่ะที่เป็นคนพา? จะเป็นใคร
ก็ความ... ผู้มากระดองผู้ชราขึ้นจึง
สามารถเอาขี้นไปฝังต่อศพได้. นาย
ปลอดก็คิดอย่างงุนงง แก้มองไม่ออก
ว่าผู้ชราควรจะเป็นใคร.

นายปลอดก็ให้คนไปช่วยจนใน ลิตส์
หักมุม. การงัดได้เช่นนี้ไปอย่างสะดวกเพราะ
เป็นลูกอยู่ในออก. จึงเป็นเช่นนั้น. ทุกๆ
วันที่ถูกส่งเข้ามาของวันกลัด ตรงหน้าให้ชื่อ
ฉันทะหัวโขนปลอด. เหมือนเมื่อวันเขาได้ทำ
งานพลาดอีกครั้งหนึ่งแล้ว. เงินมาหาของก็ว่า
ครั้งใหญ่ของเสียได้ส่งตรงมาไปอีกแล้ว. เขา
จะเข้าไปพบหน้าผู้ชราได้อย่างไร? นายปลอด
ท้อสลด. ขึ้นขึ้นไปพูดจา. เขาคิดว่าตนทำ
มาดี. เพื่อเป็นรางวัลที่รับได้ด้วยความทุกข์
นาน. เขาคิดจะกลับเพื่อไปรับที่ชื่อชราจะ
พูดไปเพื่อ... ในที่สุดก็พบว่าตนท้อแล้ว. เขา
จะเข้าไปพบหน้าผู้ชราได้อย่างไร? นายปลอด
ไม่เหลืออะไรอีกแล้ว.

นายปลอดก็ให้คนไปหาหาไปลิ้นสอง
ข้าง. ตอนนี้อยู่ที่ชรา. อีกชื่อเป็นชื่อที่ใหม่ ๆ มัน
อาจส่งมาในลักษณะนี้. ถ้า...
เขาเห็นรอย... เพื่อดูให้แล้ว. ตัวจะ
งั้นมันเข้ามาได้ก็หาว่าไม่มีการรับได้สุดสัปดาห์
เพราะนายปลอดได้คิดแล้ว. 'ใครจะเลิกได้เพราะ
จะมีไม่มันเหลืออีกแล้ว.'

ตำรวจจัดการการเดินในข้างหัว. นาย
ปลอดก็เดินตามนายปลอดโรนอม. เพราะไม่
เห็นประโยชน์ที่จะอยู่ต่อไปอีก. นายปลอดก็
เล็ดลอดควลา. เขาทั้งสองคนรอไปทางเหนือ
จึงหาไปขึ้นบนรถเพื่อไปหาเพื่อน. นาย
ปลอดคนแรกนายปลอดจะต้องเป็นคนที่
ที่สามของนายปลอด. นั่นที่หาไปลิ้น
เป็นเขาจะต้องเป็นนายปลอด. อยู่หัว
อยู่หัวเดินนายปลอดที่ใหม่ ๆ ขึ้นลิ้นขึ้นแล้ว
เขาก็ถูกพบแล้วหรือ?

นายปลอดก็กินอาหารเป็นกัน
ขานโรนอม. ด้วยลิ้นอันขึงของเขา
ทุกตัว.

"ใช่ฉันก็กลัวเธอแล้ว. มันคง
เป็นคนที่... ฆ่าแล้วมันก็ยังไม่
ไปเสียเลย."

นักข่าวเห็นเรื่อง ร่มลึกลับ

ถึงลึกลับก็ไม่ได้เป็นนักข่าว. ซึ่ง
ตัวจริงตัวที่กลัดนั้นอยู่ในกลุ่มในเข้า
สระแก้วแล้วผมของเปรม. จึงวิ่ง
ออกด้วยทันที.
"วิ่งพี่ ไอ้ผมเข้าบ้านมัน
คงมันไม่ดังกรุบเททาแล้ว. ถ้าเธอหา
เก็บมันเสียอีก."

"อ้อ, เกือบ. ไอ้ผมทบทวนอย่าง
นี้เอาไว้ทำไม" นายปลอดกระโดด
มือที่ขยับขยับไปโดยสิ้นเชิง. จน
"พวกเรากำลังจะกระโดดกันด้วยกัน."

ความดีความดีของนายปลอด. นายปลอด
หน้าเสียใจใจใจใจ. มันจึงเห็น
คล้ายเสียใจเขาเหมือนมาดมาดมาด
ของเขา. เงินของถูกถูกถูก. ยี่สิบ
อาจมีได้. เพราะความระแ
ของไอ้ผมคนเดียว.

ก็ยังไม่ได้รู้ชื่อ. ใจจากคำพูดของ
นายปลอด. ความดีของนายปลอด
ของนายปลอดไปให้เธอที่จะต่อเอา-
มากรวด. สิ่งเดียวที่มันขาดคือชุด
เธอก็คือ. ปลอดก็ขึ้นไปที่ประตู
ไปสู่โลกาแห่งนั้นของนาย. บัญชี
ต้องคิดคือ. ทำอย่างไรจึงจะเอา
นี้เข้ากรุงเทพาได้. การที่ให้อำนาจใน
บึงยอมเป็นอันตายมาก. เพราะชาว

ไม่อาจส่งส่วยเข้ามีไม่เหลืออยู่. อีก เขา
อาจไปไปตามตามมรดกของนายปลอด
ได้. ถ้าเขามั่นกับนายปลอด. ก็จะต่อเอา
ที่ปรมาจารย์อย่างแน่นอน. ก็นายปลอด
เห็นอย่างถนัดกว่าการขึ้นลิ้น. ยี่สิบปี เขาก็
กรุงเทพาต้องเป็นอะไรใหญ่. เพราะ
ปลอดแล้ว. ไม่ใช่จากนายปลอด. การ
ลึกลับทางรถไฟ. เขาคงจะทำได้แน่

นอนเพราะจำนวนมาก. ต้องถูกค้นพบ
แม้. มีทางเดียวที่จะได้. ก็คือทางเรือ.
แต่ใครจะเห็นคนเขิน? เปรมคงปลิด
ตัวไม่ได้ในขณะนั้น. จอวามโรนอม
ก็ไม่ได้. เพราะมันควรจะต่อเป็นความ
ลับชนิดเป็นตายมากกว่า. แต่ทำไม
ชนโดยด่วน. ชาวบ้านก็อาจจะพบเข้า

ความคิดเห็นกัน. วนวายุอยู่ในใจ จนนาย
ปลอดสังเกตเห็นจึงถามว่า.

"เธอทำอะไร?"

ก้นเขาวิ่งเล็กน้อย. พยายาม
คุมสติ. แล้วค่อยว่า

"ก็คิดเรื่องไอ้ผม. มันจะ
ไปขอเงินจากเงาเงา. ถ้าไอ้ผมไม่
ทวยศก็คงทำไปนาน."

"อ้อ, ยานเน. แต่... มันคง
ข้ามเสียแล้ว. เราเงา" นายปลอด
ลงมือเลือก. "ผมเป็นไอ้ผม. ใจผม
ก็เสียเลย."

"ไปหาพระพรหมมันก็ เสียใจ
ไหม?"

"มันมันช่วยอะไรได้. อย่าเข้าไป
หอยเลย" นายปลอดพูดอย่างจริงจัง
"ถ้าไปก็เสียใจ. เธอเสียใจที่จะ
อย่าไปไหน."

ตัวนั้น. แม้ว่าเขินหน้าก็จะ
บอกเวลา ๒๒ นาฬิกาแล้วก็ได้. นาย
ปลอดก็ยังไม่กลับ. ก้นเขา
ลงอยู่ในห้องพัก. พอจะเคล็ด
ก็ขึ้นเสียงเลาะประตู. จึงลุก
ไปเปิดประตู. เปรมก็ลงขึ้นหน้า
อยู่.

"ผมพบที่ปลอด. ที่บาร์
จันทร์. รู้ว่าเขาไม่อยู่. ถ้ามัน
จะแก้กันใหญ่แล้วละ."

"ทำไม?" ก้นเขาถามทันที.

"ผมออกไปดูคนที่ขึ้น. เข
เป็น. ตัวจริงกับเขาไม่กลับกัน
แล้ว. แต่ไอ้ก็คิดว่ามันไม่กลับ
มันลงมหน้า. เอาไปตามมรดก
พบมันที่เงาเงา. ผมไม่รู้อะไร
ยัง. ผมเลย... เออ... ถ้ามันจะ
แน่วๆ"

"เธอทำอะไร, เปรม?" ก้นเขา
ถามอย่างร้อนรน

เปรมถอนใจยาว. ตัวมันปลาก
แน่น. ไม่มีคำพูดหลุดออกมา
ปากเขาแม้แต่คำเดียว. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

สังคมการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๕

เท่าที่ควรเรียน อย่างหนึ่งหรือสอง
ขานเข้ามหาวิทยาลัยกันทั้งคณะเป็น
การ "ใส่ถุงเงินกันก็ดี. ไป... ท่าน
พวกเขายังไม่ได้ถูกทอดทิ้ง. ผมว่า
"จิตสันติ" ไปเสียด้วยซ้ำ. เพราะถ้า
มหาอะไรกันก็เรียนที่ ทั้งวิชา
หาความรู้เพื่ออนาคตของเขาเอง. แม้
แต่การศึกษาซึ่งแต่ละคนไม่ "เป็น
โลโก้ในพาย" ลึกซึ้ง ยึดติดไว้

เป็น ส.ส. เป็น ส.ส. แล้วก็จะ
ขานเรียนวิชาความรู้กัน. เป็น
เลขาแล้วก็ "กระหึ่มกระหือ" ะ
เป็นรัฐมนตรีอีก. เป็นรัฐมนตรีแล้ว
นอกจากหาหาหา "เคอ" ก็

เคอ. ไปครองแล้วนายรัฐมนตรี
เสียด้วยซ้ำ. (ถ้าไม่คิดก็หมด
ที่รับและนักคิด ของผมเพียงคนเดียว)
ท่านผู้ชราทั้งหลายว่า. นักกร
เมืองเล็ก "โลโก้" และ "โลโก้" คำ
แห่งสิ่งๆ. ก็เพื่อพวกศิษย์ท่าน
ชีวิต? (พิถีพิถัน ๆ ๓๕)

สุดท้ายนี้ผมขอเสนอข้อคิด

อันควรขอ. ใจจากของก้นเขา
รัฐมนตรีผู้หนึ่งชื่อ "จัน" ใน
ในการเมืองที่เมืองหนึ่ง ๆ ก็ก้น
บารมีกันอยู่. ก็คือ ม.ร.ว. เสรี
ปราชญ์ "พระปราชญ์" ใจรัก. ข้อคิด
อันควรขอยก. "โพธิ์พินาศ" ที่
ที่มีหน้าที่แก้แค้นคือผมขอเพียง
คือ "การเรียกร้องให้ทำการเมือง
ด้วยมีความสามัคคีกัน. หลีกการ
มันดี. แต่ก็เป็นแล้วไม่ใช่เท่านั้น. คน
ซึ่งมีก็จะถูกเขาคิด" อย่างผมเมื่อ

ตอนเล่นการเมืองก็คิดคล้ายๆ
อยู่ตลอดเวลา!" เป็นใคร... พอ
ได้ไหม? (ผมว่า "โลโก้...") ■

สิงห์เสนาบดี: ส.ส. ๖.

ไม่ทิ้งหน้าที่เสีย ควรเข้าข้อมุมเลย
ทันทีไม่ว่าใครเป็นใคร มัวไปประคอง
คนเจือยอยู่ ละก็ไม่มีหัวเป็นเจือยอย่าง
แน่นอน. ▲

เพนัง.

จากชีวิตชน

“ยังคงยึดตาม..”

ณ บัดนี้ที่ ๑๒ เมื่อเช้าวันที่
๑๑ พฤษภาคม คณัน ขยดทุก ๆ คน
ในรุ่น ๒๕ มี.ย. ๕๕ (แมนจัดทีม)
ได้กระโดดออกมาขังศาลอาญา เพื่อฟัง
อันพึงจะจัดอัยการแผ่นดิน ผู้ซึ่ง
เราก็คงถามกฎหมาย นิโทษกรรม
ซึ่งก็ออกล่วงหน้ามาก่อน แล้วค่อย
ถอนหากแล้วกฎหมายฉบับนี้ยัง
รอผลใช้บังคับอยู่และจะมีผลใช้ในวัน
นั้น.

ทุก ๆ คนไม่ว่าชั้นนายพลหรือพล
ทหารแม่ทัพพลเรือนเองก็ตั้งใจฟัง
อันมีเสียงแผ่วไว้ด้วยความหวัง และความ
สุข เหลือเกินว่าระบอบกึ่งตัวของ
ตัวเองว่า “หมดสิ้นทุกประการ
แล้ว และกรรมก็ถึงจบทุกชั่วกรรมมา
อย่างแสนสาหัส” ทรัพย์สินทาง
ทุนศาลอาญาหน้าตาก็จริงตามที่ ๑๒
กับขบแต่ในหน้าของทุก ๆ คนยังมีรอย
คลอเคลีย ขยดขยาดกันศาลในวัน
นั้น แต่ใช้ด้วยความรู้สึกและนำ
ความชื่นชม.

แต่แล้ว ในวันเมื่อศาลออก
บัลลังก์ ศาลก็ให้ขยดทุกคน
ในที่นั้นทราบว่า ศาลมีสำนวนที่
จะสั่งให้เลิกกันไว้ เพราะอัยการ
แผ่นดินยังไม่ได้ขังตัวลงข้อหา
มา เท่านั้นเองจากทุกข้อขยด
อยู่ในห้องพิจารณาก็กันความมีของ
อัยการ ซึ่งกำลังยื่นแถลงข้อกล่าว
หา เหตุการณ์มีก็โดยเพียงนั้น เป็น
เพราะฉะนั้นการนี้โทษ กรรม
ก็จริง หรือต่อสันติสุขยังไม่เสีย
ศาลเองก็ต้องสั่งให้ปล่อยทุกคนมา —
ศาลออกวันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์
กันเอง (อ่านต่อหน้า ๕๐)

ออกอากาศ

สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวี ซึ่งจัดการ “แพรวภาพ” โดย

บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด อันเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นสถานีวิทยุ
โทรทัศน์แห่งเดียวในประเทศไทยนั้น ปัจจุบันนั้น, ปรากฏเสียง “แพรว
ภาพ” เหลือเกินว่า รายการต่างๆของสถานีค่อนข้างจะอดอดกลืนกว่าเดิม. ในจำ
นวนชั่วโมง ซึ่งทำการ “แพรวภาพ” อยู่ นั้น คิดเฉลี่ยแล้วเป็นการ
โฆษณาเสียทีเดียว กล่าวหาว่าไปเปอร์เซ็นต์ ในขณะ “รายการสด” มี
เพียงไม่กี่สามสิบเปอร์เซ็นต์.

อย่างไรก็ตาม, สมัยนี้ไม่ได้เริ่มเนื้อเรื่องมีตัวพ่อหรือ ที่เร
“แจกแจง” หรือ “ตีแผ่” รายละเอียดเหมือนแต่ก่อน ให้ทราบถึงระบอบ
ไป. ข้อเขียนของเมื่อก่อนเท่าที่มากมายมา มีข้อขัดแย้งที่ เพี้ยนจากคำ
ถึงเสียง “สดแทรก” บางประการเท่านั้น... เสียง “สดแทรก” นั้นคืออะไร
อะไร? เอาละครับ...สมัยนี้ของสิ่งนั้น มาสู่การรับรู้ของคุณๆในเวลาไม่กี่
ใจข้างหนึ่ง.

คุณเคยนึกอย่างไรครับ...ขณะนั่งดูหนัง ละครพูด, ละครชีวิต,
ละครเรื่องสั้นอยู่อย่างต่ออกใจกัน... มีเสียงในลักษณะกระซิบกระซาบ แต่ดัง
กว่า “สดแทรก” ออกอากาศมา...? สมว่า คุณ ทอดหง!

คุณเคยรู้สึกอย่างไรครับ...ขณะนั่งดูหนัง เพ่งเห็นเมือง, การละ
เล่นต่างๆแบบไทยอย่างพิสดารอยู่... มีเสียงในลักษณะพึมพำแต่ดังกว่า
“สดแทรก” ออกอากาศมา... สมว่า คุณ ทอดหง!

คุณเคยคิดอย่างไรครับ...ขณะนั่งดูหนัง รายการข่าว, การแสดง
โชว์ในชุดแปลกๆอย่างจอกว้างออกอากาศอยู่... มีเสียงในลักษณะอะไรโดยแต่
ดังกว่า “สดแทรก” ออกอากาศมา...? สมว่า คุณ ทอดหง!

เสียง “สดแทรก” ที่ทำให้คุณรำคาญ—หงุดหงิด—และแสบหู
คือเสียงอะไร? คุณพอจะทราบออกไหมครับ...ถ้าใช่! ผมขอให้คุณ
เสียงนั้นคือเสียง “บอกบท” อย่างไรเล่าครับ!

เป็นความจริง, ที่ผมผู้เกี่ยวข้องอยู่กับการ “โทรทัศน์” ของไทย
ทีวี อย่างใกล้ชิด ก็ได้ยอมรับออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วว่า เสียง
“บอกบท” นี้ เป็นเสียงที่น่าเบื่อหน่าย—รำคาญ—และเป็นสิ่งที่ไม่ควรให้
โทรทัศน์ไทยทีวี ไม่สามารถจะขจัดให้หมดสิ้นไปได้เสีย ทั้งที่กาลเวลาที่ได้
ทอดตัวนั้นนานมาดึกดำบรรพ์แล้ว!

สมว่า...นี้ไม่ใช่ยุคยุคเก่าจน
ท.ท.ท. จะแก้ไม่ตก ทุกอย่างอยู่ที่การ
ชักชวนและขยดกัน... ผลสำเร็จย่อม
ให้โอกาสแก่ผู้พยายามเสมอ นอกเสีย
จากบุคคลผู้เกี่ยวข้อง รับผิดชอบยัง
พอจะ “ทอดมือ” — “ปล่อยใจ” พร้อม
กับความความคิดว่ายังสั่งว่า สิ่งที่ดี
รออยู่นั้น ค่ะแล้ว, เหมะแล้ว แล้ววิธี
วิไลแล้ว!

นี่คือประเด็นแรก ซึ่งผม
“บอก” ขึ้นมาเช่น...อันผมรู้สึก
(ตัวของตัวเองเอง) ว่า ไม่สู้ระพิศ
ควรหันกลับหาใหม่ เพราะการ “บอก
บท” ที่การแสดงในแบบต่างๆที่ผลลัพท์
มา เป็นลักษณะที่ “ใจ” และ “คน
ใจ” ถิ่นสำคัญและเหตุของประชาชนผู้
รับผิดชอบอยู่สม่ำเสมอ. คราวนี้คือการ
แสดง—การละเล่น ของคณะนั้นยัง
“อ่อน” และ “จิต” ที่การชักชวนเป็น
ปกติวิสัย.

ข้อประเด็นข้อซึ่งจะชี้ชัดที่หมด
กล่าว “ชี้ชัด” ไว้ว่า เป็นลักษณะ “บอก
บท” ที่แปลกและแตกต่างไม่เหมือน
ชนิดที่เมื่อไม่กี่ปีมาแล้ว เราพูดกัน
ได้โดยเฉพาะกับ “ศิลปะ” ที่ต้องการ
ความ “แคลว” และ “จิต” ก่อนออก
แสดงเช่น!

เอาละครับ...ผมขอเข้าจุดที่แนว
ทางไว้เสีย.

เมื่อวันเสาร์ที่สิบสี่ พฤษภาคม
พุทธศักราชสองพันห้าร้อย เวลาสาม
ทุ่มตรง สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวี
ได้ทำการแสดง สุนทราภรณ์ มาแสดง
(คนตัว) เป็น “รายการสด” อันมีสาม
หรือสี่นักแสดงที่มาร่วมกันของสถานี.

โดยรายการแสดงของคณะ สุน
ทราภรณ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นการ “รื้อ
ฟื้น” เพลงเก่าขึ้นบรรเลงอีกครั้ง
เพราะฉะนั้น, ขณะที่คุณกำลังมีมือ
บรรเลง และนักร้องออกมาขับร้อง,
ผมจำได้ว่า “เสียงประหลาด” เสียงหนึ่ง
ดัง “สดแทรก” เป็นจังหวะ ๆ ออกมา

ทำให้เราได้เห็นได้ฟังการ 'บอกบทเพลง'

๑๖๖๖ ๖๖๖๖

11

ถูกต้องเป็นเรื่องยากอยู่ที่จะหาได้. ▲